

LITURGIA GODZIN
OBCHODY WŁASNE

ZGROMADZENIE
KSIĘŻY NAJŚWIĘTSZEGO
SERCA JEZUSOWEGO

LITURGIA GODZIN
OBCHODY WŁASNE

VIVAT COR JESU
– PER COR MARIAE!

*Wydano z okazji 70. rocznicy erygowania
Polskiej Prowincji
Zgromadzenia Księży Najświętszego Serca Jezusowego
1947-2017*

WPROWADZENIE DO MODLITWY LITURGICZNEJ DNIA

- K.** Panie, otwórz wargi moje.
W. A usta moje będą głosić Twoją chwałę.
K. Przybądź nam, Panie, na pomoc i zbaw nas,
zmiłuj się nad nami i ochraniaj nas,
abyśmy mogli godnie wyśpiewać
poranną pieśń chwały.
W. Panie zmiłuj się nad nami.
K. Święta Maryjo, Matko Boża
– *módl się za nami.*

Święty Józefie,
Święty Michale, chorąży Serca Jezusowego,
Święty Janie, umiłowany uczniu Serca Jezusowego,
Święty Augustynie,
Święty Franciszku,
Święty Franciszku Salezy,
Święty Ignacy,
Święty Franciszku Ksawery,
Święta Gertrudo,
Święta Małgorzato Mario,
Błogosławiony Janie Mario od Krzyża,
Wszyscy święci Aniołowie i Archaniołowie
– *módlcie się za nami.*

Wszyscy święci i święte Boże
– *przyczynicie się za nami.*

PORANNY AKT OFIAROWANIA

- K. Przynoście dzieci Boże,
W. Przynoście serca wasze, * by na ołtarzu Serca Jezusowego * Bogu w ofierze były złożone.
- K. O Serce Jezusa ukochanego,
W. Czci i miłości mej najgodniejsze, * oto ja, rozpalony pragnieniem wynagrodzenia i zadośćuczynienia * tak licznych i ciężkich zniewag Tobie wyrządzonych, * a także by uniknąć własnej niewdzięczności, * serce moje z wszystkimi uczuciami, * a w końcu siebie całego Tobie najzupełniej oddaję i poświęcam.

O Jezu, miłości serca mego, * Sercu Twojemu składam ochotnie wszelką zasługę i wartość zadość czyniącą, * jaką zawierać mogą, aczkolwiek skromne i biedne, * tak modły moje, jak i akty pokuty, pokory, posłuszeństwa i innych cnót, * które w każdej chwili życia, aż po ostatnie tchnienie, wykonać zdołam.

Wszystko to pragnę czynić dla chwały i miłości Serca Jezusowego, * kornie błagając, by nie gardziło skromną tą daniną, * którą przez Niepokalane Serce Maryi temu Najświętszemu Sercu składam, * lecz wszystkim według upodobania swego rządziło, * a zasługi dowolnie komukolwiek przeznaczało. Amen.

LITURGIA GODZIN
OBCHODY WŁASNE

24 stycznia

ŚW. FRANCISZKA SALEZEGO,
BISKUPA I DOKTORA KOŚCIOŁA

Wspomnienie obowiązkowe

Franciszek Salezy urodził się 21 sierpnia 1567 roku pod Thorens w Sabaudii. W roku 1582 podjął studia na Sorbonie w Paryżu oraz w Padwie. Po przyjęciu w 1593 roku święceń kapłańskich podjął pracę misjonarską w okręgu Chablais, skierowaną przeciwko kalwinizmowi. W roku 1599 papież Klemens VIII mianował go biskupem pomocniczym, a w 1602 roku biskupem Genewy. Stworzył nowy ideał pobożności wiernych świeckich, wzorowany na życiu duchowym praktykowanym w klasztorach. W roku 1604 poznał Joannę Franciszkę de Chantal, z którą założył Zakon Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny (wizytki). Był czcicielem Serca Jezusowego. Zmarł 28 grudnia 1622 roku w Lyonie. Beatyfikowany w 1661 roku i kanonizowany w 1665 roku. W 1877 roku papież Pius IX ogłosił go doktorem Kościoła, a papież Pius XI w 1923 roku – patronem dziennikarzy i prasy katolickiej.

Wszystko z Liturgii godzin, t. III. Teksty własne, s. 1063, teksty wspólne o pasterzach, s. 1503, albo o doktorach Kościoła, s. 1530.

15 lutego

ŚW. KLAUDIUSZA DE LA COLOMBIÈRE’A,
KAPŁANA

Wspomnienie obowiązkowe

Klaudiusz de la Colombière urodził się 2 lutego 1641 roku we Francji. Kształcił się i wychowywał w kolegium jezuickim w Lyonie. W roku 1659 wstąpił do Towarzystwa Jezusowego. W latach 1666-1670 studiował teologię w Paryżu, pełniąc równocześnie funkcję korepetytora i wychowawcy synów Colberta, ministra finansów Francji. Po świę-

ceniał kapłańskich był kaznodzieją w Lyonie, spowiednikiem konwiktorów i profesorem retoryki. Trzecią probację odbył w 1674 roku. Następnie pełnił funkcję przełożonego w domu zakonnych jezuitów w Paray-le-Monial, a także obowiązki spowiednika i kierownika duchowego w klasztorze wizytek, zwłaszcza św. Małgorzaty Marii Alacoque. W czerwcu 1675 roku, w piątek po oktawie Bożego Ciała, poświęcił się Bożemu Sercu. Pod koniec września 1676 roku został mianowany kaznodzieją i spowiednikiem księżnej Yorku Marii Beatrycze d'Este, przyszłej królowej Anglii. W 1681 roku, nieuleczalnie chory, wrócił do Paray-le-Monial, gdzie zmarł 15 lutego 1682 roku. Jego relikwie spoczywają w tamtejszym kościele jezuitów. Beatyfikowany w 1929 roku przez papieża Piusa XI i kanonizowany w roku 1992 przez papieża Jana Pawła II.

WEZWANIE

Panie, otwórz wargi moje.

Ant. Uwielbiamy Chrystusa, / Najwyższego Pasterza.

Psalm Wezwania, s. 198.

GODZINA CZYTAŃ

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 Ty jesteś, Chryste, zwierzchnikiem i głową
Wszystkich pasterzy Twojego Kościoła,
Przyjmij więc hołdy składane z radością
W święto pasterza.

- 2 Ty go wybrałeś, by służył Ci wiernie
Jako uczestnik Twojego kapłaństwa;
On zaś z miłością otaczał opieką
Lud odkupiony.
- 3 Był przewodnikiem i wzorem dla wiernych,
Światłem dla ślepych, ratunkiem ubogich,
Ojcem roztropnym i wszystkim dla wszystkich
Tak jak Apostoł.
- 4 Chryste, co w niebie nagradzasz zasługi
Świątych pasterzy i dajesz im chwałę,
Pomóż nam dążyć za jego przykładem
Drogą zbawienia.
- 5 Tobie, o Zbawco i Królu wszechmocny,
Razem z Twym Ojcem i Duchem płomiennym
Cześć, uwielbienie i chwała niech będzie
Teraz i zawsze. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Jeśli kto chce być pierwszy, * niech stanie się sługą /
i ostatnim ze wszystkich.

Psalm 21, 2-8. 14

Dziękczynienie za zwycięstwo króla

Chrystus otrzymał życie, by zmartwychwstał, i długie dni na wieki, i na zawsze (św. Ireneusz)

Panie, król się weseli z Twojej potęgi *
i z Twej pomocy tak bardzo się cieszy.

Spełniłeś pragnienie jego serca *
i nie odmówiłeś błaganiom warg jego.

Bo pomyślne błogosławieństwo wcześniej nań zesłałeś, *
szczerozłotą koronę włożyłeś mu na głowę.

Prosił Ciebie o życie, *

Ty go obdarzyłeś długimi dniami na wieki i na zawsze.

Wielka jest jego chwała dzięki Twojej pomocy, *
ozdobiłeś go dostojęństwem i blaskiem.

Gdyż błogosławieństwem uczyniłeś go na wieki, *
nappełniłeś go radością Twojej obecności.

Król bowiem w Panu pokłada nadzieję *
i nie zachwieje się z łaski Najwyższego.

Powstań, Panie, w swojej potędze, *
będziemy śpiewać i sławić moc Twoją.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Jeśli kto chce być pierwszy, / niech stanie się sługą /
i ostatnim ze wszystkich.

2 Ant. Kiedy się objawi Najwyższy Pasterz, * otrzymacie
niewiednący wieniec chwały.

Psalm 92 Doskonałość Boża

Psalm ten wysławia dzieła Jednorodzonego (św. Atanazy)

I

Dobrze jest dziękować Panu, *
śpiewać Twojemu imieniu, Najwyższy,

Rano głosić łaskawość Twoją, *
a wierność Twoją nocami,

Na harfie dziesięciostrunnej i lirze, *
pieśnią przy dźwiękach cytry.

Bo weselę się, Panie, Twoimi czynami, *
raduję się dziełami rąk Twoich.

Jak wielkie są dzieła Twoje, Panie, *
i jakże głębokie Twe myśli!

Nie zna ich człowiek nierozumny *
i głupiec ich nie pojmuje.

Chociaż występni się plenią jak zielsko, *
a złoczyńcy jaśniejają przepychem,

I tak pójda na wieczną zagładę, *
Ty zaś, Panie, na wieki jesteś wywyższony.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Kiedy się objawi Najwyższy Pasterz, / otrzymacie
niewiedzący wieniec chwały.

3 Ant. Sługo dobry i wierny, * wejdź do radości twojego
Pana.

II

Bo oto wrogowie Twoi, Panie, †
bo oto wrogowie Twoi pogina, *
rozproszą się wszyscy złoczyńcy.

Dałeś mi siłę bawołu, *
skropiłeś mnie świeżym olejkim.

Moje oko spogląda z góry na nieprzyjaciół, †
a uszy me usłyszały o klęsce przeciwników, *
tych, którzy na mnie powstają.

Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, *
rozrośnie się jak cedr na Libanie.

Zasadzeni w domu Pańskim *
rozkwitną na dziedzińcach Boga naszego.

Nawet i w starości wydadzą owoc, *
zawsze pełni życiodajnych soków,

Aby świadczyć, że Pan jest sprawiedliwy; *
On moją Opoką i nie ma w Nim nieprawości.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Sługo dobry i wierny, / wejdź do radości twojego Pana.

K. Usłyszysz z ust moich słowo.

W. Które będziesz głosił w moim imieniu.

I CZYTANIE

1 P 5, 1-11

Z Pierwszego Listu św. Piotra Apostoła

Obowiązkki pasterzy i wiernych

Starszych, którzy są wśród was, proszę, ja również starszy, a przy tym świadek Chrystusowych cierpień oraz uczestnik tej chwały, która ma się objawić: paście stado Boże, które jest przy was, strzegąc go nie pod przymusem, ale z własnej woli, jak Bóg chce; nie ze względu na niegodziwe zyski, ale z oddaniem; i nie jak ci, którzy ciemiężą gminy, ale

jako żywe przykłady dla stada. Kiedy zaś objawi się Najwyższy Pasterz, otrzymacie niewiedzący wieniec chwały.

Tak samo wy, młodzieńcy, bądźcie poddani starszym. Wszyscy zaś wobec siebie wzajemnie przyobleczcie się w pokorę, Bóg bowiem pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje. Upokórzcie się więc pod mocną ręką Boga, aby was wywyższył w stosownej chwili. Wszystkie troski wasze przerzucie na Niego, gdyż Jemu zależy na was.

Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący krąży szukając, kogo pożreć. Mocni w wierze przeciwstawcie się jemu. Wiecie, że te same cierpienia ponoszą wasi bracia na świecie.

A Bóg wszelkiej łaski, Ten, który was powołał do wiecznej swojej chwały w Chrystusie, gdy trochę pocierpicie, sam was udoskonali, utwierdzi, umocni i ugruntuje. Jemu chwała i moc na wieki wieków. Amen.

RESPONSORIUM

1 Kor 4, 1-2; Prz 20, 6

- W.** Niech ludzie nas uważają † za sługi Chrystusa i za szafarzy tajemnic Bożych. * A od szafarzy już tutaj się żąda, aby każdy z nich był wierny.
- K.** Dobrocią swoją chełpi się wielu, lecz męża wiernego któż znajdzie?
- W.** A od szafarzy już tutaj się żąda, aby każdy z nich był wierny.

II CZYTANIE

Z zapisków duchownych św. Klaudiusza de la Colombière'a, sporządzonych w Londynie w 1677 roku

(Oeuvres completes du Ven. P. Claude de la Colombière, t. 6, Grenoble 1901, s. 115-116)

Obym mógł, o mój Boże, całą ziemię przebiec i wszystkim narodom przepowiadać to, czego słusznie oczekujesz od Twoich sług i przyjaciół! Kiedy zatem Bóg ujawnił już swoje zamiary wymienionej wyżej osobie [św. Małgorzacie Marii Alacoque], a ona mnie przekazała to, co opowiadała, nakazałem jej, żeby to spisała; spisanie tego zresztą w tym dzienniku moich *Ćwiczeń* nie jest dla mnie ciężarem, ponieważ Bóg chce, żeby tę rzecz także moje starania wsparły.

Ta święta osoba tak zatem mówiła: „Któregoś dnia w oktawie święta Bożego Ciała, kiedy to trwałam na modlitwie przed Najświętszym Sakramentem, napełniona zostałam przez Boga łaskami niebiańskimi ponad wszelką miarę. I kiedy chciałam się odpowiednio do małych sił moich w jakiś sposób za tak wielkie dobrodziejstwo odwdzińczyć, Bóg przychylił się do moich pragnień i powiedział: «Niczego takiego nie możesz uczynić, co by dla mnie miłsze było, niż to, byś to wykonała, czego od ciebie już bardzo często się domagałem».

Wtedy odsłonił swoje Najświętsze Serce i powiedział: «Widzisz moje Serce; to Serce płonie tak wielką miłością do ludzi, że nie pominęło niczego, aż do utraty i wyczerpania wszystkich sił, żeby im jak najpewniejsze znaki pokazać świadczące o tej niezmierzonej miłości. Ogromna część spośród nich jednak nie tylko nie okazuje Mi za to

wdzięczności i przyjaźni, ale także Mnie nieustannie rani zniewagami i obelgami w tej tajemnicy miłości. Jest to tym bardziej przykre, że muszę to także cierpieć od osób Mi poświęconych. Dlatego cię proszę, aby piątek następujący bezpośrednio po oktawie Ciała mego, został poświęcony szczególnej czci mojego Serca. Przez przystąpienie w tym dniu do Stołu Pańskiego naprawione zostaną zniewagi, jakimi się mnie obrzuca w Sakramencie Ołtarza, wtedy przede wszystkim, kiedy jestem wystawiony ku czci wiernych. Obiecuję wam, że moje Serce sprawi, że ci wszyscy, którzy mojemu Sercu w taki sposób oddadzą cześć, napelnienia zostaną obfitością wszystkich darów Bożych».

– «Ach, Panie, powiedziała ona, a kogóż to chcesz uczynić wykonawczynią Twoich planów? Mnie? Jestem przecież tak nędzna, a moich grzechów liczba jest tak wielka, że to wszystko raczej przeszkodzi w realizacji, niż pomoże, zwłaszcza że masz pod ręką tylu innych sług swoich, którzy doskonale poprowadzą upragnione przez Ciebie dzieło».

Wtedy Chrystus: «Czyż, nierozumna, nie wiesz o tym, że wybieram to, co słabe na świecie, żebym mógł zawstydzić mocne, i że znamiennej cechą mojej mądrości jest to, by się w realizowaniu moich planów posługiwać ludźmi łagodnymi, i to dlatego, by się moc moja z większą okazała chwałą, ponieważ oni, świadomi swojej słabości, niczego sobie przypisać nie mogą?».

Ona zaś: «Ukaż mi zatem, mój Panie, sposób i drogę, by rozkazy Twoje wykonać».

Wtedy Jezus powiedział: «Udaj się do sługi mego [Klaudiusza de la Colombiere’a] i jemu w moim imieniu przekaz, żeby użył wszystkich sił, by ustanowione zostało to nabożeństwo, będzie to bowiem bardzo miłe mojemu Sercu. Niech nie traci ducha z powodu trudności, jakie trzeba mu będzie przezwyciężyć, bo przecież wiedzieć powinien, że wszystko może ten, kto nie ufa sobie, a wszelką nadzieję pokłada tylko we Mnie»”.

RESPONSORIUM

por. Łk 14, 16-17; Prz 9, 5

- W.** Pewien człowiek † wyprawił wielką ucztę / i posłał swego sługę, aby powiedział zaproszonym: * Przyjdźcie, bo już wszystko jest gotowe.
- K.** Chodźcie, nasyćcie się moim chlebem i pijcie wino, które wam zmieszałem.
- W.** Przyjdźcie, bo już wszystko jest gotowe.

Modlitwa

Módlmy się. Panie i Ojcze nasz, Ty w skrytości serca przemówiłeś do świętego Klaudiusza, wiernego Twojego sługi, † żeby się stał świadkiem Twojej niezmierzonej miłości; * spraw, niech dary Twojej łaski oświecają Kościół i napełniają go radością. Przez naszego Pana.

JUTRZNIA

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 Dzisiaj sławimy pasterza bez skazy,
Mądrygo ojca, mężnego wyznawcę,
Który już posiadał wesele i szczęście
W królestwie Bożym.
- 2 Stał się on mistrzem dla ludu wiernego
Przez własne życie i przykład świętości;
Czysty i prawy, we wszystkim się starał
Podobać Panu.
- 3 Teraz więc prosimy, by jego modlitwa
Obmyła z winy skruszonych grzeszników;
On zaś niech wiedzie wyznawców Jezusa
Ku szczytom nieba.
- 4 Bogu samemu niech będzie na wieki
Najwyższa chwała i cześć nieskończona,
On bowiem rządzi przez swoje wyroki
Losami świata. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Wy jesteście światłem świata. * Nie może się ukryć
miasto położone na górze.

Psalm i pieśń z niedzieli I tygodnia, s. 202.

2 Ant. Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, * aby
widzieli wasze dobre uczynki / i chwalili Ojca waszego.

3 Ant. Żywe i skuteczne jest słowo Boże * i głębiej przenika niż miecz obosieczny.

CZYTANIE**Hbr 13, 7-9a**

Pamiętajcie o swych przełożonych, którzy głosili wam słowo Boże, i rozpamiętując koniec ich życia, naśladujcie ich wiarę. Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam także na wieki. Nie dajcie się uwieść różnym i obcym naukom.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Ustanowiłeś ich strażnikami * W Twoim Kościele.

W. Ustanowiłeś ich strażnikami / W Twoim Kościele.

K. W dzień i w nocy będą głosić Twoją chwałę.

W. W Twoim Kościele.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Ustanowiłeś ich strażnikami / W Twoim Kościele.

Ant. do pieśni Zachariasza To nie wy przemawiacie, * lecz Duch Ojca waszego, / który przez was mówi.

Pieśń Zachariasza, s. 206.

PROŚBY

Z wdzięcznością uwielbiamy Chrystusa, Dobrego Pasterza, który oddał życie za swoje owce. Zanośmy do Niego pokorne błagania:

Otaczaj opieką lud swój, o Panie.

Chryste, Ty przez świętych pasterzy objawiłeś swą miłość i łaskawość,

— obdarzaj nas przez nich swoim miłosierdziem.

Ty przez swoje sługi pełnisz nadal misję pasterską,
— sam kieruj nami przez naszych pasterzy.

Ty byłeś w swoich świętych lekarzem ciał i dusz ludzkich,
— umacniaj w nas życie Boże i prowadź nas drogą świętości.

Ty przez roztropność i miłość świętych pouczałeś swoją owczarnię,

— spraw, abyśmy przez naszych pasterzy stale wzrastali
w świętości.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Panie i Ojcze nasz, Ty w skrytości serca przemówiłeś do świętego Klaudiusza, wiernego Twojego sługi, † żeby się stał świadkiem Twojej niezmierzonej miłości; * spraw, niech dary Twojej łaski oświecają Kościół i napełniają go radością. Przez naszego Pana.

MODLITWA W CIĄGU DNIA

Hymn, s. 210, psalmy z bieżącego dnia albo z psalmodii dodatkowej, s. 212.

Modlitwa przedpołudniowa

Ant. Ojcze, jak Ty Mnie na świat posłałeś, * tak i Ja ich na świat posłałem.

CZYTANIE

1 Tm 4, 16

Uważaj na siebie i na naukę, trwaj w niej! To bowiem czyniąc, i siebie samego zbawisz, i tych, którzy cię słuchają.

K. Pan wybrał swego sługę.

W. Aby czuwał nad Jego dziedzictwem.

Modlitwa południowa

Ant. Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje, * a kto Mnie przyjmuje, / przyjmuje Tego, który Mnie posłał.

CZYTANIE

1 Tm 1, 12

Dzięki składam Temu, który mnie przyoblekł mocą, Chrystusowi Jezusowi, naszemu Panu, że uznał mnie za godnego wiary, skoro przeznaczył mnie do posługi.

K. Nie wstydzę się Ewangelii.

W. Bo jest mocą Bożą ku zbawieniu.

Modlitwa popołudniowa

Ant. Jesteśmy pomocnikami Boga, * wy zaś jesteście rolą Bożą i Jego budowlą.

CZYTANIE

por. 1 Tm 3, 13

Ci, którzy dobrze spełnili swoje posługiwanie, zdobywają sobie zaszczytny stopień i ufność śmiałość w wierze, która jest w Chrystusie Jezusie.

K. Jeżeli domu Pan nie zbuduje.

W. Na próżno się trudzą ci, którzy go wznoszą.

Modlitwa jak w Jutrzni.

NIESZPORY

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

HYMN

- 1 Mężu natchniony przez łaskę,
Promienny wzorze świętości,
Cześć tobie dzisiaj oddając
Sławimy Bożą potęgę.
- 2 Kapłan najwyższy i wieczny
Przywrócił Bogu swych braci;
Dając nam Nowe Przymierze
Obdarzył ludzkość pokojem.
- 3 On ciebie w swojej mądrości
Uczynił sługą zbawienia,
Abyś i Ojcu dał chwałę
I Jego życie ludowi.
- 4 Kiedy cię Pan ustanowił
Zwierzchnikiem ludu Bożego,
Byłeś przez przykład i słowo
Kapłanem, mistrzem, ofiarą.
- 5 Teraz, gdy niebem się cieszysz,
Patronem bądź dla Kościoła,
Uproś dla jego owieczek
Płomienną miłość Chrystusa.
- 6 Bóg w Trójcy Świętej Jedyny
Niech przyjmie pieśń uwielbienia,
Ten, który ciebie nagroził
Za wierną służbę dla Niego. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Stałem się sługą Ewangelii * według daru łaski Bożej.

Psalm 15
Człowiek sprawiedliwy

Przystąpiliście do góry Syjon, do miasta Boga żyjącego
(Hbr 12, 22)

Kto będzie przebywał w Twym przybytku, Panie, *
kto zamieszka na Twej górze świętej?

Ten, kto postępuje nienagannie, †
działa sprawiedliwie *
i mówi prawdę w swoim sercu;

Kto swym językiem oszczerstw nie głosi, †
kto nie czyni bliźniemu nic złego *
i nie ubliża swoim sąsiadom;

Kto za godnego wzgardy uważa złoczyńcę, *
ale szanuje tego, który oddaje cześć Bogu;

Kto dotrzyma przysięgi niekorzystnej dla siebie, †
kto nie daje swych pieniędzy na lichwę *
i nie da się przekupić przeciw niewinnemu.

Kto tak postępuje, *
nigdy się nie zachwieje.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Stałem się sługą Ewangelii / według daru łaski Bożej.

2 Ant. Oto sługa wierny i roztropny, * któremu Pan powierzył swoją rodzinę.

Psalm 112

Szczęście bogobojnego

Postępujcie jak dzieci światłości. Owocem bowiem światłości jest wszelka prawość, sprawiedliwość i prawda (Ef 5, 8-9)

Błogosławiony człowiek, który służy Panu *
i wielką radość znajduje w Jego przykazaniach.

Potomstwo jego będzie potężne na ziemi, *
dostąpi błogosławieństwa pokolenie prawych.

Dobrobyt i bogactwo będą w jego domu, *
a jego sprawiedliwość będzie trwała zawsze.

On wschodzi w ciemnościach jak światło dla prawych, *
łagodny, miłosierny i sprawiedliwy.

Dobrze się wie dzie człowiekowi, który z litości pożyczka *
i swoimi sprawami zarządza uczciwie.

Sprawiedliwy nigdy się nie zachwieje *
i pozostanie w wiecznej pamięci.

Nie przelęknie się złej nowiny, *
jego mocne serce zaufało Panu.

Jego wierne serce lękać się nie będzie *
i spojrzy z wysoka na swych przeciwników.

Rozdaje i obdarza ubogich, †
jego sprawiedliwość będzie trwała zawsze, *
wywyższona z chwałą będzie jego potęga.

Widzi to grzesznik i złość go ogarnia, †
zębami zgrzyta i marnieje. *
Wniwecz się obróci pragnienie grzeszników.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Oto sługa wierny i roztropny, / któremu Pan powierzył
swoją rodzinę.

3 Ant. Moje owce będą słuchać mego głosu * i nastanie jedna
owczarnia i jeden pasterz.

Pieśń
Hymn uwielbienia

Ap 15, 3-4

Wielkie i godne podziwu są Twoje dzieła, *
Panie, Boże wszechwładny.

Sprawiedliwe i wierne są drogi Twoje, *
Królu narodów.

Któż by się nie bał, Panie, †
i nie uczcił Twojego imienia? *
Bo tylko Tyś jest święty.

Przyjdą wszystkie narody †
i padną na twarz przed Tobą, *
gdyż ujawniły się Twoje słuszne wyroki.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Moje owce będą słuchać mego głosu / i nastanie jedna
owczarnia i jeden pasterz.

CZYTANIE

1 P 5, 1-4

Starszych, którzy są wśród was, proszę ja, również starszy, a przy tym świadek Chrystusowych cierpień oraz uczestnik tej chwały, która ma się objawić: paście stado Boże, które jest przy was, strzegąc go nie pod przymusem, ale z własnej woli, jak Bóg chce; nie ze względu na niegodziwe zyski, ale z oddaniem; i nie jak ci, którzy ciemieją gminy, ale jako żywe przykłady dla stada. Kiedy zaś objawi się Najwyższy Pasterz, otrzymacie niewiednący wieńiec chwały.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

- K. Oto pasterz, który miłuje swoich braci. * I gorliwie się wstawia za swoim ludem.
W. Oto pasterz, który miłuje swoich braci. / I gorliwie się wstawia za swoim ludem.
K. Oddał życie za swoich braci.
W. I gorliwie się wstawia za swoim ludem.
K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.
W. Oto pasterz, który miłuje swoich braci. / I gorliwie się wstawia za swoim ludem.

Ant. do pieśni Maryi Oto rządcą wierny i roztropny, * którego Pan ustanowił nad swoją służbą, / żeby wydzielał jej żywność w odpowiednim czasie.

Pieśń Maryi, s. 207.

PROŚBY

Chrystus został ustanowiony Najwyższym Kapłanem dla ludzi w tym, co należy do Boga. Uwielbiamy Go i zanośmy do Niego pokorne błagania:

Zachowaj lud swój, o Panie.

Panie, Ty wsławiłeś swój Kościół przez świętych i godnych podziwu pasterzy,

- spraw, aby chrześcijanie mogli się zawsze chlubić ich świętością.

Panie, Ty odpuszczałeś grzechy ludu, gdy święci pasterze, jak Mojżesz, modlili się do Ciebie,

- przez ich wstawiennictwo nieustannie oczyszczaj i uświęcaj swój Kościół.

Panie, Ty wybrałeś świętych pasterzy spośród braci i zesłałeś na nich Twojego Ducha,

- napełnij Duchem Świętym wszystkich pasterzy swego ludu.

Panie, Ty sam jesteś wiecznym dziedzictwem świętych pasterzy,

- spraw, aby żaden człowiek, krwią Twoją odkupiony, nie pozostawał z dala od Ciebie.

Panie, Ty przez pasterzy Kościoła dajesz swym owcom życie wieczne, aby nikt ich nie wyrwał z Twej ręki,

- wybaw zmarłych, za których oddałeś swoje życie.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Panie i Ojcze nasz, Ty w skrytości serca przemówiłeś do świętego Klaudiusza, wiernego Twojego sługi, † żeby się stał świadkiem Twojej niezmierzonej miłości; * spraw, niech dary Twojej łaski oświecają Kościół i napełniają go radością. Przez naszego Pana.

Wtorek przed Środą Popielcową

JEZUSA CHRYSYTA MODLĄCEGO SIĘ W OGROJCU – DZIEŃ WYNAGRODZENIA

Święto

Dzień wynagrodzenia – „Wspomnienie Jezusa Chrystusa modlącego się w Ogroju” – jest świętem wprowadzonym w Zgromadzeniu Księżów Najświętszego Serca Jezusowego przez jego założyciela, o. Leona Dehona. W 1910 roku Stolica Apostolska wyraziła zgodę na obchód tego święta we wtorek przed Środą Popielcową z własnym oficjum i formularzem Mszy Świętej. Jego geneza sięga praktyk wynagradzających św. Małgorzaty Marii Alacoque, będących odpowiedzią miłości człowieka na wzgardzoną miłość odkupieńczą Chrystusa. W tym dniu, w czasie całodziennej adoracji Najświętszego Sakramentu, sercanie – przez Najświętsze Serce Jezusa – jednoczą się z Chrystusem, który ofiaruje się Ojcu w Ogrodzie Oliwnym przed swoją męką, śmiercią i zmartwychwstaniem, a czynią to przez osobiste ofiarowanie (*oblatio*) Bogu samego siebie w duchu miłości oraz wynagrodzenia za grzechy osobiste i świata.

WEZWANIE

Panie, otwórz wargi moje.

Ant. Przyjdźcie, uwielbiamy Jezusa Chrystusa, * modlącego się w Ogroju.

Psalm Wezwania, s. 198.

GODZINA CZYTAŃ

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 Kochajmy Pana, bo Serce Jego
Żąda i pragnie serca naszego.
Dla nas Mu włóczył rana zadana,
Kochajmy Pana, kochajmy Pana.
- 2 O pójdz do Niego, wszystko stworzenie,
Sercu Jezusa złożź dziękczynienie.
I twoje przed Nim zegnij kolana,
Kochajmy Pana, kochajmy Pana.
- 3 Pójdźcie do Niego, biedni grzesznicy,
Zmyć grzechów zmazy w czystej Krynicy.
Nad śnieg zbieleje dusza zmazana,
Kochajmy Pana, kochajmy Pana.

Antyfony, psalmy, werset oraz pierwsze czytanie z bieżącego dnia lub jak poniżej.

PSALMODIA

1 Ant. Zmęczyłem się krzykiem, * wypatrując mego Boga.

Psalm 69, 2-22. 30-37

Gorliwość o dom Twój mnie pożera

Dali Mu pić wino zaprawione goryczą (Mt 27, 34)

I

Wybaw mnie, Boże, *

bo woda mi sięga po szyję.

Ugrzązłem w błotnej topieli *

i nie mogę znaleźć oparcia.

Trafiłem na wodną głębinę *

i nurt mnie porywa ze sobą.

Zmęczyłem się krzykiem i ochrypło mi gardło, *

osłabły mi oczy od wypatrywania mego Boga.

Licniejsi od włosów na mej głowie *

są ci, którzy mnie nienawidzą bez powodu.

Silni są moi prześladowcy, wrogowie zakłamaní; *

czyż mam oddać to, czego nie zabrałem?

Boże, Ty znasz mój brak rozumu, *

moje przestępstwa nie są dla Ciebie tajne.

Niech przeze mnie wstyd nie okrywa tych, co Tobie ufają, *

Panie Zastępów.

Niech nie rumienia się z mego powodu, *

którzy Ciebie szukają, Boże Izraela.

Dla Ciebie bowiem znoszę urąganie, *

hańba twarz mi okrywa.

Dla braci moich stałem się obcym *

i cudzoziemcem dla synów mej matki.

Bo gorliwość o dom Twój mnie pożera *
i spadły na mnie obelgi złorzeczących Tobie.

Utrapiłem siebie postem, *
a spotkały mnie za to zniewagi.

Przywdziałem wór jako szatę *
i stałem się pośmiewiskiem dla innych.

Obmawiają mnie siedzący w bramie, *
urągają mi pijący wino.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

1 Ant. Zmęczyłem się krzykiem, / wypatrując mego Boga.

II

2 Ant. Wysłuchaj mnie, Panie, * bo miłość Twoja
jest łaskawa.

Panie, modłę się do Ciebie, *
w czas łaski, o Boże.

Wysłuchaj mnie w Twojej wielkiej dobroci, *
w Twojej zbawczej wierności.

Wyrwij mnie z bagna, abym nie utonął, †
wybaw mnie od tych, co mnie nienawidzą, *
ratuj mnie z wodnej głębin.

Niechaj nie porwie mnie nurt wody, †
niech nie pochłonie mnie głębia, *
niech się nie zamknie nade mną paszcza otchłani.

Wysłuchaj mnie, Panie, bo miłość Twoja jest łaskawa, *
spójrz na mnie w ogromie swego miłosierdzia.

Przed sługą Twoim nie ukrywaj oblicza, *
wysłuchaj mnie prędko, bo jestem w ucisku.

Zbliź się do mnie i mnie wybaw, *
uwolnij mnie na przekór moim wrogom.

Ty znasz moją hańbę, mój wstyd i niesławę, *
wszyscy, co mnie dręczą, są przed Twymi oczami.

Hańba złamała me serce i sił mi zabrakło, †
czekałem na współczucie, lecz nikt się nie zjawił, *
i na pocieszycieli, lecz ich nie znalazłem.

Domieszali trucizny do mego pokarmu, *
a gdy byłem spragniony, poili mnie octem.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

2 Ant. Wysłuchaj mnie, Panie, / bo miłość Twoja jest
łaskawa.

III

3 Ant. Szukajcie Boga, * a wasze serce ożyje.

Jestem nędzny i pełen cierpienia, *
niech pomoc Twa, Boże, mnie strzeże.

Pieśnią chcę chwalić imię Boga *
i wielbić Go z dziękczynieniem.

Będzie to Bogu miłsze od ofiary z bawołu *
i z cielca, który już ma rogi i racice.

Patrzcie i cieszcie się, ubodzy, *
niech ożyje serce szukających Boga.

Bo Pan wysłuchuje biednych *
i swoimi więźniami nie gardzi.

Niechaj Go chwałą niebios i ziemia, *
morze i wszystko, co w nim żyje.

Gdyż Bóg ocali Syjon i miasta Judy zbuduje, *
tam będą mieszkać i mieć posiadłości.

To będzie dziedzictwem potomstwa sług Jego, *
miłujący Jego imię przebywać tam będą.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

3 Ant. Szukajcie Boga, / a wasze serce ożyje.

K. W każdym położeniu dziękujcie, nieustannie się módlcie.

W. Taka jest bowiem woła Boża w Jezusie Chrystusie
względem was.

I CZYTANIE

1 Tes 5, 1-22

Z Pierwszego Listu św. Pawła Apostoła
do Tesaloniczan

Postępowanie synów światłości

Nie potrzeba wam, bracia, pisać o czasach i chwilach. Sami bowiem dokładnie wiecie, że dzień Pański przyjdzie tak, jak złodziej w nocy. Kiedy bowiem będą mówić: „Pokój i bezpieczeństwo” – tak niespodzianie przyjdzie na nich zagłada, jak bóle na brzemienną, i nie ujdą. Ale wy, bracia, nie jesteście w ciemnościach, aby ów dzień miał was zaskoczyć jak złodziej. Wszyscy wy bowiem jesteście synami światłości i synami dnia. Nie jesteśmy synami nocy ani ciemności. Nie śpijmy przeto jak inni, ale czuwajmy i bądźmy trzeźwi! Ci, którzy śpią, w nocy śpią, a którzy się

upijają, w nocy są pijani. My zaś, którzy do dnia należymy, bądźmy trzeźwi, odziani w pancerz wiary i miłości oraz hełm nadziei zbawienia. Ponieważ nie przeznaczył nas Bóg, abyśmy zasłużyli na gniew, ale na osiągnięcie zbawienia przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który za nas umarł, abyśmy, czy żywi, czy umarli, razem z Nim żyli. Dlatego zachęcajcie się wzajemnie i budujcie jedni drugich, jak to zresztą czynicie.

Prosimy was, bracia, abyście uznawali tych, którzy wśród was pracują, którzy przewodzą wam i w Panu was napominają. Ze względu na ich pracę otaczajcie ich szczególną miłością! Między sobą zachowujcie pokój! Prosimy was, bracia, upominajcie niekarnych, pocieszajcie mało-dusznych, przygarniajcie słabych, a dla wszystkich bądźcie cierpliwi! Uważajcie, aby nikt nie odpłacał złem za złe, zawsze usiłujcie czynić dobrze sobie nawzajem i wobec wszystkich! Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie! W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was. Ducha nie gaście, proroctwa nie lekceważcie! Wszystko badajcie, a co szlachetne – zachowujcie! Unikajcie wszystkiego, co ma choćby pozór zła.

RESPONSORIUM

por. 1 Tes 5, 9. 10; Kol 1, 13

- W.** Nie przeznaczył nas Bóg, † abyśmy zasłużyli na gniew, ale na osiągnięcie zbawienia przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, * Który za nas umarł, abyśmy razem z Nim żyli.
- K.** Bóg nas uwolnił spod władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna.
- W.** Który za nas umarł, abyśmy razem z Nim żyli.

II CZYTANIE

Z dzieł ojca Leona Dehona, kapłana

*(Niepojęta miłość, Kuria Prowincjalna Księży Sercanów,
Warszawa 1995, s. 150-151, 153-154)*

Smutek i modlitwa

Tajemnice konania są szczególną spuścizną przyjaciół Najświętszego Serca Jezusowego. Naturalnie chodzi tu o wewnętrzną mękę tego Boskiego Serca; mękę, która jest dla nas najdroższa. A my ją odkrywamy dogłębnie w scenach ogrodu Getsemani.

Konanie jest tajemnicą centralną, podobną do tego tajemniczego źródła, z którego wypłynęły cztery rzeki, zraszające raj ziemski. Wszystkie owoce i łaski męki z niego właśnie płyną. Wtedy to chciał Pan Jezus przyjąć i ofiarować swojemu Ojcu wszystkie swe cierpienia przez miłość do nas.

Udręczenia Serca Jezusowego

Po ustanowieniu Najświętszej Eucharystii i po wspaniałej mowie, którą nam zachował św. Jan, Zbawiciel udał się w drogę, która wiodła z Wieczernika do Getsemani. Wówczas to rozpoczął się wdzierać do Jego duszy smutek: „Począł się smucić” (Mt 26, 37). Przypadła nań również przykrość i trwoga najwyższa, by Go dręczyć: „Zaczął odczuwać trwogę” (por. Mt 26, 37). Równocześnie zjawily się przed Nim wszystkie Jego cierpienia i wszystkie ich przyczyny moralne, a wrażenie, jakiego wtedy doznał, było tak żywe, że nie mógł się powstrzymać, by Mu się nie wyrwała ta bolesna skarga: „Smutna jest moja dusza aż do śmierci” (Mk 14, 34).

To Boskie Serce pragnęło nas ukochać, aż do zniesienia wszystkich udręczeń smutku, trwogi i tęsknoty, by nas od nich ustrzec i zachować. Doświadczyło Ono wszystkich skutków niepokoju, abyśmy nie byli niespokojni i abyśmy mogli praktykować Jego wezwanie: „Przez swoją wytrwałość ocalicie wasze życie” (Łk 21, 19). Jest wolą Jego, abyśmy szli, jak św. Piotr, po wodach smutku, tak jednak, byśmy się nie potopili.

Ach, co za czułe Serce! Chciało wypić, aż do ostatnich mętów, ten kielich, może najboleśniejszy ze wszystkich, byle tylko nam go oszczędzić lub osłodzić. Czyż nie jesteśmy Mu winni wielkiej, współczującej miłości i nieskończonej wdzięczności?

Modlitwa

Pan Jezus pragnie nam ukazać drogę do odzyskania spokoju duszy. Podobnie jak On, i nam trzeba się modlić! Jezus ogląda owoce swych cierpień, a one [cierpienia] stają się dla Niego słodkimi. Są tak wielce chwalebne dla Jego Ojca, któremu wynagradzają znieważony honor. Są tak bardzo owocne dla nas: gładzą nasze winy, przygotowują nam wszystkie łaski, jakie Opatrzność dla nas przeznacza, otwierają nam niebo, odkrywają przed nami kopalnię złota, z której czerpać będziemy wszystkie duchowe skarby. Co więcej, cierpienia stają się dla Niego miłe, bo dla nas mają one zbawczą moc. I nasze cierpienia staną się słodsze, kiedy na modlitwie będziemy rozważać ich owoce. W chwilach naszego rozbicia wewnętrznego zanurzymy się w głębinach czcigodnego Serca Jezusowego, a znajdziemy w Nim skarby pokoju.

Wola Jego może żądać niekiedy, byśmy dzielili z Nim Jego lęk i smutek. I będzie to wówczas wielkim sprawdzianem, w którym łatwo przeważy nasza miłość do Najświętszego Serca, gdyż w takich chwilach Boże Serce nigdy nie opuści tych, którzy Mu ufają. Na próżno huczą wichry, na próżno rozpętują się burze; ten śpiew miłości i oddania zawsze rozbrzmiewać będzie w głębi duszy, która jest przywiązana do Najświętszego Serca Jezusowego: „W Tobie, o Serce Jezusa, mą ufność złożyłem i nie będę zawiedziony na wieki”.

Kielich goryczy

Po przyjściu do groty Getsemani, Boski Zbawiciel dał upust smutnym myślom, które oblegały i torturowały Jego delikatne Serce. Upadłszy twarzą ku ziemi, wołał od czasu do czasu: „Ojcze, dla Ciebie wszystko jest możliwe, zabierz ten kielich ode mnie”, i z nadludzką rezygnacją dodawał: „Lecz nie to, co Ja chcę, ale to, co Ty [niech się stanie]” (Mk 14, 36). Ewangelie święte podają nam szczegóły tej bolesnej sceny. Niewątpliwie jeden spośród trzech wybranych Apostołów, prawdopodobnie Jan, umiłowany uczeń, poszedł za Jezusem, korzystając z osłony drzew i ciemności. Któryś z nich musiał być świadkiem dramatu, by o nim innym opowiedzieć.

O Jezu, ja również pragnę Ci towarzyszyć, by Ci współczuć w Twej agonii.

RESPONSORIUM

Hbr 10, 4-7

- W.** Ofiary ani daru nie chciałeś, † aleś Mi utworzył ciało; całopalenia i ofiary za grzech nie podobały się Tobie. Wtedy rzekłem: * Oto idę, abym spełniał wolę Twoją, Boże.
- K.** Niemożliwe jest bowiem, aby krew cielców i kozłów usuwała grzechy. Przeto Chrystus przychodząc na świat, mówi:
- W.** Oto idę, abym spełniał wolę Twoją, Boże.

HYMN Ciebie, Boże, chwalimy, s. 208.

Modlitwa

Módlmy się. Boże, Ojczy miłosierdzia, Ty wysłuchałeś Twojego Syna, gdy wołał do Ciebie w godzinie swej męki, † naucz nas rozważać Jego modlitwę w Ogroju i cierpliwość aż do śmierci, * abyśmy nieustannie pełniąc Twoją wolę, doczekali się obiecanych darów Twojej miłości. Przez naszego Pana.

JUTRZNIA

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 Ogrodzie Oliwny, widok w tobie dziwny!
Widzę Pana mego na twarz upadłego.
Tęskność, smutek, strach Go ściska,
Krwawy pot z Niego wyciska,
Ach Jezu mdlejący, prawieś konający!
- 2 Kielich gorzkiej męki z Ojca Twego ręki,
Ochotnie przyjmujesz, za nas ofiarujesz.
Anioł Ci się z nieba zjawia,
O męce z Tobą rozmawia,
Ach Jezu strwożony, przed męką zmęczony!
- 3 Uczniowie posnęli, Ciebie zapomnieli,
Judasz zbrojne rotty stawia przede wroty.
I wnet do Ogrojca wpada,
Z wodzem swym zbirów gromada,
Ach Jezu kochany, przez ucznia sprzedany!

PSALMODIA

1 Ant. Przyszedł Jezus z uczniami swoimi do ogrodu zwanego Getsemani, * rzekł do swoich uczniów: / „Usiądźcie tutaj, Ja tymczasem będę się modlił”.

Psalmy i pieśń z niedzieli I tygodnia, s. 202.

2 Ant. Smutna jest dusza moja aż do śmierci, * pozostaniecie tu i czuwajcie ze Mną.

3 Ant. Ojcze, jeśli chcesz, zabierz ode Mnie ten kielich! * Jednak nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie!

CZYTANIE

Hbr 5, 5-7

Podobnie i Chrystus nie sam siebie okrył sławą przez to, iż stał się arcykapłanem, ale [uczynił to] Ten, który powiedział do Niego: Ty jesteś moim Synem, Jam Cię dziś zrodził, jak i w innym [miejscu]: Tyś jest kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka.

Z głośnym wołaniem i płaczem za dni ciała swego zanosił On gorące prośby i błagania do Tego, który mógł Go wybać od śmierci, i został wysłuchany dzięki swej uległości.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

- K. Jeśli nie może ominąć Mnie ten kielich i muszę go wypić, *
Niech się stanie wola Twoja.
- W. Jeśli nie może ominąć Mnie ten kielich i muszę go wypić, /
Niech się stanie wola Twoja.
- K. Ojcze mój, jeśli to możliwe, niech Mnie ominie ten kielich.
- W. Niech się stanie wola Twoja.
- K. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.
- W. Jeśli nie może ominąć Mnie ten kielich i muszę go wypić, /
Niech się stanie wola Twoja.

Ant. do pieśni Zachariasza Przyszedł Jezus do uczniów swoich i zastał ich śpiących. * Rzekł do nich: / „Tak to jednej godziny nie mogliście czuwać ze Mną? / Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie”.

Pieśń Zachariasza, s. 206.

PROŚBY

Wzywajmy z ufnością Chrystusa Pana, który nauczył nas czuć i modlić się, abyśmy nie ulegli pokusie:

Udziel nam, Panie, ducha modlitwy.

Ty, który przez modlitwę w Ogroju przygotowałeś się duchowo na mękę i śmierć,

- spraw, abyśmy poznali, że jedność z Bogiem, na głębokiej i osobistej modlitwie, jest konieczna do prawdziwego naśladowania Ciebie.

Poprzez Twoją modlitwę do Ojca aż do krwawego potu,

- udziel nam prawdziwej wytrwałości na modlitwie.

Przez Twój smutek i gorycz w Getsemani,

- daj nam, prosimy, abyśmy przez nieustanne rozważanie Twojej męki napelniali nasze serca uczuciami Twego Serca.

Poprzez gorycz osamotnienia, jakiego doznałeś, gdy Apostołowie zostawili Cię samego na modlitwie,

- daj łaskę wszystkim misjonarzom, aby słowo Krzyża głosili wiernie wszystkim narodom.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Boże, Ojcze miłosierdzia, Ty wysłuchałeś Twojego Syna, gdy wołał do Ciebie w godzinie swej męki, † naucz nas rozważać Jego modlitwę w Ogroju i cierpliwość aż do śmierci, * abyśmy nieustannie pełniąc Twoją wolę, doczekali się obiecanych darów Twojej miłości. Przez naszego Pana.

MODLITWA W CIĄGU DNIA

Hymn, s. 210, psalmy z bieżącego dnia albo z psalmodii dodatkowej, s. 212, pozostałe teksty z bieżącego dnia lub jak poniżej.

Modlitwa przedpołudniowa

Ant. Napelnij mnie, Panie, * światłem łaski Twojego Ducha.

CZYTANIE

Rz 8, 26

Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami.

K. Okaż mi, Panie, swoje oblicze.

W. I udziel mi darów swojego Ducha.

Modlitwa południowa

Ant. Wołam do Ciebie, Panie, * Ty jesteś moją ucieczką.

CZYTANIE

Jk 5, 16

Wyznawajcie sobie nawzajem grzechy, módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali zdrowie. Wielką moc posiada wytrwała modlitwa sprawiedliwego.

K. Usłysz, Boże, moje wołanie.

W. Zważ na moją modlitwę.

Modlitwa popołudniowa

Ant. Czuwajcie i módlcie się w każdym czasie, * abyście nie ulegli pokusie.

CZYTANIE

1 P 5, 8-9

Bądźcie trzeźwi, czuwajcie. Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący krąży szukając kogo pożreć. Mocni w wierze przeciwstawcie się jemu.

K. Strzeż mnie, Panie.

W. Bo zaufałem Twojemu słowu.

Modlitwa jak w Jutrzni.

NIESZPORY

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

HYMN

- 1 Kochajmy Pana, bo Serce Jego
Żąda i pragnie serca naszego.
Dla nas Mu włóczy rana zadana,
Kochajmy Pana, kochajmy Pana.
- 2 O pójdz do Niego, wszystko stworzenie,
Sercu Jezusa złożź dziękczynienie.
I twoje przed Nim zegnij kolana,
Kochajmy Pana, kochajmy Pana.
- 3 Pójdźcie do Niego, biedni grzesznicy,
Zmyć grzechów zmazy w czystej Krynicy.
Nad śnieg zbieleje dusza zmazana,
Kochajmy Pana, kochajmy Pana.

PSALMODIA

1 Ant. Wyżalę się przed obliczem Pana * i powiem Mu
o moim utrapieniu.

Psalm 116 B
Dziękczynienie w świątyni

Ustawicznie składajmy przez Chrystusa ofiarę czci Bogu (Hbr 13, 15)

Ufność miałem nawet wtedy, gdy mówiłem: *
„Jestem w wielkim ucisku”

I zalękniony wołałem: *
„Każdy człowiek jest kłamcą!”

Czym się Panu odpłacę *
za wszystko, co mi wyświadczył?

Podniosę kielich zbawienia *
i wezwę imienia Pana.

Wypełnię me śluby dla Pana *
przed całym Jego ludem.

Cenna jest w oczach Pana *
śmierć Jego wyznawców.

O Panie, jestem Twoim sługą, *
Twym sługą, synem Twojej służebnicy.

Tyś rozerwał moje kajdany, †
Tobie złożę ofiarę pochwalną *
i wezwę imienia Pana.

Wypełnię me śluby dla Pana *
przed całym Jego ludem,

W dziedzińcach Pańskiego domu, *
pośrodku ciebie, Jeruzalem.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Wyżalę się przed obliczem Pana / i powiem Mu o moim utrapieniu.

2 Ant. Zawsze trzeba się modlić i nie ustawać. * O cokolwiek byście prosili Ojca, da wam w imię Moje.

Psalm 142
Bóg ucieczką w cierpieniu

Wszystko to dokonało się w Panu podczas Jego Męki (św. Hilary)

Głośno wołam do Pana, *
głośno Pana błagam.

Żal mój przed Nim wylewam, *
wyjawiam przed Nim swą udrękę.

Gdy duch mój we mnie omdlewa, *
Ty znasz moją drogę.

Na ścieżce, po której kroczę, *
ukryli na mnie sidło.

Oglądam się w prawo i patrę, *
lecz nikt się nie troszczy o mnie.

Nie ma dla mnie ucieczki, *
nie ma nikogo, kto by dbał o me życie.

Do Ciebie wołam, Panie, †
mówię: „Tyś moją ucieczką, *
działem moim w krainie żyjących.

Usłysz moje wołanie, *
bo jestem bardzo słaby.

Wybaw mnie od prześladowców, *
gdyż są ode mnie mocniejsi.

Wyprowadź mnie z więzienia, *
bym dziękował Twojemu imieniu.

Otoczą mnie sprawiedliwi, *
gdy dobroć mi okażesz”.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Zawsze trzeba się modlić i nie ustawać. / O cokolwiek
byście prosili Ojca, da wam w imię Moje.

3 Ant. Przyszedł Jezus i znów zastał ich śpiących. *
Zostawiwszy ich odszedł znowu / i modlił się po raz trzeci, /
powtarzając te same słowa.

Pieśń

1 P 2, 21-24

Dobrowolna męka Chrystusa, Sługi Bożego

Chrystus cierpiał za was i wzór wam zostawił, *
abyście szli za Nim Jego śladami.

On grzechu nie popełnił, *
a w Jego ustach nie było podstęp.

On, gdy Mu złorzeczono, nie złorzeczył, †
kiedy cierpiał, nie groził, *
lecz oddawał się Temu, który sądzi sprawiedliwie.

On sam, w swoim ciełe, *
poniósł nasze winy na drzewo,

Abyśmy przestali być uczestnikami grzechów, *
a żyli dla sprawiedliwości.

Krwią ran Jego *
zostaliście uzdrowieni.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Przyszedł Jezus i znów zastał ich śpiących. /
Zostawiwszy ich odszedł znowu / i modlił się po raz trzeci, /
powtarzając te same słowa.

CZYTANIE

Ef 6, 11. 17-18

Bracia, obleczcie pełną zbroję Bożą, byście mogli się ostać wobec podstępnych zakusów diabła. Weźcie też hełm zbawienia i miecz Ducha, to jest słowo Boże – wśród wszelakiej modlitwy i błagania. Przy każdej sposobności módlcie się w Duchu! Nad tym właśnie czuwajcie z całą usilnością i proście za wszystkich świętych.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

- K.** W każdym położeniu dziękujcie, * Nieustannie się módlcie.
W. W każdym położeniu dziękujcie, / Nieustannie się módlcie.
K. Taka jest bowiem wola Boża w Chrystusie Jezusie.
W. Nieustannie się módlcie.
K. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.
W. W każdym położeniu dziękujcie, / Nieustannie się módlcie.

Ant. do pieśni Maryi Pograżony w udręce jeszcze usilniej się modlił, * a Jego pot był jak gęste krople krwi, / sączące się na ziemię.

Pieśń Maryi, s. 207.

PROŚBY

Wzywajmy z ufnością Chrystusa, który nakazał nam czuwać i modlić się, abyśmy nie wpadli w pokuszenie:

Panie, wysłuchaj nas.

Ty, który przyjąłeś kielich gorzkiej męki i Twoją wolę całkowicie podporządkowałeś woli Ojca,

— udziel nam łaski, aby ta sama wola Ojca była zawsze pokarmem naszego życia.

Ty, który po odbytej modlitwie oddałeś się dobrowolnie w ręce grzeszników,

— spraw, abyśmy modląc się nieustannie umieli znaleźć siłę do pokonania trudności, które napotykamy w służbie Tobie i braciom.

Ty, który obiecałeś być pośród gromadzących się w imię Twoje,

— udziel nam łaski, aby wszyscy ludzie zjednoczyli się w Kościele.

Ty, który błagałeś za grzesznikami i oddałeś swoje życie, aby wyzwolić nas od grzechu,

— umocnij nas swoim duchem, abyśmy pozyskiwali dla Ciebie dusze naszych braci.

Ty, który przez śmierć i zmartwychwstanie obdarzyłeś ludzi życiem,

— przyjmij naszych zmarłych braci do chwały Twojego królestwa.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Boże, Ojczy miłosierdzia, Ty wysłuchałeś Twojego Syna, gdy wołał do Ciebie w godzinie swej męki, † naucz nas rozważać Jego modlitwę w Ogroju i cierpliwość aż do śmierci, * abyśmy nieustannie pełniąc Twoją wolę, doczekali się obiecanych darów Twojej miłości. Przez naszego Pana.

19 marca

ŚW. JÓZEFA, OBLUBIEŃCA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Uroczystość

Wzmianki o życiu św. Józefa przekazały Ewangelie, poświęcając mu 26 wierszy, a jego imię wymieniając 14 razy. Kiedy Józef dowiedział się, że Maryja oczekuje dziecka, postanowił Ją opuścić, aby nie narazić Jej na zniesławienie. Wprowadzony przez anioła w tajemnicę poczęcia Dziecka Maryi za sprawą Ducha Świętego, przyjął Ją do swego domu. W związku z dekretem cezara Augusta o spisie ludności udał się z Maryją do Betlejem, gdzie urodził się Jezus. Po nadaniu Dziecku imienia i przedstawieniu Go w świątyni jerozolimskiej, w obliczu grożącej Jezusowi śmierci, udał się ze Świętą Rodziną do Egiptu. Po śmierci Heroda powrócił do Nazaretu, gdzie troszczył się o Jezusa i Maryję. Ostatnia wzmianka o Józefie pojawia się w związku z pielgrzymką dwunastoletniego Jezusa do Jerozolimy. Papież Jan XXIII wpisał św. Józefa do Kanonu rzymskiego, a w roku 1961 wydał list apostolski o odnowieniu w Kościele nabożeństwa do niego. Papież Franciszek w 2013 roku włączył imię św. Józefa do pozostałych modlitw eucharystycznych. Święty Józef należy do głównych patronów księży sercanów. Jest dla nich wzorem życia wewnętrznego, ducha wiary i bezgranicznego zdania się na wolę Bożą.

Wszystko z Liturgii godzin, t. II, s. 1292.

7 maja

NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY,
MATKI ŁASKI BOŻEJ

Wspomnienie obowiązkowe

Chrześcijańska pobożność nadała w ciągu wieków Matce Najświętszej liczne tytuły. Wśród nich jest również tytuł „Matki Łaski Bożej”. Bezpośrednim sprawcą łaski Bożej jest Jezus Chrystus, nasz Zbawiciel. Maryja jednak, tak jak jest Matką Chrystusa Zbawiciela, sprawcy wszelkiej łaski, jest tym samym Matką Łaski Bożej. To przekonanie towarzyszyło wyznawcom Chrystusa od samego początku, jednak dopiero papież Benedykt XV w 1921 roku zezwolił na odprawianie w Belgii oficjum i Mszy o Najświętszej Maryi Pannie, Pośrednicze Wszystkich Łask. Później Stolica Apostolska pozwoliła odprawiać to oficjum i Mszę wielu innym diecezjom i wspólnotom zakonnym. Dzięki temu wspomnienie o Najświętszej Maryi Pannie Pośrednicze stało się niemal powszechne. II Sobór Watykański obszernie wyłożył rolę Maryi w misterium Chrystusa i Kościoła oraz dokładnie wyjaśnił sens i znaczenie pośrednictwa Matki Bożej. W 1971 roku Święta Kongregacja ds. Kultu Bożego zatwierdziła też Mszę o Najświętszej Maryi Pannie, Matce i Pośrednicze Łaski. Szczególne nabożeństwo do Matki Bożej Łaskawej miał założyciel księży sercanów, o. Leon Dehon.

WEZWANIE

Panie, otwórz wargi moje.

Ant. Uwielbiamy Chrystusa Odkupiciela, / który chce,
byśmy wszystkie dobra otrzymywali przez Maryję. /
Alleluja.

Psalm Wezwania, s. 198.

GODZINA CZYTAŃ

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 Chrystus przejęty litością dla ludzi
Nas, ponoszących słuszną karę śmierci,
Znowu do życia powołał i obmył
Krwią swoją świętą.
- 2 Krew ta jest rzeką, co z grzechu oczyszcza,
Morzem wszelkiego dobra niezmierzonym;
Ona wytrysła jak źródło siedmioraki
Życia i łaski.
- 3 Z woli Jezusa Maryja się stała
Matką wierzących i orędowniczką,
Której przyczyna wyprasza dla ludzi
Dary zbawienia.
- 4 Prośmy więc naszą Królową i Panią,
Pełni ufności w moc Jej pośrednictwa,
Aby nas wiodła ku swemu Synowi
W każdej godzinie.
- 5 Ciebie pragniemy wysławiać na wieki,
Boże jedyny w Trójcy Przenajświętszej;
Ciebie niech wielbi nasz duch mocną wiarą,
Usta zaś pieśnią. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Maryja otrzymała błogosławieństwo od Pana *
i miłosierdzie od Boga, swego Zbawcy. / Alleluja.

Psalm 24

Pan wkracza do świątyni

*Bramy niebios zostały otwarte dla Chrystusa ze względu na
wywyższenie Jego ludzkiej natury (św. Ireneusz)*

Do Pana należy ziemia i wszystko, co ją napęłnia, *
świat cały i jego mieszkańcy.

Albowiem On go na morzach osadził *
i utwierdził ponad rzekami.

Kto wstąpi na górę Pana, *
kto stanie w Jego świętym miejscu?

Człowiek rąk nieskalanych i czystego serca, †
którego dusza nie lgnęła do marności *
i nie przysięgał kłamliwie.

On otrzyma błogosławieństwo od Pana *
i zapłatę od Boga, swego Zbawcy.

Oto pokolenie tych, którzy Go szukają, *
którzy szukają oblicza Boga Jakuba.

Bramy, podnieście swe szczyty, †
unieście się, odwieczne podwoje, *
aby mógł wkroczyć Król chwały!

„Któż jest tym Królem chwały?” †
Pan dzielny i potężny, *
Pan potężny w boju.

Bramy, podnieście swe szczyty, †
unieście się, odwieczne podwoje, *
aby mógł wkroczyć Król chwały!

„Któż jest tym Królem chwały?” *

Pan Zastępów, On jest Królem chwały.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Maryja otrzymała błogosławieństwo od Pana /
i miłosierdzie od Boga, swego Zbawcy. / Alleluja.

2 Ant. Najwyższy uświęcił * swój przybytek. / Alleluja.

Psalm 46 Bóg schronieniem i mocą

Nadadzą Mu imię Emmanuel, to znaczy: „Bóg z nami” (Mt 1, 23)

Bóg jest dla nas ucieczką i siłą, *
najpewniejszą pomocą w trudnościach.

Przeto nie będziemy się bali, choćby zatrzęsła się ziemia *
i góry zapadły w otchłań morza.

Niech jego wody burzą się i kipią, *
niech góry się chwieją pod jego naporem;

Pan Zastępów jest z nami, *

Bóg Jakuba jest naszą obroną!

Nurty rzeki rozweselają miasto Boże, *
najświętszy przybytek Najwyższego.

Bóg w nim przebywa, a ono się nie zachwieje, *
Bóg je wspomże o świetle.

Zaszemrały narody, wzburzyły się królestwa, *
zagrzemiał głos Jego i rozplynęła się ziemia.

Pan Zastępów jest z nami, *
Bóg Jakuba jest naszą obroną!

Przyjdźcie, zobaczcie dzieła Pana, *
zdumiewające czyny, których dokonał na ziemi.

On uśmierza wojny aż po krańce ziemi, †
On kruszy łuki i łamie włócznie, *
a tarcze ogniem pali.

„Połóżcie temu kres, a we Mnie Boga uznajcie, *
wywyższonego wśród narodów, wywyższonego na ziemi”.

Pan Zastępów jest z nami, *
Bóg Jakuba jest naszą obroną!

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Najwyższy uświęcił swój przybytek. / Alleluja.

3 Ant. Wspaniałe rzeczy głoszą o Tobie, * Dziewico Maryjo. /
Alleluja.

Psalm 87

Syjon matką narodów

Górne Jeruzalem cieszy się wolnością i ono jest naszą matką
(Ga 4,26)

Gród Jego wznosi się na świętych górach, †
umiłował Pan bramy Syjonu *
bardziej niż wszystkie namioty Jakuba.

Wspaniałe rzeczy głoszą o tobie, *
miasto Boże.

„Wymienię Egipt i Babilon *
wśród tych, którzy mnie znają.

Oto Filistea, Tyr i Etiopia, *
nawet taki kraj tam się narodził”.

O Syjonie powiedzą: †
„Każdy człowiek urodził się na nim, *
a Najwyższy sam go umacnia”.

Pan zapisuje w księdze ludów: *
„Oni się tam narodzili”.

I tańcząc śpiewać będą: *
„Wszystkie moje źródła są w tobie”.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Wspaniałe rzeczy głoszą o Tobie, / Dziewico Maryjo. /
Alleluja.

K. Błogosławieni, którzy słuchają słowa Bożego. Alleluja.

W. I zachowują je wiernie. Alleluja.

I CZYTANIE

Ap 11, 19 – 12, 17

Z Księgi Apokalipsy św. Jana Apostoła

Wielki znak na niebie

Świątynia Boga w niebie się otwarła i Arka Jego Przymierza ukazała się w Jego Świątyni, a nastąpiły błyskawice, głosy, gromy, trzęsienie ziemi i wielki grad.

Potem ukazał się wielki znak na niebie: Niewiasta obleczona w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu. A jest brzemienna. I woła cierpiąc bóle i męki rodzenia. I inny znak ukazał się na niebie: Oto wielki Smok barwy ognia, mający siedem głów i dziecięć rogów, a na głowach jego siedem diademów. I ogon jego zmiata trzecią część gwiazd nieba: i rzucił je na ziemię. I stanął Smok przed mającą rodzić Niewiastą, ażeby skoro porodzi, pożreć jej dziecię. I porodziła Syna Mężczyznę, który wszystkie narody będzie paść różgą żelazną. I zostało porwane jej Dziecię do Boga i do Jego tronu. A Niewiasta zbiegła na pustynię, gdzie miejsce ma przygotowane przez Boga, aby ją tam żywiono przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni.

I nastąpiła walka na niebie: Michał i jego aniołowie mieli walczyć ze Smokiem. I wystąpił do walki Smok i jego aniołowie, ale nie przemógł, i już się miejsce dla nich w niebie nie znalazło. I został strącony wielki Smok, Wąż starodawny, który się zwie diabeł i szatan, zwodzący całą zamieszkałą ziemię, został strącony na ziemię, a z nim strąceni zostali jego aniołowie.

I usłyszałem donośny głos mówiący w niebie: „Teraz nastąpiło zbawienie, potęga i królowanie Boga naszego i władza Jego Pomazańca, bo oskarżyciel braci naszych został strącony, ten co dniem i nocą oskarża ich przed Bogiem naszym. A oni zwyciężyli dzięki krwi Baranka i dzięki słowu swojego świadectwa i nie umiłowali dusz swych aż do śmierci. Dlatego radujcie się, niebiosi i ich mieszkańcy. Biada ziemi i biada morzu, bo zstąpił do was diabeł, palając wielkim gniewem, świadom, że mało ma czasu”.

A kiedy ujrzał Smok, że został strącony na ziemię, począł ścigać Niewiastę, która porodziła Mężczyznę. I dano Niewieście dwa skrzydła orla wielkiego, by na pustynię leciała na swoje miejsce, gdzie jest żywiona przez czas i czasy, i połowę czasu, z dala od Węża. A Wąż za Niewiastą wypuścił z gardzieli wodę jak rzekę, żeby ją rzeka uniosła. Lecz ziemia przyszła z pomocą Niewieście i otworzyła ziemia swą gardziel, i pochłonęła rzekę, którą Smok ze swej gardzieli wypuścił.

I rozgniewał się Smok na Niewiastę, i odszedł rozpocząć walkę z resztą jej potomstwa, z tymi, co strzegą przykazań Boga i mają świadectwo Jezusa.

RESPONSORIUM

1 Kor 15, 54; Ap 12, 1

- W.** Kiedy już to, co śmiertelne, † przyodzieje się w nieśmiertelność, / wtedy sprawdzą się słowa, które zostały napisane: Śmierć pochłonęło zwycięstwo. * Bogu niech będą dzięki za to, że dał nam odnieść zwycięstwo / przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa. / Alleluja.
- K.** Ukazał się wielki znak na niebie: Niewiasta obleczona w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieńiec z gwiazd dwunastu.
- W.** Bogu niech będą dzięki za to, że dał nam odnieść zwycięstwo / przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa. / Alleluja.

II CZYTANIE

Kazanie św. Bernarda, opata

*(Kazanie 7, Na Narodzenie NMP)**Bóg zechciał dać nam wszystko przez Maryję*

Całym sercem i duszą, całą głębią naszego uczucia uczcijmy Maryję, bo taka jest wola Tego, który przez Nią zechciał wszystko nam dać. Taka jest – powtarzam – dla nas wola Pana. Zawsze i wszędzie czuwa Ona nad nami, wspiera chwiejnych, budzi wiarę, umacnia nadzieję, rozprasza wątplenia, podnosi małodusznych. Pełen lęku nie śmiałeś zbliżyć się do Ojca, z bojaźnią kryłeś się przed Jego obliczem, i dał ci Jezusa jako Pośrednika. Czego by Syn nie otrzymał od takiego Ojca? Bóg Go wysłuchał, bo Syn Go uczył pełen uległości, a Ojciec miłuje swego Syna. Lecz i może jego się lękasz? A przecież jest On twoim bratem, mający ciało podobne twojemu, we wszystkim doświadczany, z wyjątkiem grzechu, aby mógł przyjść z pomocą tym, którzy są poddani próbom. Jego to dała ci Maryja.

Może jednak napełnia cię bojaźnią Jego Boski Majestat, bo chociaż stał się człowiekiem, to jednak nie przestaje być Bogiem. Chcesz więc i u niego mieć Pośrednika? Wzywaj Maryję! Jak i ty została Ona stworzona, ale czysta od wszelkiej skazy, w swym istnieniu jedyna i niepowtarzalna. Nie waham się powiedzieć, że i Ona zostanie wysłuchana, bo całkowicie jest oddana i uległa Panu. I z całą pewnością Syn wysłuchuje Matkę, a i Syna wysłucha Ojciec.

Ukochani! Przez Nią grzesznicy mają dostęp do Boga, Ona jest naszą jedyną otuchą, w Niej pokładamy całą naszą nadzieję. Bo czyż może Syn odrzucić prośby Matki, czyż może pozostawić je nie wysłuchane? Czyż może Syn pozostać

głuchy na błagania Matki i czyż On sam może nie być wysłuchanym przez Boga? Nic podobnego! „Znalazłaś łaskę u Boga” – mówi anioł do Maryi. Jakie to szczęście. Zawsze znajduje Ona łaskę u Pana, a tylko tej łaski potrzebujemy. Poszukujemy jej i poszukujemy przez Maryję, bo to, o co prosimy, otrzyma i nie pozostanie nie wysłuchana. Została Ona wywyższona ponad cały rodzaj ludzki, została wywyższona ponad aniołów i ponad wszelkie stworzenie niebios, bo tylko u Najwyższego może zaczerpnąć wody żywej, którą podaje ludziom.

RESPONSORIUM

- W.** Błogosławiona jesteś między niewiastami, † bo przekleństwo Ewy zamieniłaś na błogosławieństwo, * Przez Ciebie bowiem błogosławieństwo Ojca zajaśniało ludziom. / Alleluja.
- K.** I dzięki Tobie prarodzice Twój otrzymają zbawienie.
- W.** Przez Ciebie bowiem błogosławieństwo Ojca zajaśniało ludziom. / Alleluja.

Modlitwa

Módlmy się. Boże, z Twojej woli Najświętsza Maryja Panna wydała na świat Dawcę łaski i współdziałała z Nim w dziele odkupienia ludzi, † spraw, aby nam wyjednała obfite łaski * i doprowadziła nas do portu wiecznego zbawienia. Przez naszego Pana.

JUTRZNIA

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 O Pani wielce chwalebna,
Od gwiazd na niebie wznioślejsza,
Własnego Stwórcę i Syna
Karmiłaś piersią matczyną.
- 2 Przez Ewę dobro stracone
Przywracasz rodząc Jezusa
I grzesznym, godnym litości,
Wskazujesz drogę do raju.
- 3 O Bramo Króla wszechświata,
Promieniejąca jasnością,
Niech życie dane przez Ciebie
Z weselem wielbią zbawieni.
- 4 Niech Ojca z Duchem Najświętszym
I Twoim Synem, Dziewico,
Wysławia wszystko na wieki,
Gdyż On przyodziął Cię łaską. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Błogosławiona jesteś, Maryjo, * bo przez Ciebie przyszło zbawienie świata, / a teraz, gdy pełna chwały radujesz się w Panu, / oręduj za nami u Syna. / Alleluja.

Psalmy i pieśń z niedzieli I tygodnia, s. 202.

2 Ant. Tyś chwałą Jeruzalem, * Tyś weselem Izraela, / Tyś wielką chlubą naszego ludu.

3 Ant. Wesel się na wieki, Dziewico Maryjo, * bo byłaś godna nosić Zbawiciela świata.

CZYTANIE

por. Iz 61, 10

Ogromnie weselę się w Panu, dusza moja raduje się w moim Bogu, gdyż odział mnie w szaty zbawienia i okrył płaszczem sprawiedliwości, jak oblubienicę zdobną w swe klejnoty.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Bóg wybrał Maryję i bardzo umiłował. * Alleluja, alleluja.

W. Bóg wybrał Maryję i bardzo umiłował. / Alleluja, alleluja.

K. Dał Jej zamieszkać w swoim przybytku.

W. Alleluja, alleluja.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Bóg wybrał Maryję i bardzo umiłował. / Alleluja, alleluja.

Ant. do pieśni Zachariasza Brama niebios * przez Ewę zamknęła się dla wszystkich, / a przez Dziewicę Maryję została na nowo otwarta. / Alleluja.

Pieśń Zachariasza, s. 206.

PROŚBY

Oddając cześć naszemu Zbawicielowi, który narodził się z Maryi Dziewicy, zanośmy do Niego pokorne błagania:

Niech Twoja Matka wstawia się za nami.

Jezu, Słońce sprawiedliwości, Twoje przyjście poprzedziła Niepokalana Dziewica, jak pełna blasku jutrenka,

— spraw, abyśmy zawsze żyli w promieniach Twojej światłości.

Jezu, Słowo odwieczne, Ty wybrałeś sobie Niepokalaną Maryję jako mieszkanie,

— wybaw nas od zepsucia grzechu.

Nasz Zbawicielu, Twoja Matka stała obok krzyża,
— przez uczestnictwo w Twoich cierpieniach doprowadź
nas do wiecznej radości.

Najłaskawszy Jezu, Ty wisząc na krzyżu dałeś Janowi
Maryję za Matkę,
— daj, abyśmy godnym życiem zasługiwali na miano Jej
dzieci.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Boże, z Twojej woli Najświętsza Maryja Panna wydała
na świat Dawcę łaski i współdziałała z Nim w dziele od-
kupienia ludzi, † spraw, aby nam wyjednała obfite łaski *
i doprowadziła nas do portu wiecznego zbawienia. Przez
naszego Pana.

MODLITWA W CIĄGU DNIA

Hymn, s. 210, psalmy z bieżącego dnia albo z psalmodii dodatkowej, s. 212.

Modlitwa przedpołudniowa

Ant. Wszyscy trwali jednomyślnie na modlitwie * razem
z Maryją, Matką Jezusa.

CZYTANIE

So 3, 14. 15b

Wyśpiewuj, Córo Syjońska! Podnieś radosny okrzyk, Izra-
elu! Ciesz się i wesel z całego serca, Córo Jeruzalem! Pan,
Król Izraela, jest pośród ciebie.

K. Matko Dziewico, chwalebna Królowo świata. Alleluja.

W. Oręduj za nami u Pana. Alleluja.

Modlitwa południowa

Ant. Rzekła Matka Jezusa: * Zróbcie wszystko, / cokolwiek wam powie.

CZYTANIE

Za 9, 9

Raduj się wielce, Córo Syjonu, wołaj radośnie, Córo Jeruzalem! Oto twój Król idzie do ciebie, sprawiedliwy i zwycięski.

K. O jakże chwalebna jest Matka. Alleluja.

W. Która zrodziła Króla niebios. Alleluja.

Modlitwa popołudniowa

Ant. Rzekł Pan do swojej Matki: * Niewiasto, oto syn Twój; / a do ucznia: Oto Matka twoja.

CZYTANIE

Jdt 13, 18b. 19

Błogosławiona jesteś, córko, przez Boga Najwyższego spomiędzy wszystkich niewiast na ziemi. Twoja ufność nie zatrze się aż na wieki w sercach ludzi wspominających moc Boga.

K. Maryja zachowywała w pamięci wszystkie te sprawy. Alleluja.

W. I rozważała je w swoim sercu. Alleluja.

Modlitwa jak w Jutrzni.

NIESZPORY

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku. Alleluja.

HYMN

- 1 Witaj, Gwiazdo morza,
Wielka Matko Boga,
Panno zawsze czysta,
Bramo niebios błoga.
- 2 Ty, coś Gabriela
Słowem przywitana,
Utwierdź nas w pokoju,
Odmień Ewy miano.
- 3 Winnych wyzwól z więzów,
Ślepym przywróć blaski,
Oddal nasze nędze,
Uproś wszelkie łaski.
- 4 Okaż, żeś jest Matką,
Wzrusz modłami swymi
Tego, co Twym Synem
Zechciał być na ziemi.
- 5 O Dziewico sławna
I pokory wzorze,
Wyzwolonym z winy
Daj nam żyć w pokorze.
- 6 Daj wieść życie czyste,
Drogę ściel bezpieczną,
Widzieć daj Jezusa,
Mieć z Nim radość wieczną.
- 7 Bogu Ojcu chwała,
Chrystusowi pienie,
Obu z Duchem Świętym
Jedno uwielbienie. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Bądź pozdrowiona, Maryjo, * pełna łaski, Pan z Tobą.

Psalm 122
Święte miasto Jeruzalem

*Przystąpiliście do góry Syjon, do miasta Boga żyjącego,
Jeruzalem niebieskiego (Hbr 12, 22)*

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: *
„Pójdziemy do domu Pana”.

Już stoją nasze stopy *
w twoich bramach, Jeruzalem.

Jeruzalem, wzniesione jak miasto *
gęsto i ściśle zabudowane.

Do niego wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie, †
aby zgodnie z prawem Izraela *
wielbić imię Pana.

Tam ustawiono trony sędziowskie, *
trony domu Dawida.

Proście o pokój dla Jeruzalem: *
Niech żyją w pokoju, którzy cię miłują.

Niech pokój panuje w twych murach, *
a pomyślność w twoich pałacach.

Ze względu na moich braci i przyjaciół *
będę wołał: „Pokój z tobą!”

Ze względu na dom Pana, Boga naszego, *
modłę się o dobro dla ciebie.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Bądź pozdrowiona, Maryjo, / pełna łaski, Pan z Tobą.

2 Ant. Oto ja służebnica Pańska, * niech mi się stanie według twego słowa.

Psalm 127 Daremny trud bez Boga

Wy jesteście budowlą Bożą (por. 1 Kor 3, 9)

Jeżeli domu Pan nie zbuduje, *
na próżno się trudzą, którzy go wznoszą.

Jeżeli miasta Pan nie strzeże, *
daremnie czuwają strażę.

Daremne jest wasze wstawanie przed świtem *
i przesiadywanie do późna w nocy.

Chleb spożywacie zapracowany ciężko, *
a Pan i we śnie darzy swych umiłowanych.

Oto synowie są darem Pańskim, *
a owoc łona nagrodą.

Jak strzały w ręku wojownika, *
tak synowie zrodzeni w młodości.

Szczęśliwy człowiek, *
który nimi napełnił swój kołczan.

Nie zawstydy się, gdy będzie się spierał *
ze swymi nieprzyjaciółmi w sądzie.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Oto ja służebnica Pańska, / niech mi się stanie według twego słowa.

3 Ant. Błogosławiona jesteś między niewiastami *
i błogosławiony owoc Twojego łona.

Pieśń
Bóg Zbawca

Ef 1, 3-10

Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec *
naszego Pana Jezusa Chrystusa.

On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym *
na wyżynach niebieskich, w Chrystusie.

W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, *
abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem.

Z miłości przeznaczył nas dla siebie †
jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa, *
według postanowienia swojej woli,

Ku chwale majestatu swej łaski, *
którą nas obdarzył w Umiłowanym.

W Nim odkupienie mamy przez krew Jego, †
odpuszczenie grzechów, *
według bogactwa Jego łaski.

Szczodrze ją na nas wylał *
w postaci wszelkiej mądrości i zrozumienia,

Przez to, że nam oznajmił tajemnicę swej woli, †
według swojego postanowienia,
które przedtem w Nim powziął *
dla dokonania pełni czasów,

Aby wszystko zjednoczyć na nowo w Chrystusie jako Głowie: *
to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Błogosławiona jesteś między niewiastami /
i błogosławiony owoc Twojego łona.

CZYTANIE

Ga 4, 4-5

Gdy nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby wykupił tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Zdrowaś Maryjo, pełna łaski, * Pan z Tobą.

W. Zdrowaś Maryjo, pełna łaski, / Pan z Tobą.

K. Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony owoc Twojego łona.

W. Pan z Tobą.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Zdrowaś Maryjo, pełna łaski, / Pan z Tobą.

Ant. do pieśni Maryi Błogosławiona jesteś Maryjo, * któraś uwierzyła, / że spełnią się słowa powiedziane Tobie od Pana.
Pieśń Maryi, s. 207.

PROŚBY

Uwielbiamy Boga, Ojca wszechmogącego, który postanowił, aby wszystkie pokolenia czciły Maryję, Matkę Jego Syna. Zanośmy do Niego pokorne błagania:

Przez wstawiennictwo Maryi, wysłuchaj nas, Panie.

Panie, Ty ustanowiłeś Maryję Matką miłosierdzia,

- daj, aby ci, którzy znajdują się w niebezpieczeństwie, doznali Jej macierzyńskiej miłości.

Ty zechciałeś, aby Maryja była Matką Rodziny w domu Jezusa i Józefa,

- spraw za Jej wstawiennictwem, aby wszystkie matki strzegły miłości i świętości swoich rodzin.

Ty umocniłeś Maryję, gdy stała pod krzyżem, i nappełniłeś Ją radością ze zmartwychwstania Twojego Syna,

- podtrzymuj na duchu cierpiących i umacniaj ich nadzieję.

Ty sprawiłeś, że Maryja gorliwie słuchała Twego słowa i była Twoją wierną służebnicą,

- spraw za Jej przyczyną, abyśmy byli sługami i uczniami Twojego Syna.

Ty ukoronowałeś Maryję na Królową niebios,

- spraw, aby zmarli radowali się na wieki w Twoim królestwie razem ze świętymi.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Boże, z Twojej woli Najświętsza Maryja Panna wydała na świat Dawcę łaski i współdziałała z Nim w dziele odkupienia ludzi, † spraw, aby nam wyjednała obfite łaski * i doprowadziła nas do portu wiecznego zbawienia. Przez naszego Pana.

Piątek po 2. niedzieli po Zesłaniu Ducha Świętego NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

Uroczystość

Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa jest świętem patronalnym Zgromadzenia Księży Najświętszego Serca Pana Jezusa. Geneza jej ustanowienia wywodzi się z misterium wcielenia i odkupienia Syna Bożego, który stał się Człowiekiem, aby przez swoje Serce objawić światu bezgraniczną miłość Boga do człowieka i całego stworzenia. Odpowiedzią człowieka na Bożą miłość są praktykowane w Kościele nabożeństwo oraz kult Serca Pana Jezusa. Ich szczyt – w duchu miłości i wynagrodzenia – stanowi uroczystość obchodzona w piątek po oktawie Bożego Ciała, zgodnie z żądaniem Chrystusa przekazanym św. Małgorzacie Marii Alacoque w 1675 roku w czasie prywatnych objawień. Na prośbę biskupów polskich Stolica Apostolska, decyzją papieża Klemensa XIII, ustanowiła święto ku czci Serca Jezusa dla Kościoła na ziemiach polskich w 1765 roku. Na cały Kościół rozszerzył je w 1865 roku papież Pius IX, a do rangi uroczystości podniósł w 1928 roku papież Pius XI.

Wszystko z Liturgii godzin, t. III, s. 512.

Sobota po uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa

NIEPOKALANEGO SERCA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Wspomnienie obowiązkowe

Serce Maryi jest symbolem doskonałości Jej miłości do Boga i ludzi, a także symbolem samej Maryi, obdarzonej niepokalanym poczęciem oraz macierzyństwem Bożym. Zjednoczone z Sercem Jezusa, jest przedmiotem kultu i nabożeństwa. W początkowej fazie kultu Niepokalanego Serca Maryi daty celebrowania święta wiązały się z przywilejami otrzymanymi przez Kościoły lokalne. W 1914 roku Święta Kongre-

gacja Obrzędów wyznaczyła pierwszą sobotę po oktawie Bożego Ciała jako dzień czci oddawanej Sercu Maryi. Papież Pius XII rozszerzył je w 1944 roku na cały Kościół, wyznaczając jego obchód na 22 sierpnia, w oktawie Wniebowzięcia Maryi. Po II Soborze Watykańskim i reformie liturgicznej jest ono obchodzone jako wspomnienie obowiązkowe w sobotę po uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Wszystko z Liturgii godzin, t. III. Teksty wspólne o Najświętszej Maryi Pannie, s. 1406.

Czwartek po Niedzieli Zesłania Ducha Świętego
JEZUSA CHRYSYUSA,
NAJWYŻSZEGO I WIECZNEGO KAPŁANA
Święto

W czerwcu 2012 roku papież Benedykt XVI zlecił wprowadzenie do kalendarza liturgicznego święta Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana, w czwartek po niedzieli Zesłania Ducha Świętego, pozostawiając biskupom decyzję wprowadzenia go do własnych diecezji. Był to owoc przeżytego wcześniej roku kapłańskiego. W lipcu zostały zatwierdzone teksty wzorcowe. Biskupi polscy, zgromadzeni na 360. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski w Zakopanem, podjęli decyzję, aby wprowadzić je na terenie Polski, i zwrócili się ze stosowną prośbą do Stolicy Apostolskiej. 13 lutego 2013 roku watykańska Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów zatwierdziła dla Kościoła w Polsce to nowe święto. Przynosi ono łaskę, która pomaga w kontemplacji Chrystusa Arcykapłana, pobudza też do modlitwy za kapłanów, których posługa jest darem Jego Boskiego Serca, a wreszcie samym kapłanom ubogacając serce i wolę do ochotnego dążenia do świętości, wiernego wypełnienia posługi oraz szczerego oddania się służbie Bogu i dla zbawienia ludu Bożego.

WEZWANIE

Panie, otwórz wargi moje.

Ant. Oddajmy chwałę Chrystusowi, / który ma kapłaństwo nieprzemijające.

Psalm Wezwania, s. 198.

GODZINA CZYTAŃ

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 Jezu, Ty jesteś najwyższym Kapłanem,
I Pośrednikiem jedynym u Ojca,
Słusznie Cię wielbi lud, którego modły,
Wspierasz w niebiosach.
- 2 Ty w łonie Panny z Ducha się począłeś,
Dziecięcą dłonią dzierzysz losy świata,
Rodzisz się dla nas godzien być jedyną
Ofiarą chwały.
- 3 Ciebie sam Ojciec, pełen majestatu,
Świętej radości olejem namaścił,
Byś jako Kapłan cześć najwyższą Jemu
Zawsze oddawał.
- 4 Ciało śmiertelne przyoblekłeś, Boże,
Krwią swą obmyłeś nas i ozdobiłeś,
Składając okup należny za naszą
Śmiertelną winę.

5 Na drzewie krzyża, Chryste, wywyższony,
Wszystkich przygarniasz, umacniasz miłością.
Tobie i Ojcu wraz z Pocieszycielem
Wieczysta chwała. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Prosiłem mojego Ojca * i dał mi w dziedzictwo narody.

Psalm 2
Mesjasz Król zwycięski

*Zeszli się rzeczywiście przeciw świętemu Słudze Twemu, Jezusowi,
którego namaściłeś (Dz 4, 27)*

Dlaczego się burzą narody, *
czemu ludy żywią daremne zamysły?

Buntują się królowie ziemi †
i władcy wraz z nimi spiskują *
przeciw Panu i Jego Pomazańcowi:

„Stargajmy ich pęta, *
a więzy precz odrzućmy od siebie!”

Śmieje się Ten, który mieszka w niebie, *
Pan się z nich naigrawa,

A potem do nich mówi w gniewie swoim *
i w swej zapalczywości wzbudza w nich trwogę:

„Oto Ja ustanowiłem swego Króla *
na Syjonie, świętej górze mojej”.

Wyrok Pański ogłoszę: †

On rzekł do mnie: „Tyś jest moim Synem, *
Ja dzisiaj zrodziłem Ciebie.

Żądaj, a dam Ci w dziedzictwo narody *
i krańce ziemi w posiadanie Twoje.

Żelazną różgą będziesz nimi rządził, *
skruszysz ich jak gliniane naczynie”.

A teraz, królowie, zrozumcie, *
nauczcie się, sędziowie ziemi:

Służcie Panu z bojaźnią, *

z drżeniem całujcie Mu stopy,

Bo jeśli gniewem zapłonie, wejdziecie na drogę zagłady, †
gdyż gniew Jego prędko wybucha. *

Szczęśliwi wszyscy, którzy Mu ufają.

Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *

i na wieki wieków. Amen.

Ant. Prosiłem mojego Ojca / i dał mi w dziedzictwo narody.

2 Ant. Wydajcie wasze ciała * na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu.

Psalm 40, 2-14. 17-18

Dziękczynienie i prośba

Ofiary ani daru nie chciałeś, aleś Mi utworzył ciało (Hbr 10, 5)

Z nadzieją czekałem na Pana, †

a On się pochylił nade mną *

i wysłuchał mego wołania.

Wydobył mnie z dołu zagłady, *

z błotnego grzęzawiska.

Stopy moje postawił na skale *

i umocnił moje kroki.

Włożył mi w usta pieśń nową, *

śpiew dla naszego Boga.

Wielu to ujrzy i przejmie ich trwoga, *

i zaufają Panu.

Szczęśliwy człowiek, który nadzieję pokłada w Panu, *
a nie naśladuje pysznych i skłonnych do kłamstwa.

Panie, Boże mój, wiele uczyniłeś cudów *
i w Twoich zamiarach wobec nas nikt Ci nie dorówna.

A gdybym chciał je głosić i opowiadać, *
byłyby liczniejsze, niż można to wyrazić.

Nie chciałeś ofiary krwawej ani z płodów ziemi, †
lecz otwarłeś mi uszy; *
nie żądałeś całopalenia i ofiary za grzechy.

Wtedy powiedziałem: „Oto przychodzę. *

W zwoju księgi jest o mnie napisane:

Radością jest dla mnie pełnić Twoją wolę, mój Boże, *
a Twoje Prawo mieszka w moim sercu”.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Oddajcie wasze ciała * na ofiarę żywą, świętą i miłą
Bogu.

3 Ant. Chrystus umiłował Kościół * i wydał za niego samego
siebie, / aby go uświęcić.

Psalm 85

Bliskie jest nasze zbawienie

*Kiedy nasz Zbawiciel przyszedł na świat, pobłogosławił Bóg
swojej ziemi (Orygenes)*

Łaskawym się okazałeś, Panie, dla Twej ziemi, *
odmieniłeś los Jakuba.

Odpuściłeś winę swojemu ludowi *
i zakryłeś wszystkie jego grzechy.

Powściągnąłeś całe zagniewanie Twoje, *
powstrzymałeś swoją zapalczywość w gniewie.

Odnów nas, Boże, nasz Zbawco, *
Twego oburzenia na nas poniechaj.

Czyż będziesz się gniewał na wieki, *
czy gniew swój rozciągniesz na wszystkie pokolenia?

Czyż to nie Ty przywrócisz nam życie, *
a Twój lud w Tobie będzie się weselił?

Okaż nam, Panie, łaskę swoją *
i daj nam swoje zbawienie.

Będę słuchał tego, co Pan Bóg mówi: †
oto ogłasza pokój ludowi i swoim wyznawcom, *
którzy się zwracają ku Niemu swym sercem.

Zaprawdę, bliskie jest Jego zbawienie †
dla tych, którzy Mu cześć oddają, *
i chwała zamieszka w naszej ziemi.

Łaska i wierność spotkają się ze sobą, *
ucałują się sprawiedliwość i pokój.

Wierność z ziemi wyrośnie, *
a sprawiedliwość spojrzy z nieba.

Pan sam szczęściem obdarzy, *
a nasza ziemia wyda swój owoc.

Sprawiedliwość będzie kroczyć przed Nim, *
a śladami Jego kroków zbawienie.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Chrystus umiłował Kościół / i wydał za niego samego
siebie, / aby go uświęcić.

- K. Chrystus złożył raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy.
W. I udoskonalił na wieki tych, którzy są uświęceni.

I CZYTANIE

Hbr 4, 14-16; 5, 1-10

Z Listu do Hebrajczyków

Chrystus prawdziwym arcykapłanem

Mając więc arcykapłana wielkiego, który przeszedł przez niebiosy, Jezusa, Syna Bożego, trwajmy mocno w wyznawaniu wiary. Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz poddanego próbie pod każdym względem podobnie jak my – z wyjątkiem grzechu. Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy doznali miłosierdzia i znaleźli łaskę pomocy w stosownej chwili.

Każdy bowiem arcykapłan spomiędzy ludzi brany, dla ludzi jest ustanawiany w sprawach odnoszących się do Boga, aby składał dary i ofiary za grzechy. Może on współczuć tym, którzy nie wiedzą i błędzą, ponieważ sam podlega słabości. I ze względu na nią powinien tak za lud, jak i za samego siebie składać ofiary za grzechy. A nikt sam sobie nie bierze tej godności, lecz tylko ten, kto jest powołany przez Boga jak Aaron. Podobnie i Chrystus nie sam siebie okrył sławą przez to, iż stał się arcykapłanem, ale uczynił to Ten, który powiedział do Niego: „Ty jesteś moim Synem, Jam Cię dziś zrodził”, jak i w innym miejscu: „Tyś jest kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka”. Z głośnym wołaniem i płaczem za swych doczesnych dni zanosił On gorące prośby i błagania do Tego, który mógł Go wybawić od śmierci, i został wysłuchany dzięki swej uległości. I chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to,

co wycierpiał. A gdy wszystko wykonał, stał się sprawcą zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy Go słuchają, nazwany przez Boga arcykapłanem na wzór Melchizedeka.

RESPONSORIUM

Flp 2, 8; Iz 53, 7

W. Chrystus uniżył samego siebie, † Stawszy się posłusznym aż do śmierci.

K. Został ofiarowany, gdyż sam tego pragnął.

W. Stawszy się posłusznym aż do śmierci.

II CZYTANIE

Z encykliki *Mediator Dei* papieża Piusa XII

(AAS 39 [1947], 552-553)

Chrystus kapłanem i żertwą ofiarną

Chrystus jest kapłanem, ale kapłanem dla nas, a nie dla siebie, ponieważ w imieniu całego rodzaju ludzkiego zanosí Ojcu Przedwiecznemu próśby i wyrazy czci religijnej; On jest żertwą ofiarną, ale dla nas, ponieważ w miejsce człowieka obarczonego grzechami stawia siebie samego. Już słowa Apostoła: „To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie”, domagają się od wszystkich chrześcijan, by w ten sposób wzbudzali w sobie – na ile ludzkie możliwości pozwalają – te uczucia, którymi ogarnięta była dusza Boskiego Odkupiciela, gdy składał ofiarę z siebie samego; w każdym razie niech wzbudzają pokorne poddanie umysłu i Najwyższemu Majestatowi Bożemu składają uwielbienie, cześć, chwałę i dziękczynienie.

Oprócz tego słowa te domagają się od nich, by przybierali w jakiś sposób postawę żertwy ofiarnej, by zapierali się samych siebie ze względu na przykazania Ewangelii, by

z własnej woli i ochoczo podejmowali dzieło pokuty, by wszyscy z osobna brzydzili się tym, czego się dopuścili, i za to czynili ekspiację.

W końcu słowa te domagają się, byśmy wszyscy razem z Chrystusem ponieśli mistyczną śmierć na krzyżu w taki sposób, abyśmy mogli przypisać sobie myśl św. Pawła: „Razem z Chrystusem zostałem przybity do krzyża”.

RESPONSORIUM

por. Ga 2, 20

W. Żyję wiarą w Syna Bożego, † Który mnie umiłował *
i samego siebie wydał za mnie.

R. Żyję już nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus.

W. Który mnie umiłował / i samego siebie wydał za mnie.

HYMN Ciebie, Boże, chwalimy, s. 208.

Modlitwa

Módlmy się. Boże, Ty dla chwały Twojego majestatu i dla zbawienia rodzaju ludzkiego ustanowiłeś Jednorodzonego Syna swojego Najwyższym i Wiecznym Kapłanem, † spraw, aby dzięki łasce Ducha Świętego ci, których On wybrał jako sługi i szafarzy swoich tajemnic, * okazali się wierni w wykonywaniu przyjętego urzędu posługiwania. Przez naszego Pana.

JUTRZNIA

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 Niebo i ziemia wielbią Ciebie, Chryste,
Odkupicielu, najwyższy Kapłanie,
Ty składasz Ojcu jako przebłaganie
Samego siebie.
- 2 Jezu pokorny, chętnie się zgodziłeś
Być wprowadzonym w ciemną trwogę śmierci,
By nam, zgubionym, utorować drogę
Ku bramom nieba.
- 3 Gdy wypełniłeś proroków wyrocznie,
Znosząc obrzędy przodków uświęcone,
Nową miłością ustanawiasz odtąd
Z niebem przymierze.
- 4 Dawco łaskawy wzniosłego przymierza,
Jedyny Święty, poręko pokoju,
Sam na ołtarzach siebie Bogu składasz,
Pokarmie życia.
- 5 Na drzewie krzyża, Chryste, wywyższony,
Wszystkich przygarniasz umacniasz miłością.
Tobie i Ojcu wraz z Pocieszycielem
Wieczysta chwała. Amen.

1 Ant. Przez krew Jego krzyża * Ojciec pojednał wszystko ze sobą, / i to, co na ziemi, i to, co w niebiosach.

Psalm i pieśń z niedzieli I tygodnia, s. 202.

2 Ant. Wszystko przez Chrystusa * i dla Chrystusa zostało stworzone.

3 Ant. Wszystko poddał pod Jego stopy, * a Jego samego ustanowił nade wszystko Głową dla Kościoła, / który jest Jego Ciałem.

CZYTANIE**Hbr 10, 5-10**

Przeto przychodząc na świat, mówi: „Ofiary ani daru nie chciałeś, ale Mi utworzyłeś ciało; całopalenia i ofiary za grzech nie podobały się Tobie. Wtedy rzekłem: Oto idę – w zwoju księgi napisano o Mnie – aby spełnić wolę Twoją, Boże”. Wyżej powiedział: „ofiar, darów, całopaleń i ofiar za grzech nie chciałeś i nie podobały się Tobie”, choć składane są zgodnie z Prawem. Następnie powiedział: „Oto idę, aby spełnić wolę Twoją”. Usuwa jedną ofiarę, aby ustanowić inną. Na mocy tej woli uświęceni jesteśmy przez ofiarę ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze.

RESPONSORIUM KRÓTKIE**Ps 40 (39), 8-9**

K. Oto przychodzę, * Abym pełnił Twoją wolę.

W. Oto przychodzę, / Abym pełnił Twoją wolę.

K. Twoje Prawo mieszka w moim sercu.

W. Abym pełnił Twoją wolę.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Oto przychodzę, / Abym pełnił Twoją wolę.

Ant. do pieśni Zachariasza Niech wszyscy stanowią jedno, Ojczy, * aby świat uwierzył, że Ty Mnie posłałeś.

Pieśń Zachariasza, s. 206.

PROŚBY

Ojcze miłosierdzia i Boże wszelkiej pociechy, Ty napełniasz dobrodziejstwami wszystkich, którzy do Ciebie przychodzą: my, Twoje dzieci, na początku tego dnia, prosimy Cię przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie:

Wysłuchaj nas, Panie.

Jezu Chryste, Synu Boga z żywego,

— prowadź nas do światła Twojej Prawdy.

Chryste, Słowo Boga, Ty jesteś u Ojca odwiecznie i na wieki,

— uświęć Twój Kościół w jedności.

Jezu, Namaszczony przez Ojca w Duchu Świętym,

— utwierdź Twój Kościół w świętości.

Chryste, Kapłanie Nowego Testamentu,

— przyoblecz kapłanów Twoją świętością na chwałę Ojca.

Chryste, Mądrości Boga, pokoju i pojednanie nasze,

— spraw, abyśmy wszyscy byli zgodni i jednomyślni w Twoim Kościele.

Chryste, Wieczny Kapłanie i Chwało Ojca,

— spraw, aby nasza ofiara była uwielbieniem Twojej wiecznej chwały.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Boże, Ty dla chwały Twojego majestatu i dla zbawienia rodzaju ludzkiego ustanowiłeś Jednorodzonego Syna swojego Najwyższym i Wiecznym Kapłanem, † spraw, aby dzięki łasce Ducha Świętego ci, których On wybrał jako sługi i szafarzy swoich tajemnic, * okazali się wierni w wykonywaniu przyjętego urzędu posługiwania. Przez naszego Pana.

MODLITWA W CIĄGU DNIA

Hymn, s. 210, psalmy z bieżącego dnia albo z psalmodii dodatkowej, s. 212.

Modlitwa przedpołudniowa

Ant. Przez Chrystusa * wszyscy w jednym Duchu mamy przystęp do Ojca.

CZYTANIE

Hbr 7, 26-27

Takiego bowiem potrzeba nam było arcykapłana: świętego, niewinnego, nieskalanego, oddzielonego od grzeszników, wywyższonego ponad niebiosy, takiego, który nie jest zobowiązany, jak inni arcykapłani, do składania codziennej ofiary najpierw za swoje grzechy, a potem za grzechy ludu. To bowiem uczynił raz na zawsze, ofiarując samego siebie.

K. Cieszcie się, im bardziej jesteście uczestnikami cierpień Chrystusowych.

W. Abyście się cieszyli i radowali przy objawieniu się Jego chwały.

Modlitwa południowa

Ant. Jesteście zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, * gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus.

CZYTANIE

1 P 2, 4-5

Przybliżając się do Tego, który jest żywym kamieniem, odrzuconym wprowadzie przez ludzi, ale u Boga wybranym i drogocennym, wy również, niby żywe kamienie, jesteście budowani jako duchowa świątynia, by stanowić

święte kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, miłych Bogu przez Jezusa Chrystusa.

K. Jak przejęliście naukę o Chrystusie Jezusie jako Panu, tak w Nim postępujcie.

W. Zakorzenieni i na Nim zbudowani, i umocnieni wiarą.

Modlitwa popołudniowa

Ant. Każdemu z nas została dana łaska według miary daru Chrystusowego, * dla budowania Jego Ciała, którym jest Kościół.

CZYTANIE

1 P 2, 9-10

Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem Bogu na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali chwalebne dzieła Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła, wy, którzy byliście nie-ludem, teraz zaś jesteście ludem Bożym, którzy nie dostąpiliście miłosierdzia, teraz zaś jako ci, którzy miłosierdzia doznali.

K. W sercach waszych niech panuje pokój Chrystusowy.

W. Do którego też zostaliście wezwani w jednym Ciele.

Modlitwa jak w Jutrzni.

NIESZPORY

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

HYMN

- 1 Chryste, wieczny Kapłanie,
Dawco nowego Przymierza,
Tobie składamy z wdzięcznością
Modlitwy nasze i pieśni.
- 2 Wyszedłeś z Ojca pałacu,
Przejęty naszą przewiną,
Wstałeś w łono Dziewicy,
Ubogi oraz posłuszny.
- 3 Ojciec wraz z Duchem namaścił
Ciebie na Arcykapłana,
Byś zgładził stare przewiny
I wszystko w łasce odnowił.
- 4 Najczystsza Żertwo jedyna,
Z miłości krew swą wylewasz,
By nowe dzieci już mogły
Ojca pokojem się cieszyć.
- 5 Jedyne nasz Zbawicielu,
Wieczna Ofiara ołtarzy;
Siedzisz na tronie najwyższym,
Aby się wstawiać za nami.
- 6 Chryste, Najwyższy Kapłanie,
Który królujesz na wieki,
Ofiara wieczna i żywa,
Ciebie i Ojca wielbimy. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Pan przysiągł i tego nie odwoła: * Ty jesteś kapłanem na wieki / na wzór Melchizedeka.

Psalm 110, 1-5. 7
Mesjasz królem i kapłanem

*Trzeba bowiem, aby królował, aż położy wszystkich
nieprzyjaciół u stóp swoich (1 Kor 15, 25)*

Rzekł Pan do Pana mego: *

„Siądź po mojej prawicy,

Aż uczynię Twych wrogów *
podnóżkiem stóp Twoich”.

Pan rozciągnie moc Twego berła ze Syjonu; *
panuj wśród swych nieprzyjaciół!

Przy Tobie panowanie w dniu Twego triumfu: †
W blasku świętości *
z łona jutrzeńki zrodziłem Cię jak rosę.

Pan przysiągł i tego nie odwoła: *

„Tyś jest kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka”.

Pan jest po Twojej prawicy, *
zetrze królów w dzień swego gniewu.

On po drodze pić będzie z potoku, *
dlatego głowę podniesie.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Pan przysiągł i tego nie odwoła: / Ty jesteś kapłanem na
wieki / na wzór Melchizedeka.

2 Ant. Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, * razem
z Chrystusem przywrócił nas do życia.

Psalm 111

Wielkość dzieł Bożych

Dzieła Twoje są wielkie i godne podziwu, Panie, Boże wszechwładny (Ap 15, 3)

Z całego serca będę chwalił Pana *
w radzie sprawiedliwych i na zgromadzeniu.

Wielkie są dzieła Pana, *
z głębiac je mają wszyscy, którzy je miłują.

Jego dzieło jest wspaniałe i pełne majestatu, *
a Jego sprawiedliwość trwa na wieki.

Sprawił, że trwa pamięć Jego cudów, *
Pan jest miłosierny i łaskawy.

Dał pokarm bogobojnym, *
pamiętać będzie wiecznie o swoim przymierzu.

Ludowi swemu okazał potęgę dzieł swoich *
oddając im posiadłości pogan.

Dzieła rąk Jego są sprawiedliwe i pełne prawdy, *
wszystkie Jego przykazania są trwałe,

Ustalone na wieki wieków, *
nadane ze słusnością i mocą.

Zesłał odkupienie swojemu ludowi, *
na wieki ustanowił swoje przymierze.

Imię Jego jest święte i wzbudza trwogę, *
bojaźń Pana jest początkiem mądrości.

Wspaniała zapłata dla tych, co według niej postępują, *
a Jego sprawiedliwość będzie trwać na wieki.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, / razem
z Chrystusem przywrócił nas do życia.

3 Ant. Chrystus jest obrazem Boga niewidzialnego, *
Pierworodnym wobec każdego stworzenia.

Pieśń

Kol 1, 11c-20

Chrystus początkiem całego stworzenia i zmartwychwstania

Z radością dziękujcie Ojcu, †
który was uczynił godnymi uczestnictwa *
w dziele świętych w światłości.

On uwolnił nas spod władzy ciemności †
i przeniósł nas do królestwa *
swego Syna umiłowanego.

W Nim mamy odkupienie, *
odpuszczenie grzechów.

On jest obrazem Boga niewidzialnego, *
Pierworodnym z całego stworzenia,

Bo w Nim wszystko zostało stworzone, *
i to, co w niebiosach, i to, co na ziemi;

Byty widzialne i niewidzialne, *
czy Trony, czy Panowania, czy Zwierzchności, czy Władze.

Wszystko przez Niego i dla Niego zostało stworzone; *
On jest przed wszystkim i w Nim wszystko ma istnienie.

On jest Głową Ciała, czyli Kościoła, *
i On jest Początkiem,

Pierworodnym spośród umarłych, *
by sam zyskał pierwszeństwo we wszystkim.

Bóg zechciał bowiem, by w Nim zamieszkała cała Pełnia *
i aby przez Niego znów pojednać wszystko ze sobą:

To, co na ziemi, i to, co w niebiosach, *
wprowadziwszy pokój przez krew Jego krzyża.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Chrystus jest obrazem Boga niewidzialnego, /
Pierworodnym wobec każdego stworzenia.

CZYTANIE**Hbr 10, 19-23**

Mamy więc, bracia, pewność, iż wejdziemy do Miejsca Świętego przez krew Jezusa. On nam zapoczątkował drogę nową i żywą, przez zasłonę, to jest przez ciało swoje. Mając zaś kapłana wielkiego, który jest nad domem Bożym, przystąpmy z sercem prawym, z wiarą pełną, oczyszczeni na duszy od wszelkiego zła świadomego i obmyci na ciele wodą czystą. Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał obietnicę.

RESPONSORIUM KRÓTKIE**Rz 5, 1b-2b**

- K.** Zachowajmy pokój z Bogiem * Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.
W. Zachowajmy pokój z Bogiem / Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.
K. Chlubimy się nadzieją chwały Bożej
W. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.
K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.
W. Zachowajmy pokój z Bogiem / Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Ant. do Pieśni Maryi Ojcze, za nimi proszę, * ponieważ są Twoimi, / a za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, / aby i oni byli uświęceni w prawdzie.

Pieśń Maryi, s. 207.

PROŚBY

Do Boga Ojca, który swoją wolą wszystkim kieruje i błogosławi tych, którzy w Nim mają nadzieję, przez Chrystusa zanieśmy nasze prośby:

Z ufnością prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Ty jesteś Słowem Ojca,

— daj nam poznać, o co mamy prosić.

Chryste Kapłanie, Ty jesteś Chlebem Życia,

— spraw, aby wybrani żyli darem własnego kapłaństwa, i w Tobie udoskonalali swoje oddanie.

Chryste uwielbiony, Ty zawsze wstawiasz się za nami u Ojca,

— uczyni nas wiernymi w modlitwie, aby nie zabrakło robotników na Twoim żniwie.

Chryste Panie, posłany przez Ojca,

— spraw, aby wszyscy w Tobie odnajdowali życie i drogę do Królestwa.

Chryste, Synu Boga żywego, Ty śmiercią swoją śmierć pokonałeś,

— przyjmij ofiarę życia naszych zmarłych i daj im radość wiecznej chwały.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Boże, Ty dla chwały Twojego majestatu i dla zbawienia rodzaju ludzkiego ustanowiłeś Jednorodzonego Syna swojego Najwyższym i Wiecznym Kapłanem, † spraw, aby dzięki łasce Ducha Świętego ci, których On wybrał jako sługi i szafarzy swoich tajemnic, * okazali się wierni w wykonywaniu przyjętego urzędu posługiwania. Przez naszego Pana.

29 lipca

ŚWIĘTYCH MARTY, MARII I ŁAZARZA, PRZYJACIOŁ PANA JEZUSA

Wspomnienie obowiązkowe

Rodzeństwo Marta, Maria i Łazarz mieszkało w Betanii koło Jerozolimy. Jezus, darząc ich przyjaźnią, zatrzymywał się w ich domu. Łukasz Ewangelista opisuje szczegółowo jedno ze spotkań (por. Łk 10, 38-42). Martę wspomina także Jan Ewangelista w opisie wskrzeszenia Łazarza, kiedy wyznała wiarę w Jezusa jako Mesjasza i Syna Bożego (por. J 11, 1-45). W Betanii odbyło się też spotkanie z rodzeństwem przed wieczerzą paschalną. Marta posługiwała wówczas (por. J 12, 1-11), a Maria według słów Jezusa „obrała najlepszą część” (Łk 10, 42), słuchając słów Zbawiciela. To ona namaściła Jego nogi drogocenną maścią nardową (por. J 12, 3). Według tradycji Maria i Marta były w gronie niewiast, które pospieszyły do grobu Jezusa z wonnościami. Zgodnie z legendą Żydzi po wniebowstąpieniu Jezusa wprowadzili Łazarza, Marię i Martę na statek bez steru i puścili go na Morze Śródziemne. Dzięki Opatrzności wszyscy wylądowali szczęśliwie u wybrzeży Francji, niedaleko Marsylii. Łazarz został pierwszym biskupem tego miasta, Marta założyła tam żeński klasztor, a Maria pokutowała w niedalekiej pustelni.

WEZWANIE

Panie, otwórz wargi moje.

Ant. Uwielbiamy naszego Pana, / który wśród nas zamieszkał.

Psalm Wezwania, s. 198.

GODZINA CZYTAŃ

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 Sławmy niewiasty roztropne
I ozdobione cnotami,
Które, bogate w zasługi,
Nagroda nieba się cieszą.
- 2 Sercem pokornym i cichym
Szukały Boga w modlitwie,
Łzami, czuwaniem i postem
Stwierdzając miłość do Niego.
- 3 Czysta w uczuciach i myśli,
Pochlebstwem świata wzgardziły;
Bóg je nappełnił świętością
I dał im chwałę wieczystą.
- 4 Całe swe życie oddały
Dokonałości uczynkom,
Teraz już w niebie z radością
Na Boże patrzą oblicze.

5 Bądź pochwalony na wieki,
Nasz Boże w Trójcy Jedyny;
Ciebie prosimy z ufnością,
Byś przyjął nas do królestwa. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Otwiera usta z mądrością, * jej pouczenia są pełne dobroci.

Psalm 19 A, 2-7 Chwała Boga Stwórcy

Nawiedzi nas z wysoka Wschodzące Słońce (...), aby nasze kroki skierować na drogę pokoju (Łk 1, 78. 79)

Niebiosa głoszą chwałę Boga, *
dzieło rąk Jego obwieszcza nieboskłon.

Dzień opowiada dniowi, *
noc nocy wiadomość przekazuje.

Nie są to słowa ani nie jest to mowa, *
których by dźwięku nie usłyszano.

Ich głos się rozchodzi po całej ziemi, *
ich słowa aż po krańce świata.

Tam słońcu namiot postawił, †
a ono jak oblubieniec wychodzi ze swej komnaty, *
cieszy się jak siłacz ruszający do biegu.

Ono wschodzi na krańcu nieba †
i biegnie aż po drugi kraniec, *
a nic przed jego żarem się nie schroni.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Otwiera usta z mądrością, / jej pouczenia są pełne dobroci.

2 Ant. Święte niewiasty, ufając Bogu, * wysławiały Go w swoim sercu.

Psalm 45 Zaślubiny króla

Oblubieniec nadchodzi, wyjdźcie mu na spotkanie (Mt 25, 6)

I

Z mego serca płynie piękne słowo, †
pieśń moją śpiewam królowi, *
język mój jest jak rylec biegłego pisarza.

Najpiękniejszy jesteś spośród synów ludzkich, †
wdzięk się rozlał na twoich wargach, *
przeto Bóg pobłogosławił tobie na wieki.

Przypasz do biodra swój miecz, mocarzu, *
chlubę twoją i ozdobę.

Wstąp szczęśliwie na rydwan †
w obronie wiary, prawa i ubogich, *
a twoja prawica niech ci wskaże wielkie czyny.

Two ostre strzały trafiają w serce wrogów króla, *
ludy padają przed tobą.

Tron Twój, Boże, trwa na wieki, *
berłem sprawiedliwym berło Twego królestwa.

Miłujesz sprawiedliwość, wstrętne ci bezprawie, †
dlatego Bóg, twój Bóg, namaścił ciebie *
olejkiem radości hojniej niż równych ci losem.

Two szaty pachną mirrą, kasją i aloesem, *
z pałaców z kości słoniowej cieszy cię dźwięk lutni.

Córki królewskie wychodzą na spotkanie z tobą, *
królowa w złocie z Ofiru stoi po twojej prawicy.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Święte niewiasty, ufając Bogu, / wysławiały Go
w swoim sercu.

3 Ant. Do Ciebie, Panie, * wiodą Twoje służebnice z radością
i w uniesieniu.

II

Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha, *
zapomnij o swym ludzie, o domu swego ojca.

Król pragnie twego piękna, *
on twoim panem, oddaj mu pokłon.

Oto córa Tyru zbliża się z darami, *
możni narodów szukają twych względów.

Córa królewska wchodzi pełna chwały, *
w złotogłów odziana.

W szacie wzorzystej do króla ją prowadzą, *
za nią przywodzą do ciebie dziewice, jej drużny.

Wiodą je z radością i w uniesieniu, *
wkraczają do królewskiego pałacu.

Synowie twoi zajmą miejsce twych ojców, *
ustanowisz ich książętami na całej ziemi.

Przez wszystkie pokolenia upamiętnię twe imię, *
dlatego na wieki sławić cię będą narody.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Do Ciebie, Panie, / wiodą Twoje służebnice z radością
i w uniesieniu.

K. Myśli mego serca zawsze są przed Tobą.

W. Panie, pomocy moja i mój Zbawicielu.

I CZYTANIE

Rz 12, 1-21

Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian

Życie chrześcijańskie jest kultem w duchu

Proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej. Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe. Mocą bowiem łaski, jaka została mi dana, mówię każdemu z was: Niech nikt nie ma o sobie wyższego mniemania, niż należy, lecz niech sądzi o sobie trzeźwo – według miary, jaką Bóg każdemu w wierze wyznaczył.

Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki spełniają tę samą czynność – podobnie wszyscy razem tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a każdy z osobna jesteśmy nawzajem dla siebie członkami. Mamy zaś według udzielonej nam łaski różne dary: bądź dar proroctwa – do stosowania zgodnie z wiarą; bądź to urząd diakona – dla wykonywania czynności diacon-

skich; bądź urząd nauczyciela – dla wypełniania czynności nauczycielskich; bądź dar upominania – dla karcenia. Kto zajmuje się rozdawaniem, niech to czyni ze szczodroliwością; kto jest przełożonym, niech działa z gorliwością; kto pełni uczynki miłosierdzia, niech to czyni ochoczo.

Miłość niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt do złego, podążajcie za dobrem. W miłości braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi. W okazywaniu czci jedni drugim wyprzedzajcie. Nie opuszczajcie się w gorliwości. Bądźcie płomiennego ducha. Pełnijcie służbę Panu. Weselcie się nadzieją. W ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie – wytrwali. Zarządzajcie potrzebom świętych. Przestrzegajcie gościnności.

Błogosławcie tych, którzy was prześladują. Błogosławcie, a nie złorzeczcie. Weselcie się z tymi, którzy się weselą, płaczcie z tymi, którzy płaczą. Bądźcie zgodni we wzajemnych uczuciach. Nie gońcie za wielkością, lecz niech was pociąga to, co pokorne. Nie uważajcie sami siebie za mądrych. Nikomu złem za złe nie odpłacajcie. Starajcie się dobrze czynić wobec wszystkich ludzi.

Jeżeli to jest możliwe, o ile to od was zależy, żyjcie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi. Umiłowani, nie wymierzajcie sami sobie sprawiedliwości, lecz pozostawcie to pomście Bożej. Napisano bowiem: „Do Mnie należy pomsta, Ja wymierzę zapłatę” – mówi Pan – ale jeżeli nieprzyjaciel twój cierpi głód – nakarm go, jeżeli pragnie – napój go. Tak bowiem czyniąc, węgle żarzące zgromadzisz na jego głowę. Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj.

RESPONSORIUM

- W. Przemieniajcie się † przez odnawianie umysłu, * Abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: / co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe.
- K. Odnówcie się duchem w waszym myśleniu i przyobleczone człowieka nowego.
- W. Abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: / co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe.

II CZYTANIE

Kazanie św. Augustyna, biskupa

(Kazanie 103, 1-2. 6)

Szczęśliwi, którzy zasłużyli przyjąć Pana do swego domu

Słowa naszego Pana Jezusa Chrystusa przypominają nam, iż jeden jest cel, do którego zmierzamy wśród rozmaitych spraw tego świata. Zmierzamy jako wędrowcy, a nie mieszkańcy, jako ci, którzy są w drodze, a nie u kresu, ci, którzy pragną, ale jeszcze nie posiadają. Podążajmy jednak pilnie i wytrwale, abyśmy doszli kiedyś do celu.

Maria i Marta były siostrami. Łączyło je nie tylko pokrewieństwo, ale także pobożność. Obydwie były oddane Bogu, obydwie ochoczo usługiwały Panu w ciele. Marta przyjęła Go tak, jak zwykło się przyjmować podróżnych. W rzeczywistości jednak, służebnica przyjęła Pana, chora Lekarza, stworzenie Stworzyciela. Ta, która miała otrzymać pokarm duchowy, przyjęła, aby zaofiarować pokarm dla ciała. Pan bowiem zechciał przyjąć postać sługi i w tej postaci – nie z konieczności bynajmniej, ale ze swej łaskawości – przyjmował posiłek ofiarowany Mu przez sługi. Albowiem

przyjmowanie posiłku także było łaską. Jako człowiek odczuwał głód i pragnienie.

Pan przeto został przyjęty jako podróżny, który „przyszedł do swoich, a swoi Go nie przyjęli. Wszystkim jednak, którzy Go przyjęli, dał moc, aby się stali dziećmi Bożymi”. Dopuszczał niewolników do wspólnoty z sobą i uczynił ich braćmi; wykupił więźniów i uczynił współdziedzicami.

Ale niech nikt z was nie powiada: „Jakże błogosławieni są ci, którzy mieli szczęście przyjąć Chrystusa do swego domu!” Nie smuć się i nie narzekaj, że żyjesz w czasie, kiedy już nie można zobaczyć Pana w ciele. Nie pozbawił cię przecież tego zaszczytu: „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych powiada – Mnieście uczynili”.

Zresztą, Marto, błogosławiona swym chwalebnym posługiwaniem, pozwól, że ci powiem: prosisz o spoczynek, jako nagrodę za twój trud. Teraz zajęta jesteś wieloma posługami – pragniesz pokrzepić śmiertelne, chociaż święte ciała. Lecz skoro przybędziesz już do ojczyzny, czy spotkasz tam wędrowca, by go przyjąć? Spotkasz głodnego, by nakarmić? Spragnionego, aby napoić? Chorego, aby odwiedzić? Skłóconego, aby pojednać? Umarłego, aby pogrzebać?

W ojczyźnie tego wszystkiego już nie będzie. A co będzie? To, co wybrała Maria: tam będziemy nasyceni, a nie będziemy się posilać. To, co Maria wybrała tutaj, tam będzie doskonałe i pełne. Tutaj z zastawionego stołu zbierała okruszyny Bożego słowa. Chcesz wiedzieć, jak będzie w niebie? Oto sam Pan mówi o swoich sługach: „Zaprawdę powiadam wam: przepasze się i każe im zasiąść do stołu, a obchodząc będzie im służywał”.

RESPONSORIUM

- W. Gdy Jezus wskrzesił Łazarza, † urządzono ucztę w Betanii, * A Marta usługiwała.
- K. Maria zaś wzięła drogocenny olejek i namaściła stopy Jezusa.
- W. A Marta usługiwała.

Modlitwa

Módlmy się. Wszechmogący Boże, Twój Syn przyjął gościnę w domu Marty, Marii i Łazarza, † spraw za ich wstawiennictwem, abyśmy z wiarą usługując Chrystusowi w naszych braciach, * zasłużyli na przyjęcie w Twoim domu. Przez naszego Pana.

JUTRZNIA

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 Już blask słoneczny oświeca ziemię
I przypomina przyjaciół Pana:
Łazarza, Martę i wierną Marię,
Siedzącą w ciszy u stóp Jezusa.
- 2 Szczęśliwi ludzie o czystym sercu,
Wśród których gościł sam Bóg Wcielony,
By dzielić z nimi człowiecze troski
I błogosławić ich proste życie.

- 3 I do nas przybądź, Mesjaszu Boży,
Pozostań z nami przez dzień ten cały;
Niech Twa obecność rozproszy smutek,
Umocni zgodę i bratnią miłość.
- 4 Niech Chrystusowi rozbrzmiewa chwała
I Jego Ojcu wraz z Duchem Świętym,
Niech Pan nas wszystkich wprowadzi kiedyś
Do swego domu pełnego światła. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Jezus przyszedł do pewnej wsi, * tam Marta przyjęła go do swego domu.

Psalmy i pieśń z niedzieli I tygodnia, s. 202.

2 Ant. Marta uwijała się koło posług, * ale Maria siadła u nóg Pana i słuchała Jego słów.

3 Ant. Maria obrała najlepszą część, * której nie będzie pozbawiona.

CZYTANIE

Rz 12, 6a. 10-11. 12c. 13c

Mamy według udzielonej nam łaski różne dary: w miłości braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi, w okazywaniu czci jedni drugim wyprzedzający, pełniący służbę Panu, w modlitwie wytrwali, przestrzegający gościnności.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

- K. Sprawiedliwi się cieszą * I weselą przed Bogiem.
W. Sprawiedliwi się cieszą / I weselą przed Bogiem.
K. Rozkoszują radością.
W. I weselą przed Bogiem.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Sprawiedliwi się cieszą / I weselą przed Bogiem.

Ant. do pieśni Zachariasza Marta rzekła do Jezusa: * Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego, / który miał przyjść na świat.

Pieśń Zachariasza, s. 206.

PROŚBY

Razem z wszystkimi świętymi kobietami uwielbiamy naszego Zbawiciela i wołajmy do Niego:

Przyjdź, Panie Jezu.

Panie Jezu, Ty grzesznej kobiecie wiele odpuściłeś, bo bardzo umiłowała,

— odpuść nam, bo liczne są nasze grzechy.

Panie Jezu, Tobie w drodze usługiwały święte kobiety,

— daj, abyśmy zawsze szli Twoimi śladami.

Panie Jezu, Nauczycielu, Maria słuchała słów Twoich, gdy Marta gościnnie Ci służyła,

— spraw, abyśmy Ci służyli z wiarą i miłością.

Panie Jezu, Ty nazwałeś swym bratem, siostrą i matką wszystkich, którzy pełnią Twoją wolę,

— daj, abyśmy zawsze podobali się Tobie w słowach i uczynkach.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Wszechmogący Boże, Twój Syn przyjął gościnę w domu Marty, Marii i Łazarza, † spraw za ich wstawiennictwem, abyśmy z wiarą usługując Chrystusowi w naszych braciach, * zasłużyli na przyjęcie w Twoim domu. Przez naszego Pana.

MODLITWA W CIĄGU DNIA

Hymn, s. 210, psalmy z bieżącego dnia albo z psalmodii dodatkowej, s. 212.

Modlitwa przedpołudniowa

Ant. Każdego dnia mój Duch spoczywa / na moich sługach i służebnicach.

CZYTANIE

Ga 6, 8b-9

Co człowiek sieje, to i żąć będzie: kto sieje w ciele swoim, jako plon ciała zbierze zagładę; kto sieje w duchu, jako plon ducha zbierze życie wieczne.

K. Błogosławieni, których droga nieskalana.

W. Którzy postępują zgodnie z Prawem Pańskim.

Modlitwa południowa

Ant. Serce moje i ciało * radośnie wołają do Boga żywego.

CZYTANIE

1 Kor 9, 26-27a

Biegnę nie jakby na oślepe; walczę nie tak, jakbym zadawał ciosy w próżnię, lecz poskramiam moje ciało i biorę je w niewolę.

K. Znalazłam umiłowanego mej duszy.

W. Pochwyciłam go i nie puszczę.

Modlitwa popołudniowa

Ant. Należę do mojego miłego, * a on należy do mnie.

CZYTANIE

Flp 4, 8. 9b

Bracia, wszystko, co jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co zasługuje na uznanie, jeśli jest jakąś cnotą i czynem chwalebnym, to miejcie na myśli, a Bóg pokoju będzie z wami.

K. Będę Ci śpiewał, Panie.

W. Rozważając drogę nieskalaną.

Modlitwa jak w Jutrzni.

NIESZPORY

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

HYMN

- 1 Wysławiamy ciebie, Marto,
Któraś zasłużyła sobie,
Aby Chrystus wchodził często
W twego domu szczęsne progi.
- 2 Chętnie tak wielkiego Gościa
Otaczałaś staraniami
I o wiele się troszczyłaś,
Miłowaniem przynaglona.
- 3 Gdy z radością karmisz Pana,
Brat i siostra twoja mogą
Z Jego słowem przyjąć strawę
Łaski, która daje życie.
- 4 Kiedy Pan w przededniu śmierci
Namaszczony był przez Marię,
Ty złożyłaś Mu z oddaniem
Dar posługi twej ostatniej.

- 5 Wierna służebnico Mistrza,
Spraw, niech miłość nas rozpali,
By dla Niego nasze serca
Stały się przyjaznym domem.
- 6 Cześć niech będzie Bogu w Trójcy,
Który niech nam w swoim domu
Kiedyś da zamieszkać z tobą
I wychwalać Go na wieki. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Jezus przyszedł do pewnej wsi, * tam Marta przyjęła go do swego domu.

Psalm 122
Święte miasto Jeruzalem

*Przystąpiliście do góry Syjon, do miasta Boga żyjącego,
Jeruzalem niebieskiego (Hbr 12, 22)*

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: *
„Pójdziemy do domu Pana”.

Już stoją nasze stopy *
w twoich bramach, Jeruzalem.

Jeruzalem, wzniesione jak miasto *
gęsto i ściśle zabudowane.

Do niego wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie, †
aby zgodnie z prawem Izraela *
wielbić imię Pana.

Tam ustawiono trony sędziowskie, *
trony domu Dawida.

Proście o pokój dla Jeruzalem: *
Niech żyją w pokoju, którzy cię miłują.

Niech pokój panuje w twych murach, *
a pomyślność w twoich pałacach.

Ze względu na moich braci i przyjaciół *
będę wołał: „Pokój z tobą!”

Ze względu na dom Pana, Boga naszego, *
modłę się o dobro dla ciebie.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Jezus przyszedł do pewnej wsi, / tam Marta przyjęła go
do swego domu.

2 Ant. Marta uwijała się koło posług, * ale Maria siadła u nóg
Pana i słuchała Jego słów.

Psalm 127 Daremny trud bez Boga

Wy jesteście budowlą Bożą (por. 1 Kor 3, 9)

Jeżeli domu Pan nie zbuduje, *
na próżno się trują, którzy go wznoszą.

Jeżeli miasta Pan nie strzeże, *
daremnie czuwają straże.

Daremne jest wasze wstawanie przed świtem *
i przesiadywanie do późna w nocy.

Chleb spożywacie zapracowany ciężko, *
a Pan i we śnie darzy swych umiłowanych.

Oto synowie są darem Pańskim, *
a owoc łona nagrodą.

Jak strzały w rękę wojownika, *
tak synowie zrodzeni w młodości.

Szczęśliwy człowiek, *
który nimi napełnił swój kołczan.

Nie zawstydy się, gdy będzie się spierał *
ze swymi nieprzyjaciółmi w sądzie.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Marta uwijała się koło posług, / ale Maria siadła u nóg
Pana i słuchała Jego słów.

3 Ant. Maria obrała najlepszą część, * której nie będzie
pozbawiona.

Pieśń Bóg Zbawca

Ef 1, 3-10

Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec *
naszego Pana Jezusa Chrystusa.

On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym *
na wyżynach niebieskich, w Chrystusie.

W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, *
abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem.

Z miłości przeznaczył nas dla siebie †
jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa, *
według postanowienia swojej woli,

Ku chwale majestatu swej łaski, *
którą nas obdarzył w Umiłowanym.

W Nim odkupienie mamy przez krew Jego, †
odpuszczenie grzechów, *
według bogactwa Jego łaski.

Szczodrze ją na nas wylał *
w postaci wszelkiej mądrości i zrozumienia,

Przez to, że nam oznajmił tajemnicę swej woli, †
według swojego postanowienia,
które przedtem w Nim powziął *
dla dokonania pełni czasów,

Aby wszystko zjednoczyć na nowo w Chrystusie jako Głowie: *
to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Maria obrała najlepszą część, / której nie będzie
pozbawiona.

CZYTANIE

Ap 3, 20

Oto stoję u drzwi i kołaczę: jeśli kto posłyszysz mój głos
i drzwi otworzy, wejść do niego i będę z nim wieczerzał,
a on ze mną.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

- K.** Oczy Pana zwrócone na wiernych tej ziemi, * Aby mogli
z Nim zamieszkać.
- W.** Oczy Pana zwrócone na wiernych tej ziemi, / Aby mogli
z Nim zamieszkać.

- K. Ci, którzy kroczą drogą nieskalaną, będą Mu usługiwali.
W. Aby mogli z Nim zamieszkać.
K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.
W. Oczy Pana zwrócone na wiernych tej ziemi, / Aby mogli z Nim zamieszkać.

Ant. do pieśni Maryi Jezus miłował Martę, * jej siostrę Marię i brata ich Łazarza.

Pieśń Maryi, s. 207.

PROŚBY

Przez orędownictwo świętych kobiet módlmy się do Pana za Kościół i wołajmy:

Pamiętaj, Panie, o swoim Kościele.

Przez męczennice, które siłą ducha pokonały śmierć ciała,
— udziel swemu Kościołowi męstwa w doświadczeniach.

Przez kobiety zameżne, które żyjąc w świętym małżeństwie, wzrastały w łasce,
— udziel swemu Kościołowi apostołskiej płodności.

Przez wdowy, które w modlitwie i gościnności znosiły i uświęcały swoją samotność,
— spraw, aby Kościół objawiał światu tajemnicę Twojej miłości.

Przez matki, które urodziły i wychowały dzieci dla królestwa Bożego i ludzkiej społeczności,
— spraw, aby Twój Kościół zrodził wszystkich do życia wiecznego.

Przez wszystkie kobiety, które zasłużyły na oglądanie blasku Twojego oblicza,

— daj wszystkim zmarłym Twego Kościoła udział w wiecznej radości.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Wszechmogący Boże, Twój Syn przyjął gościnę w domu Marty, Marii i Łazarza, † spraw za ich wstawiennictwem, abyśmy z wiarą usługując Chrystusowi w naszych braciach, * zasłużyli na przyjęcie w Twoim domu. Przez naszego Pana.

31 lipca

ŚW. IGNACEGO Z LOYOLI, KAPŁANA

Wspomnienie obowiązkowe

Ignacy z Loyoli, Iñigo Lopez urodził się w roku 1491 na zamku Loyola w Kraju Basków (Hiszpania). Początkowo był oficerem w wojsku wicekróla Nawarry. Zraniony poważnie w 1521 roku przez kulę armatnią, nawrócił się w czasie rekonwalescencji. Studiował w Alcali, Salamance i Paryżu. W roku 1534 założył w Paryżu wraz z towarzyszami Towarzystwo Jezusowe (jezuici). W 1541 roku został przełożonym generalnym zakonu w Rzymie. Zmarł 31 lipca 1556 roku w Rzymie. Jest autorem popularnych *Ćwiczeń duchowych*. Beatyfikowany w 1609 roku przez papieża Pawła V i kanonizowany w 1623 roku przez papieża Grzegorza XV. Założyciel księży sercanów, o. Leon Dehon, czerpał inspirację z duchowości św. Ignacego. Z jego *Ćwiczeń duchowych* uczynił ulubione, choć nie jedyne, narzędzie dla swojej drogi duchowej jako kapłana i zakonnika.

Wszystko z Liturgii godzin, t. III. Teksty własne, s. 1365, teksty wspólne o pasterzach, s. 1503, albo o zakonnikach, s. 1607.

19 sierpnia

ŚW. JANA EUDESA, KAPŁANA

Wspomnienie obowiązkowe

Jan Eudes urodził się 14 listopada 1601 roku w Ry (Normandia). Kształcił się w kolegium jezuitów w Caen. W 1623 roku wstąpił do Oratorium Jezusa, założonego przez Piotra de Bérulle’a, i w 1625 roku przyjął w nim święcenia kapłańskie. W latach 1632-1676 pełnił obowiązki misjonarza ludowego i rekolekcjonisty. Po wystąpieniu z Oratorium w 1643 roku założył męskie zgromadzenie eudystów w celu głoszenia misji ludowych i prowadzenia seminariów duchownych, a także zgromadzenie Córek Matki Bożej Miłosierdzia. Jako pierwszy propagował nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa i Serca Maryi. Rozpowszechniał wśród wiernych i duchowieństwa wizerunki Najświętszych Serc, modlitwy i pobożne wezwania. Uzyskał zgodę licznych biskupów, aby obchodzić święto Serca Jezusa (20 października) i Serca Maryi (8 lutego). Jest autorem tekstów liturgicznych odnoszących się do Serca Jezusa i Maryi – formularza Mszy Świętej, brewiarza, czytań i hymnów. W roku 1650 założył Bractwo Serca Jezusa i Maryi. W Coutance wznosił pierwszy kościół ku czci Serca Pana Jezusa i Matki Bożej. Zmarł 19 sierpnia 1680 roku w Caen. Beatyfikowany w 1909 roku przez papieża Piusa X i kanonizowany w 1925 roku przez papieża Piusa XI.

Wszystko z Liturgii godzin, t. IV. Teksty własne, s. 1085, teksty wspólne o pasterzach, s. 1515, albo o zakonnikach, s. 1619.

28 sierpnia

ŚW. AUGUSTYNA, BISKUPA I DOKTORA KOŚCIOŁA

Wspomnienie obowiązkowe

Augustyn urodził się 13 listopada 354 roku w Tagaście (Algieria). Po studiach odbytych w Tagaście, Madurze i Kartaginie oraz po okresie burzliwej młodości spotkał w 384 roku w Mediolanie św. Ambrożego. Pod wpływem jego kazań przyjął w 387 roku chrzest i wrócił do Afryki. W 391 roku założył klasztor w Hipponie. Tam przyjął święcenia kapłańskie i w 394 roku został biskupem. Napisał wiele dzieł z zakresu życia duchowego, teologii i apologii. Zmarł 28 sierpnia 430 roku w Hipponie.

Wszystko z Liturgii godzin, t. IV. Teksty własne, s. 1119, teksty wspólne o pasterzach, s. 1515, albo o doktorach Kościoła, s. 1542.

22 września

BŁ. JANA MARII OD KRZYŻA MÉNDEZA,
MĘCZENNIKA

Wspomnienie obowiązkowe

Jan Maria od Krzyża, Marian Méndez urodził się 25 września 1891 roku w San Esteban de los Patos w Hiszpanii (prowincja Avila). W roku 1903 wstąpił do seminarium diecezjalnego w Avili, gdzie w roku 1916 przyjął święcenia kapłańskie. Będąc proboszczem w Hernansancho, rozwijał wśród parafian życie eucharystyczne oraz nabożeństwo do Matki Najświętszej. W celu głębszego zjednoczenia z Bogiem wstąpił 1922 roku do nowicjatu karmelitów w Larrea Amorebieta, przyjmując imię zakonne Jan Maria od Krzyża. Kłopoty ze zdrowiem zmusiły go do opuszczenia karmelu. Nie osłabiło to jednak jego pragnienia życia w zakonie. W 1925 roku wstąpił do Zgromadzenia Sercanów w Noveldzie. W roku 1927 został skierowany do szkoły apostołskiej w Puente de la Reina.

Zajmował się tam głównie duszpasterstwem powołaniowym. Po wybuchu wojny domowej w Hiszpanii schronił się u przyjaciół w Walencji. W 1936 roku został aresztowany i osadzony w więzieniu za reakcję na podpalenie przez milicję kościoła pod wezwaniem de los Santos Juanes. Poniósł śmierć męczeńską przez rozstrzelanie 23 sierpnia w mieście Silla pod Walencją. Beatyfikowany 11 marca 2001 roku przez papieża Jana Pawła II w grupie 233 męczenników wojny domowej w Hiszpanii.

WEZWANIE

Panie, otwórz wargi moje.

Ant. Uwielbiamy Pana, / Króla męczenników.

Psalm Wezwania, s. 198.

GODZINA CZYTAŃ

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 Pobłogosław, męczenniku,
Dzień radosny twego święta,
W którym krew przelałeś mężnie,
By otrzymać wieniec chwały;
- 2 Dzień zwycięstwa nad ciemnością
I nad katem, i sędziami,
Dzień spotkania z twoim Panem,
Który niebo ci otworzył.

- 3 O niezłomny świadku prawdy
Przyrównany do aniołów,
Pośród nich jaśniejiesz w szacie,
Którą własną krwią splukałeś.
- 4 Kiedy stoisz przed Chrystusem,
Chciej za nami orędować;
Niech od grzechów uwolnieni
Dostąpimy miłosierdzia.
- 5 Bogu w Trójcy Jedynemu
Cześć, majestat i podzięka
Za to, że wywyższył ciebie
I obdarzył wieczną chwałą. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Ze względu na Mnie wszyscy was znienawidzą, * lecz
kto wytrwa do końca, / ten będzie zbawiony.

Psalm 2 Mesjasz Król zwycięski

*Zeszli się rzeczywiście przeciw świętemu Słudze Twemu,
Jezusowi, którego namaściliś (Dz 4, 27)*

Dlaczego się burzą narody, *
czemu ludy żywią daremne zamysły?

Buntują się królowie ziemi †
i władcy wraz z nimi spiskują *
przeciw Panu i Jego Pomazańcowi:

„Stargajmy ich pęta, *
a więzy precz odrzućmy od siebie!”

Śmieje się Ten, który mieszka w niebie, *
Pan się z nich naigrawa,

A potem do nich mówi w gniewie swoim *
i w swej zapalczywości wzbudza w nich trwogę:

„Oto Ja ustanowiłem swego Króla *
na Syjonie, świętej górze mojej”.

Wyrok Pański ogłaszę: †

On rzekł do mnie: „Tyś jest moim Synem, *
Ja dzisiaj zrodziłem Ciebie.

Żądaj, a dam Ci w dziedzictwo narody *
i krańce ziemi w posiadanie Twoje.

Żelazną różgą będziesz nimi rządził, *
skruszysz ich jak gliniane naczynie”.

A teraz, królowie, zrozumcie, *
nauczcie się, sędziowie ziemi:

Służcie Panu z bojaźnią, *
z drżeniem całujcie Mu stopy,

Bo jeśli gniewem zapłonie, wejdziecie na drogę zagłady, †
gdyż gniew Jego prędko wybucha. *
Szczęśliwi wszyscy, którzy Mu ufają.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Ze względu na Mnie wszyscy was znienawidzą, / lecz
kto wytrwa do końca, / ten będzie zbawiony.

2 Ant. Cierpień tego życia * nie można stawiać na równi
z przyszłą chwałą, / która się w nas objawi.

Psalm 11

Bóg nadzieją sprawiedliwego

*Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości,
albowiem oni będą nasyceni (Mt 5, 6)*

Do Pana się uciekam; dlaczego mi mówicie: *
„Niby ptak uleć w górę”?

Bo oto grzesznicy łuk napinają †
i na cięciwę kładą strzałę, *
by w mroku razić prawych sercem.

Gdy walą się fundamenty, *
co może zdziałać sprawiedliwy?

Pan w świętym swoim przybytku, *
na niebiosach tron Pana.

Oczy Jego patrzą, *
spod powiek śledzi synów ludzkich.

Bada Pan sprawiedliwego i występnego, *
Jego dusza nie cierpi miłujących nieprawość.

Węgłe ogniste i siarkę ześle na grzeszników, *
wiatr palący będzie ich udziałem.

Bo Pan jest sprawiedliwy i sprawiedliwość kocha, *
ludzie prawi ujrzą Jego oblicze.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Cierpień tego życia nie można stawiać na równi
z przyszłą chwałą, / która się w nas objawi.

3 Ant. Pan wypróbował wybranych jak złoto w tyglu *
i przyjął ich jak całopalną ofiarę.

Psalm 17

Prośba o wyzwolenie od wroga

Jezus za dni ciała swego (...) zanosił gorące prośby i został wysłuchany (Hbr 5, 7)

Rozważ, Panie, moją słuszną sprawę, †
usłysz me wołanie, *
wysłuchaj modlitwy moich warg nieobłudnych.

Niech wyrok o mnie wyjdzie od Ciebie; *
Twoje oczy widzą to, co sprawiedliwe.

Choćbyś badał moje serce i przyszedł do mnie nocą, †
i doświadczał mnie ogniem, *
nieprawości we mnie nie znajdziesz.

Nie zgrzeszyły moje usta ludzkim obyczajem, *
według słowa warg Twoich strzegłem drogi prawa.
Moje kroki mocno trzymały się Twych ścieżek, *
nie zachwiały się moje stopy.

Wołam do Ciebie, bo Ty mnie, Boże, wysłuchasz, *
nakłoń ku mnie swe ucho, usłysz moje słowo.
Okaż przedziwne miłosierdzie Twoje, *
Zbawco tych, którzy się chronią przed wrogiem
pod Twoją prawicę.

Strzeż mnie jak źrenicy oka, *
ukryj mnie w cieniu Twych skrzydeł,
Przed występnyimi, którzy gwałt mi zadają, *
przed śmiertelnymi wrogami, co otaczają mnie zewsząd.

Zamykają swe nieczułe serca, *
ich usta przemawiają butnie.
Okrażają mnie teraz ich kroki, *
śledzą oczyma, by mnie powalić na ziemię.

Są jak lew dyszący za zdobyczą, *
jak młody lew zaczajony w zasadzce.

Powstań, Panie, drogę mu zastąp i powal, *
swoim mieczem wyzwól me życie od grzesznika,

A Twoją ręką, Panie, wybaw mnie od ludzi, *
których udziałem jest to życie.

Ich brzuch napelniasz Twoim dostatkiem, †
synowie ich jedzą do syta, *
a nadmiar zostawiają swoim małym dzieciom.

A ja w sprawiedliwości ujrzę Twe oblicze, *
ze snu powstając nasycę się Twoim widokiem.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Pan wypróbował wybranych jak złoto w tyglu / i przyjął
ich jak całopalną ofiarę.

K. Ogarnęły mnie ucisk i cierpienie.

W. Lecz rozważam, Panie, Twoje przykazania.

I CZYTANIE

2 Kor 4, 7 – 5, 8

Z Drugiego Listu św. Pawła Apostoła
do Koryntian

W doświadczeniach ukazuje się moc Chrystusa

Bracia! Przechowujemy skarb w naczyniach glinianych,
aby z Boga była owa przeogromna moc, a nie z nas. Ze-
wsząd znosimy cierpienia, lecz nie poddajemy się zwątpie-
niu; żyjemy w niedostatku, lecz nie rozpaczamy; znosimy

prześladowania, lecz nie czujemy się osamotnieni, obalają nas na ziemię, lecz nie giniemy. Nosimy nieustannie w ciele naszym konanie Jezusa, aby życie Jezusa objawiło się w naszym ciele.

Ciągle bowiem jesteśmy wydawani na śmierć z powodu Jezusa, aby życie Jezusa objawiło się w naszym śmiertelnym ciele. Tak więc działa w nas śmierć, podczas gdy w was – życie. Cieszę się przeto owym duchem wiary, według którego napisano: Uwierzyłem, dlatego przemówiłem; my także wierzymy i dlatego mówimy, przekonani, że Ten, który wskrzesił Jezusa, z Jezusem przywróci życie także nam i stawia nas przed sobą razem z wami.

Wszystko to bowiem dla was, ażeby w pełni obfitująca łaska zwiększyła chwałę Bożą przez dziękczynienie wielu. Dlatego to nie poddajemy się zwątpieniu, chociaż bowiem niszczyje nasz człowiek zewnętrzny, to jednak ten, który jest wewnątrz, odnawia się z dnia na dzień. Niewielkie bowiem utrapienia naszego obecnego czasu gotują bezmiar chwały przyszłego wieku dla nas, którzy się wpatrujemy nie w to, co widzialne, lecz w to, co niewidzialne. To bowiem, co widzialne, przemija, to zaś, co niewidzialne, trwa wiecznie.

Wiemy bowiem, że jeśli nawet zniszczyje nasz przybytek doczesnego mieszkania, będziemy mieli mieszkanie od Boga, dom nie ręką uczyniony, lecz wiecznie trwałe w niebie. Tak przeto teraz wzdyhamy, pragnąc się przyodziać w nasz niebieski przybytek, o ile tylko odziani, a nie nadoży będziemy. Dlatego właśnie udręczeni wzdyhamy, pozostając w tym przybytku, bo nie chcielibyśmy go utracić, lecz przywdziać na niego nowe odzienie, aby to, co śmiertelne, wchłonięte zostało przez życie. A Bóg, który nas do tego przeznaczył, dał nam Ducha jako zadatek.

Tak więc, mając tę ufność, wiemy, że jak długo pozostajemy w ciele, jesteśmy pielgrzymami z daleka od Pana. Albowiem według wiary, a nie dzięki widzeniu postępujemy. Mamy jednak nadzieję i chcielibyśmy raczej opuścić nasze ciało i stanąć w obliczu Pana.

RESPONSORIUM

Mt 5, 11. 12a. 10

- W.** Błogosławieni jesteście, † gdy ludzie wam urągają i prześladują was, / i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. * Cieszcie się i radujcie, / albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie.
- K.** Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.
- W.** Cieszcie się i radujcie, / albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie.

II CZYTANIE

Z pism błogosławionego Jana Marii od Krzyża

(Notatki z ćwiczeń duchownych, Rzym 1927)

Rozraduj się w Najświętszym Sercu Jezusa

Jeśli Serce Jezusa jest przedmiotem upodobania Ojca, jak może nie być również przedmiotem upodobania tego twojego biednego kapłana? Tak, duszo moja, rozraduj się w Panu (...), rozraduj się w Najświętszym Sercu Jezusa.

Grzech owocuje podwójnym złem: pierwszym, który możemy nazwać grzechem względem Boga, i drugim – względem człowieka; pierwszy obraża świętość Boga, a drugi obraża dusze. Zadaniem kapłana wynagrodziciela Naj-

świętszego Serca Jezusa jest ofiarować się tym dwóm sposobom wynagrodzenia: względem Boga i względem ludzi. Tak więc dusza, która ćwicząc się zwykle z miłosnym zadowoleniem w świętej obecności Bożej, kontempluje Pana w Jego boskości, obecności i mocy, rozważa Go i adoruje poprzez łaskę w swoim wnętrzu jak w świątyni i nawiedza Go również w Najświętszym Sakramencie. Pełni przez to czyny wynagradzające. Naśladując św. Teresę, z wielką radością rozkoszuje się także w przenajświętszym człowieczeństwie Pana, zjednoczonym z Jego bóstwem, kontempluje Go w Jego dzieciństwie lub w Jego życiu ukrytym, w Jego życiu publicznym, w męce, w zmartwychwstaniu lub wniebowstąpieniu, itd. Czyż nie jest pewne, że to stałe upodobanie w Panu nie stanowi wielkiego pocieszenia i doskonałego wynagrodzenia Temu, który powiedział: „Moją rozkoszą jest przebywać wśród synów ludzkich”, chociaż większa ich część odwraca się plecami z powodu braku wiary, obojętności i zapomnienia?

Kiedy więc dusza kocha Boga i upodoba sobie w Nim, nie może czynić nic więcej niż miłować i upodobać sobie w Jego żywym obrazie, którym jest bliźni, czyli inne dusze. Z tej miłości wyniknie, jako logiczna konsekwencja, zapal w celu zbawiania dusz, które są najbardziej drogie Sercu Jezusowemu.

Pracując, zgodnie z posłuszeństwem, w posłudze apostołskiej, na misjach, w kolegiach, w propagowaniu wiary, na ambonie, w konfesjonale, przy wydawaniu czasopism i książek, w katolickiej akcji społecznej, przy łóżkach chorych, w apostołstwie modlitwy, nie zaniedba nic pracując dla biednych dusz, wydobywając ich z grzechów i wad,

i kierując je na trudne drogi doskonałości. To jest druga część wynagrodzenia, to znaczy wynagrodzenie ludzkie.

RESPONSORIUM

por. Ps 69, 10; 16, 15

- W.** Gorliwość o dom Twój jest zawsze w moim sercu, * Jest moim działem i moim dziedzictwem na wieki.
- K.** Będę chwalił i błogosławił Twoje Imię pomiędzy wszystkimi narodami.
- W.** Jest moim działem i moim dziedzictwem na wieki.

Modlitwa

Módlmy się. Wszechmogący, wieczny Boże, Ty umocniłeś swego sługę Jana Marię od Krzyża dając mu poznać bogactwo Twojej miłości do każdego człowieka, † spraw za jego wstawiennictwem, abyśmy z miłości ku Tobie cierpliwie znosili wszelkie przeciwności * i ze wszystkich sił dążyli do Ciebie, który jesteś prawdziwym życiem. Przez naszego Pana.

JUTRZNIA

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 Męczenniku, któryś poszedł
Śladem Słowa Wcielonego,
Zwyciężyłeś swoich wrogów
I radujesz się wiecznością.

- 2 Mocą daną ci przez Pana
Obmyj nasze serca z grzechów,
Oddal gorycz zniechęcenia
I powstrzymaj zło grożące.
- 3 Już opadły z ciebie więzy
Krępujące twoje ciało;
Spraw, niech miłość Chrystusowa
Z kajdan świata nas wyzwoli.
- 4 Chwała Ojcu i Synowi
Z Duchem, dawcą pocieszenia;
Wieczna cześć niech będzie Bogu,
Który cię nagrodził w niebie. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Twoja łaska, Panie, jest cenniejsza od życia, * więc
sławić Cię będą moje wargi.

Psalmy i pieśń z niedzieli I tygodnia, s. 202.

2 Ant. Męczennicy Pańscy, * błogosławcie Pana na wieki.

3 Ant. Pan mówi: * Zwycięzcę uczynię filarem w mojej świątyni.

CZYTANIE

2 Kor 1, 3-5

Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy, Ten, który nas pociesza w każdym naszym utrapieniu, byśmy sami mogli pocieszać tych, co są w jakiegokolwiek udręce, pociechą, której doznajemy od Boga. Jak bowiem obfitują w nas cierpienia Chrystusa, tak też wielkiej doznajemy przez Chrystusa pociechy.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Pan jest moją mocą * I moją chwałą.

W. Pan jest moją mocą / I moją chwałą.

K. On stał się moim zbawieniem.

W. I moją chwałą.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Pan jest moją mocą / I moją chwałą.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Pan jest moją mocą / I moją chwałą.

Ant. do pieśni Zachariasza Kto nienawidzi swojego życia na tym świecie, * zachowa je na życie wieczne.

Pieśń Zachariasza, s. 206.

PROŚBY

Przez męczenników, którzy ponieśli śmierć dla słowa Bożego, wysławiamy naszego Zbawiciela, wiernego Świadka, i wołajmy do Niego:

Zdobyłeś nas Bogu za cenę krwi swojej.

Przez Twoich męczenników, którzy dobrowolnie śmierć ponieśli dając świadectwo wierze,

— obdarz nas, Panie, prawdziwą wolnością ducha.

Przez Twoich męczenników, którzy przelaną krwią potwierdzili swoje wyznanie wiary,

— daj, abyśmy zawsze zachowywali nienaruszoną wiarę.

Przez Twoich męczenników, którzy przyjmując krzyż, poszli Twoimi śladami,

— spraw, Panie, abyśmy mężnie znosili utrapienia życia.

Przez Twoich męczenników, którzy obmyli swe szaty we krwi Baranka,

— daj, Panie, abyśmy pokonali zasadzki ciała i świata.

Ojciec nasz.

Modlitwa

Wszechmogący, wieczny Boże, Ty umocniłeś swego sługę Jana Marię od Krzyża dając mu poznać bogactwo Twojej miłości do każdego człowieka, † spraw za jego wstawieniem, abyśmy z miłości ku Tobie cierpliwie znosili wszelkie przeciwności * i ze wszystkich sił dążyli do Ciebie, który jesteś prawdziwym życiem. Przez naszego Pana.

MODLITWA W CIĄGU DNIA

Hymn, s. 210, psalmy z bieżącego dnia albo z psalmodii dodatkowej, s. 212.

Modlitwa przedpołudniowa

Ant. Pan dał mu zwycięstwo w ciężkim boju, * aby się okazało, / że miłość jest potężniejsza od wszystkiego.

CZYTANIE

1 P 5, 10-11

Bóg wszelkiej łaski, Ten, który was powołał do wiecznej swojej chwały w Chrystusie, gdy trochę pocierpiecie, sam was udoskonali, utwierdzi, umocni i ugruntuje. Jemu chwała i moc na wieki wieków! Amen.

K. Odział go Pan szatą radości.

W. I włożył mu na głowę wspaniałą koronę.

Modlitwa południowa

Ant. Pan go ozdobił wieńcem sprawiedliwości * i dał mu święte imię pełne chwały.

CZYTANIE

Jk 1, 12

Błogosławiony mąż, który wytrwa w pokusie, gdy bowiem zostanie poddany próbie, otrzyma wieniec życia, obiecany przez Pana tym, którzy Go miłują.

K. W Bogu pokładam nadzieję, nie będę się lękał.

W. Cóż może uczynić mi człowiek?

Modlitwa popołudniowa

Ant. Szli i płakali * niosąc ziarno na zasiew.

CZYTANIE

Mdr 3, 1-2a. 3b

Dusze sprawiedliwych są w ręku Boga i nie dosięgnie ich męka. Zdało się oczom głupich, że pomarli, oni zaś trwają w pokoju.

K. Powrócą z radością.

W. Niosąc swoje snopy.

Modlitwa jak w Jutrzni.

NIESZPORY

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

HYMN

- 1 Boże, najwyższa nagroda
I szczęście Twych bojowników,
Skrusz naszych grzechów kajdany,
Gdy męczennika sławimy.
- 2 Przyznał się mężnie do wiary,
Co w jego sercu płonęła,
Kiedy zaś krew swoją przelał,
Podobny stał się do Mistrza.
- 3 Niczym dlań były rozkosze
I złudne świata radości;
Idąc odważnie na mękę,
Otrzymał wieczną zapłatę.
- 4 Jego modlitwa za nami
Niech to wyjedna u Ciebie,
Abyś nas w niebie obdarzył
Weselem swoich wybranych.
- 5 Tobie, wszechmocny nasz Panie,
Coś w Trójcy jednym jest Bogiem,
Cześć, uwielbienie i chwała
Niech będzie teraz i zawsze. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Jeśli kto chce pójść za Mną, * niech się zaprze samego siebie; / niech weźmie krzyż swój / i niech Mnie naśladuje.

Psalm 116 A
Dziękczynienie

*Przez wiele ucisków trzeba nam wejść do królestwa Bożego
(Dz 14, 22)*

Miłuję Pana, albowiem usłyszał *
głos mego błagania.

Bo skłonił ku mnie swe ucho *
w dniu, w którym wołałem.

Oplotły mnie więzy śmierci, †
dosięgły mnie pęta Otchłani, *
ogarnął mnie strach i udręka.

Ale wezwałem imienia Pana: *
„Panie, ratuj moje życie!”

Pan jest łaskawy i sprawiedliwy, *
Bóg nasz jest miłosierny.

Pan strzeże ludzi prostego serca: *
byłem w niedoli, a On mnie wybawił.

Wróć, duszo moja, do swego spokoju, *
bo Pan dobro ci wyświadczył.

Uchronił bowiem moją duszę od śmierci, *
oczy od łez, nogi od upadku.

Będę chodził w obecności Pana *
w krainie żyjących.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Jeśli kto chce pójść za Mną, / niech się zaprze samego
siebie; / niech weźmie krzyż swój / i niech Mnie naśladuje.

2 Ant. Jeśli ktoś Mi służy, * uczci go mój Ojciec, / który jest w niebie.

Psalm 116 B

Dziękczynienie w świątyni

Ustawicznie składajmy przez Chrystusa ofiarę czci Bogu
(Hbr 13, 15)

Ufność miałem nawet wtedy, gdy mówiłem: *
„Jestem w wielkim ucisku”,

I zalękniony wołałem: *
„Każdy człowiek jest kłamcą!”

Czym się Panu odpłacę *
za wszystko, co mi wyświadczył?

Podniosę kielich zbawienia *
i wezwę imienia Pana.

Wypełnię me śluby dla Pana *
przed całym Jego ludem.

Cenna jest w oczach Pana *
śmierć Jego wyznawców.

O Panie, jestem Twoim sługą, *
Twym sługą, synem Twojej służebnicy.

Tyś rozerwał moje kajdany, †
Tobie złożę ofiarę pochwalną *
i wezwę imienia Pana.

Wypełnię me śluby dla Pana *
przed całym Jego ludem,

W dziedzińcach Pańskiego domu, *
pośrodku ciebie, Jeruzalem.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Jeśli ktoś Mi służy, / uczci go mój Ojciec, / który jest
w niebie.

3 Ant. Kto straci swe życie z mego powodu, * znajdzie je
w wieczności.

Pieśń Ap 4, 11; 5, 9, 10. 12
Hymn odkupionych

Godzien jesteś, Panie i nasz Boże, *
otrzymać cześć, moc i chwałę,

Bo Ty stworzyłeś wszystko, *
a dzięki Twojej woli istniało i zostało stworzone.

Godzien jesteś wziąć księgę *
i otworzyć jej pieczęcie,

Bo zostałeś zabity †
i nabyłeś Bogu krwią swoją ludzi *
z każdego pokolenia, języka, ludu i narodu,

I uczyniłeś ich królestwem i kapłanami dla naszego Boga, *
i będą panować na ziemi.

Godzien jest Baranek zabity †
wziąć potęgę, moc, mądrość i bogactwo, *
cześć, chwałę i błogosławieństwo.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Kto straci swe życie z mego powodu, / znajdzie je
w wieczności.

CZYTANIE

1 P 4, 13-14

Cieszcie się, im bardziej jesteście uczestnikami cierpień Chrystusowych, abyście się cieszyli i radowali przy objawieniu się Jego chwały. Błogosławieni jesteście, jeżeli złorzeczą wam z powodu imienia Chrystusa, albowiem Duch chwały, Boży Duch na was spoczywa.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

- K. Tyś nas doświadczył, Boże, * Lecz wyprowadziłeś nas na wolność.
W. Tyś nas doświadczył, Boże, / Lecz wyprowadziłeś nas na wolność.
K. Poddaleś próbie ognia, jak się bada srebro.
W. Lecz wyprowadziłeś nas na wolność.
K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.
W. Tyś nas doświadczył, Boże, / Lecz wyprowadziłeś nas na wolność.

Ant. do pieśni Maryi Mieszkaniem świętych jest królestwo niebieskie * i tam mają odpoczynek wieczny.

Pieśń Maryi, s. 207.

PROŚBY

Wspominając godzinę, w której Król męczenników ofiarował swe życie na ostatniej wieczerzy i oddał je za nas na krzyżu, składajmy Mu dziękczynienie i wołajmy:

Chryste, nasz Panie, Ciebie wysławiamy.

Wysławiamy Cię, Zbawicielu, bo aż do końca nas umiłowales; Ty jesteś źródłem i wzorem wszelkiego męczeństwa:

— *Chryste, nasz Panie, Ciebie wysławiamy.*

Wysławiamy Cię, Panie, bo wszystkich grzeszników pokutujących wezwałeś do nagrody życia wiecznego:

— *Chryste, nasz Panie, Ciebie wysławiamy.*

Wysławiamy Cię, Panie, bo przelałeś swoją Krew Nowego i Wiecznego Przymierza na odpuszczenie grzechów i poleciłeś, aby Kościół składał ją Ojcu w ofierze:

— *Chryste, nasz Panie, Ciebie wysławiamy.*

Wysławiamy Cię, Panie, bo w dniu dzisiejszym dzięki Twej łasce wytrwaliśmy w wierze:

— *Chryste, nasz Panie, Ciebie wysławiamy.*

Wysławiamy Cię, Panie, bo dzisiaj wielu naszych braci złączyłeś z Tobą w tajemnicy swojej śmierci:

— *Chryste, nasz Panie, Ciebie wysławiamy.*

Ojcze nasz.

Modlitwa

Wszechmogący, wieczny Boże, Ty umocniłeś swego sługę Jana Marię od Krzyża dając mu poznać bogactwo Twojej miłości do każdego człowieka, † spraw za jego wstawiennictwem, abyśmy z miłości ku Tobie cierpliwie znosili wszelkie przeciwności * i ze wszystkich sił dążyli do Ciebie, który jesteś prawdziwym życiem. Przez naszego Pana.

29 września

ŚWIĘTYCH ARCHANIOLÓW
MICHAŁA, GABRIELA I RAFAŁA

Święto

Archaniołowie są istotami stworzonymi przez Boga, jednak ze swej natury różnymi od ludzi, stojącymi w hierarchii niebieskiej wyżej niż inni aniołowie. Michał – „Któż jak Bóg” – to pierwszy i najważniejszy spośród aniołów. Według tradycji wypowiedział wojnę zbuntowanym aniołom – szatanom. Papież Leon XIII ustanowił osobną modlitwę do Michała Archanioła o opiekę nad Kościołem, odmawianą z ludem po Mszy Świętej. Przyzywany jest także jako opiekun dobrej śmierci. Gabriel – „Moc Boża” – w tradycji chrześcijańskiej przynosi dobrą nowinę: Zachariaszowi zapowiedział narodziny syna Jana Chrzciciela, Maryi, że zostanie Matką Syna Bożego; przychodził w snach do Józefa; pocieszał Jezusa w Ogroju; był zwiastunem przy zmartwychwstaniu Pana Jezusa i Jego wniebowstąpieniu. Rafał – „Bóg uleczył” – przedstawił się w Księdze Tobiasza jako jeden z siedmiu aniołów, którzy stoją w pogotowiu i wchodzą przed majestat Pański. Występuje w niej pod postacią ludzką, przybierając imię Azariasz. Uzdrawia niewidomego ojca Tobiasza. Pobożność ludowa widzi w nim prawzór Anioła Stróża. Jest czczony jako patron aptekarzy, chorych, lekarzy, emigrantów, pielgrzymów, podróżujących, uciekinierów, wędrowców i żeglarzy.

Wszystko z Liturgii godzin, t. IV, s. 1212.

2 października

ŚWIĘTYCH ANIOŁÓW STRÓŻÓW

Wspomnienie obowiązkowe

Aniołowie są istotami duchowymi stworzonymi przez Boga. Mają rozum i wolną wolę. Są bytami osobowymi i nieśmiertelnymi. Przewyższają swoją doskonałością wszystkie stworzenia widzialne. Życie ludzkie od

dzieciństwa aż do zgonu jest otoczone ich opieką oraz wstawiennictwem. Aniołom oddawano cześć już w liturgii starochrześcijańskiej. Pierwsze wzmianki o kulcie aniołów znajdują się w Apologii św. Justyna. Od XV wieku obchodzono ich święto na Półwyspie Iberyjskim. W roku 1608 papież Paweł V pozwolił obchodzić je po wspomnieniu św. Michała. Do kalendarza liturgicznego dla całego Kościoła wprowadził je papież Klemens X w 1670 roku.

Wszystko z Liturgii godzin, t. IV, s. 1231.

4 października

ŚW. FRANCISZKA Z ASYŻU

Wspomnienie obowiązkowe

Franciszek z Asyżu, Jan Bernardone urodził się w 1182 roku w Asyżu. Po nawróceniu wyrzekł się dóbr doczesnych i praktykował radykalne ubóstwo. Pociągnięci jego postawą, młodzi ludzie utworzyli wraz z nim wspólnotę stanowiącą załączek nowej kategorii życia zakonnego – zakon żebraczy. Ich regułę zatwierdził papież Innocenty III w 1209 roku. Obok zakonu męskiego powstała gałąź żeńska – klaryski – kierowana przez św. Klarę. Franciszek z Asyżu wywarł wpływ na życie duchowe i artystyczne średniowiecza. Zmarł 3 października 1226 roku. Został kanonizowany przez papieża Grzegorza IX.

Wszystko z Liturgii godzin, t. IV. Teksty własne, s. 1242, teksty wspólne o zakonnikach, s. 1619.

11 października

NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY
BŁOGOSŁAWIONEGO MACIERZYŃSTWA
– MATKI BOŻEJ PŁASZOWSKIEJ

W kościele księży sercanów w Krakowie-Płaszowie Maryja odbiera cześć w cudownym, koronowanym w 1991 roku przez kard. Franciszka Macharskiego, wizerunku Bożej Rodzicielki. Wierni, zgodnie z pragnieniem bpa Karola Wojtyły, który przed laty ustanowił odpust w nim ku czci Macierzyństwa Maryi (druga niedziela października), upodobali sobie Matkę Bożą Płaszowską jako szczególną opiekunkę życia małżeńskiego i rodzinnego. Jest Ona również patronką Polskiej Prowincji Zgromadzenia. Do Niej, co roku, w sobotę przed uroczystością odpustową, pielgrzymują sercanie, by wypraszać potrzebne łaski oraz zawierać Jej życie osobiste i wspólnotowe.

Święto Boskiego Macierzyństwa wprowadził do liturgii papież Pius XI w 1931 roku, chcąc w ten sposób uczcić 1500. rocznicę Soboru Efeskiego (431 rok), na którym przyznano Maryi tytuł „Theotokos” (Bogurodzica). Jako datę święta papież wyznaczył 11 października. W ramach reformy liturgicznej w 1969 roku obchód ten otrzymał rangę uroczystości i został przeniesiony na 1 stycznia, czyli na ostatni dzień oktawy Narodzenia Pańskiego. W ten sposób podkreślono związek między tajemnicą Bożego Wcielenia i prawdą o Bożym macierzyństwie Maryi.

WEZWANIE

Panie, otwórz wargi moje.

Ant. Wysławiamy macierzyństwo Dziewicy Maryi, /
uwielbiamy Jej Syna, Chrystusa Pana.

Psalm Wezwania, s. 198.

GODZINA CZYTAŃ

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.

Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 Zakwitnął korzeń Jessego,
Różdżka wydała swój Owoc,
Gdy Matka Syna zrodziła
Nadal zostając Dziewicą.
- 2 Przedwieczny Stwórca światłości
W żłobie pozwolił się złożyć,
I Ten, co niebo rozpostarł,
Leży spowity w pieluszki.
- 3 Obdarzył świat swoim prawem,
Prawem dziesięciu przykazań,
A dziś, człowiekiem się stając,
Sam jego mocy się poddał.
- 4 Już wschodzi zorza zbawienia,
Noc pierzcha, śmierć zwyciężona;
Niech cała ziemia wysławia
Bogarodnicę Maryję!
- 5 O Chryste, Synu Dziewicy,
Tobie i Ojcu Twojemu
Z ożywczym Duchem jedności
Chwała niech będzie na wieki. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Unieście się, odwieczne podwoje, * aby mógł
wkroczyć Król chwały.

Psalm 24
Pan wkracza do świątyni

*Bramy niebios zostały otwarte dla Chrystusa ze względu
na wywyższenie Jego ludzkiej natury (św. Ireneusz)*

Do Pana należy ziemia i wszystko, co ją napęlnia, *
świat cały i jego mieszkańcy.

Albowiem On go na morzach osadził *
i utwierdził ponad rzekami.

Kto wstąpi na górę Pana, *
kto stanie w Jego świętym miejscu?

Człowiek rąk nieskalanych i czystego serca, †
którego dusza nie lgnęła do marności *
i nie przysięgał kłamliwie.

On otrzyma błogosławieństwo od Pana *
i zapłatę od Boga, swego Zbawcy.

Oto pokolenie tych, którzy Go szukają, *
którzy szukają oblicza Boga Jakuba.

Bramy, podnieście swe szczyty, †
unieście się, odwieczne podwoje, *
aby mógł wkroczyć Król chwały!

„Któż jest tym Królem chwały?” †
Pan dzielny i potężny, *
Pan potężny w boju.

Bramy, podnieście swe szczyty, †
unieście się, odwieczne podwoje, *
aby mógł wkroczyć Król chwały!

„Któż jest tym Królem chwały?” *
Pan Zastępów, On jest Królem chwały.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Unieście się, odwieczne podwoje, / aby mógł wkroczyć
Król chwały.

2 ant. Oto człowiek urodził się w mieście Bożym, *
a Najwyższy sam je umacnia.

Psalm 87 Syjon matką narodów

Górne Jeruzalem cieszy się wolnością i ono jest naszą matką
(Ga 4, 26)

Gród Jego wznosi się na świętych górach, †
umiłował Pan bramy Syjonu *
bardziej niż wszystkie namioty Jakuba.

Wspaniałe rzeczy głoszą o tobie, *
miasto Boże.

„Wymienię Egipt i Babilon *
wśród tych, którzy mnie znają.

Oto Filistea, Tyr i Etiopia, *
nawet taki kraj tam się narodził”.

O Syjonie powiedzą: †
„Każdy człowiek urodził się na nim, *
a Najwyższy sam go umacnia”.

Pan zapisuje w księdze ludów: *
„Oni się tam narodzili”.

I tańcząc śpiewać będą: *
„Wszystkie moje źródła są w tobie”.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Oto człowiek urodził się w mieście Bożym, /
a Najwyższy sam je umacnia.

3 ant. Nasz Pan i Zbawiciel, * zrodzony przed jutrzeńką
i przed wiekami, / raczył zstąpić na ziemię.

Psalm 99

Chwalcie Najświętszego Boga

*Zasiadasz, Panie, nad cherubinami, Ty, który stając się
podobnym do nas, uzdrowiłeś ziemię (św. Atanazy)*

Pan jest Królem, drżą narody, *
zasiada na tronie z cherubów, a ziemia się trzęsie.

Wielki jest Pan na Syjonie, *
wywyższony ponad wszystkie ludy.

Niech wielbią imię Twoje, wielkie i straszliwe, *
ono jest święte.

I króluje Potężny, który sprawiedliwość kocha: †
Tyś ład ustanowił, *
wymierzasz sprawiedliwość i prawo w Jakubie.

Wysławiajcie Pana, naszego Boga, †
padajcie przed podnóżkiem stóp Jego, *
bo On jest święty.

Wśród Jego kapłanów są Mojżesz i Aaron †
i Samuel wśród tych, którzy wzywali Jego imienia, *
wzywali Pana, a On ich wysłuchał.

Przemawiał do nich w słupie obłoku, *
a oni strzegli przykazań i prawa, które im nadał.

Boże, nasz Panie, Tyś ich wysłuchał, *
łaskę im okazałeś, lecz karałeś występki.

Wysławiajcie Pana, Boga naszego, †
pokłon oddajcie Jego świętej górze, *
bo Pan nasz i Bóg jest święty.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Nasz Pan i Zbawiciel, / zrodzony przed jutrzienką i przed
wiekami, / raczył zstąpić na ziemię.

K. Słowo ciałem się stało. Alleluja.

W. I zamieszkało między nami. Alleluja.

I CZYTANIE

Hbr 2, 9-17

Z Listu do Hebrajczyków

Chrystus pod każdym względem upodobniony do braci

Bracia: Widzimy Jezusa, który mało co od aniołów był
mniejszy, chwałą i czcią uwieńczonego za mękę śmierci,
iż z łaski Bożej zaznał śmierci za każdego człowieka.

Przystało bowiem Temu, dla którego wszystko i przez któ-
rego wszystko istnieje, który wielu synów do chwały do-
prowadza, aby przewodnika ich zbawienia udoskonalił
przez cierpienie. Tak bowiem Ten, który uświęca, jak ci,
którzy mają być uświęceni, od Jednego wszyscy pocho-
dzą. Z tej to przyczyny nie wstydzi się nazywać ich brać-
mi swymi, mówiąc: „Oznajmię imię Twoje braciom moim,

pośrodku zgromadzenia będę Cię wychwalał”. I znowu: „Ufność w Nim pokładać będę”. I znowu: „Oto Ja i dzieci moje, które Mi dał Bóg”.

Ponieważ zaś dzieci mają udział we krwi i w ciele, dlatego i On także bez żadnej różnicy otrzymał w nich udział, aby przez śmierć pokonać tego, który dzierżył władzę nad śmiercią, to jest diabła, i aby uwolnić tych wszystkich, którzy całe życie przez bojaźń śmierci podlegli byli niewoli. Zaiste bowiem nie aniołów przygarnia, ale przygarnia potomstwo Abrahamowe. Dlatego musiał się upodobnić pod każdym względem do braci, aby stał się miłosiernym i wiernym arcykapłanem w tym, co się odnosi do Boga – dla prześlągania za grzechy ludu.

RESPONSORIUM

por. Łk 1, 28

- W.** Błogosławiona jesteś, Dziewico Maryjo, † któraś nosiła Pana, Stworzyciela świata. * Porodziłaś Tego, który stworzył Ciebie, / i na zawsze pozostałaś Dziewicą.
- K.** Bądź pozdrowiona, Maryjo, pełna łaski, Pan z Tobą.
- W.** Porodziłaś Tego, który stworzył Ciebie, / i na zawsze pozostałaś Dziewicą.

II CZYTANIE

Z listów św. Atanazego, biskupa

(List do Epikteta, 5-9)

Słowo przyjęło ciało z Maryi Dziewicy

„Słowo przygarnęło potomstwo Abrahamowe. Dlatego musiało się upodobnić pod każdym względem do braci” i przyjąć ciało podobne do naszego. Dlatego też i macierzyństwo Maryi było prawdziwe, aby Chrystus mógł z Niej

wziąć ciało i ofiarować je za nas jako własne. O Jego narodzinach mówi Pismo: „Owinęła Go w pieluszki”. Kobieta z tłumu sławiła piersi, które On ssiał, a jako pierworodne dziecko płci męskiej był poświęcony Panu i złożono za Niego ofiarę. Te narodziny archanioł Gabriel zwiastuje przeźornie i roztropnie. Nie mówi: Dziecię, które się pocznie w Tobie – aby nie sądzono, że powstało w Niej obce ciało – ale mówi: które się narodzi z Ciebie, aby uwierzono, że to Dziecię prawdziwie z Niej się poczęło i narodziło.

Tak więc Słowo w pełni przyjęło naszą ludzką naturę i złożyło ją w ofierze, a nam dało udział w swej Boskiej naturze. Stwierdza tę prawdę Apostoł, gdy mówi: „Trzeba, aby to, co zniszczalne, przyodziło się w to, co niezniszczalne; a to, co śmiertelne, aby się odziało w nieśmiertelność”. To wszystko nie jest zmyślane, jak sądzili niektórzy. Żadną miarą! Zbawiciel istotnie stał się człowiekiem i z tego też faktu płynie zbawienie całego człowieka. Nasze zbawienie nie jest bynajmniej pozorne ani też nie ogranicza się ono tylko do samego ciała, lecz jest naprawdę zbawieniem całego człowieka z ciałem i duszą. Owo zbawienie dokonało się w Słowie Wcielonym.

To, co się narodziło z Maryi, jak świadczy Pismo Święte, było prawdziwym człowiekiem, prawdziwe również było ciało Jezusa, ponieważ było takie samo jak nasze. Maryja bowiem jest naszą siostrą, gdyż wszyscy jesteśmy dziećmi Adama. To zaś, co zostało powiedziane przez Jana: „Słowo stało się ciałem”, ma takie samo znaczenie jak i inne tego rodzaju wypowiedzi. Paweł bowiem pisze: „Chrystus stał się za nas przekleństwem”. Dzięki temu, że Słowo wzięło na siebie naturę ludzką i z nią się złączyło, natura ta dostąpiła niebywałej godności: ciało śmiertelne staje się nie-

śmiertelne; z poddanego prawom materii staje się duchowe; a powstałe z prochu ziemi staje się zdolne do przekroczenia bram nieba. A pomimo to, że Słowo wzięło ciało z Maryi, Trójca Przenajświętsza pozostaje zawsze sobą, nie doznawszy ani wzbogacenia, ani umniejszenia, lecz zawsze jest doskonała. W Trójcy uznajemy jedno Bóstwo, i tak w Kościele głosi się, że jest jeden Bóg, Ojciec Słowa.

RESPONSORIUM

por. Łk 1, 42

- W.** O święta i niepokalana Dziewico, † nie wiem, jakimi pochwałami zdołam Cię wysławić, * Bo zamknęłaś w swym łonie Tego, którego niebiosa ogarnąć nie mogą.
- K.** Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony owoc Twojego łona.
- W.** Bo zamknęłaś w swym łonie Tego, którego niebiosa ogarnąć nie mogą.

Modlitwa

Módlmy się. Boże, Ty przez dziewicze macierzyństwo Najświętszej Maryi Panny obdarzyłeś ludzi łaską wiecznego zbawienia, † spraw, abyśmy doznawali orędownictwa Dziewicy, * przez którą otrzymaliśmy Twojego Syna, Dawcę życia. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

JUTRZNIA

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 Brama wszelkiej łaski pełna
Otworzyła się przed Królem,
A gdy Chrystus przez nią przeszedł,
Znów zamknęła się na zawsze.
- 2 Syn Jedyny Najwyższego,
Stwórca świata, Mocarz wielki,
I Kościoła Oblubieniec
Stał się Dzieckiem czystej Matki.
- 3 On jest chlubą Rodzicielki,
A nadzieją wieczną dla nas;
Jak biblijny kamień z góry
Przyszedł świat obdarzyć łaską.
- 4 Niech się cieszy każdy człowiek,
Dzisiaj bowiem Zbawca ludzi
Przybył światu na ratunek,
By odkupić tych, co stworzył.
- 5 Chwała, cześć i uwielbienie
Chrystusowi, Słowu Ojca,
Zrodzonemu przez Dziewicę,
Która z Ducha Go poczęła. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Korzeń Jessego wydał latorośl, * zabłysła gwiazda z Jakuba: / Dziewica zrodziła Zbawiciela; / chwała Tobie, nasz Boże.

Psalmy i pieśń z niedzieli I tygodnia, s. 202.

2 Ant. Maryja zrodziła nam Zbawiciela; * ujrzał Go Jan i zawołał: / Oto Baranek Boży, / oto Ten, który gładzi grzechy świata. / Alleluja.

3 Ant. Maryja zrodziła Króla wieków * i zachowując chwałę dziewictwa, doznała radości matki, / żadna z kobiet na ziemi nie dorówna Jej w godności. / Alleluja.

CZYTANIE

Mi 5, 2-3a. 4a

Pan wyda ich aż do czasu, kiedy porodzi mająca porodzić. Wtedy reszta braci Jego powróci do synów Izraela. Powstanie On i paść będzie mocą Pańską, w majestacie imienia Pana, Boga swego. A Ten będzie pokojem.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Pan okazał swoje zbawienie. * Alleluja, alleluja.

W. Pan okazał swoje zbawienie. / Alleluja, alleluja.

K. Na oczach narodów objawił sprawiedliwość swoją.

W. Alleluja, alleluja.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Pan okazał swoje zbawienie. / Alleluja, alleluja.

Ant. do pieśni Zachariasza Cudowna tajemnica objawiła się nam: * natura doznała odnowy, / Bóg stał się człowiekiem; / niezmienny w swoim Bóstwie przyjął to, co ludzkie, / niczego nie mieszając ani nie dzieląc.

Pieśń Zachariasza, s. 206.

PROŚBY

Wysławiajmy Chrystusa, który przez działanie Ducha Świętego narodził się z Maryi Dziewicy. Zanośmy do Niego pokorne błagania:

Synu Maryi, zmiłuj się nad nami.

Chryste, narodzony z Maryi Dziewicy, Ty byłeś Dzieckiem godnym podziwu i Księciem Pokoju,

— zachowaj cały świat w pokoju i zgodzie.

Nasz Królu i Boże, Ty, przychodząc na świat, cześć nam przywróciłeś,

— daj, abyśmy Cię wielbili wiarą i życiem przez wszystkie dni nasze.

Panie, Ty się stałeś do nas podobny,

— spraw, abyśmy zawsze upodabniali się do Ciebie.

Panie, Ty byłeś mieszkańcem naszej ziemi,

— spraw, abyśmy się stali współobywatelami Twojego królestwa.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Boże, Ty przez dziewicze macierzyństwo Najświętszej Maryi Panny obdarzyłeś ludzi łaską wiecznego zbawienia, † spraw, abyśmy doznawali orędownictwa Dziewicy, * przez którą otrzymaliśmy Twojego Syna, Dawcę życia. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

MODLITWA W CIĄGU DNIA

Hymn, s. 210, psalmy z bieżącego dnia albo z psalmodii dodatkowej, s. 212.

Modlitwa przedpołudniowa

Ant. Józef i Maryja, Matka Jezusa, * dziwili się temu, co o Nim mówiono.

CZYTANIE

So 3, 14. 15b

Wyśpiewuj, Córo Syjońska! Podnieś radosny okrzyk, Izraelu! Ciesz się i wesel z całego serca, Córo Jeruzalem! Pan, Król Izraela, jest pośród ciebie.

K. Pan wspomniął na miłosierdzie swoje. Alleluja.

W. I na swoją wierność dla domu Izraela. Alleluja.

Modlitwa południowa

Ant. Maryja zachowywała wszystkie te sprawy * i rozważała je w swoim sercu.

CZYTANIE

Za 9, 9

Raduj się wielce, Córo Syjonu, wołaj radośnie, Córo Jeruzalem! Oto twój Król idzie do ciebie, sprawiedliwy i zwycięski.

K. Ujrzały wszystkie krańce ziemi. Alleluja.

W. Zbawienie naszego Boga. Alleluja.

Modlitwa popołudniowa

Ant. Moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, * któreś przygotował, Panie, / wobec wszystkich narodów.

CZYTANIE

Ba 5, 3-4

Bóg chce pokazać wspaniałość twoją, Jeruzalem, wszystkiemu, co jest pod niebem. Imię twe u Boga na wieki będzie nazwane: „Pokój sprawiedliwości i chwała pobożności.

K. Łaska i wierność spotkały się ze sobą. Alleluja.

W. Ucałowały się sprawiedliwość i pokój. Alleluja.

Modlitwa jak w Jutrzni.

NIESZPORY

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

HYMN

- 1 Ten, którego zrodził Ojciec,
Zanim świat zaistniał w czasie,
Alfą i Omegą zwany,
Sam początkiem jest i kresem
Wszystkich bytów, co minęły,
Teraz są i kiedyś będą.
- 2 On to przyjął postać sługi
I śmiertelne ludzkie ciało,
By potomków prarodzica
Uratować przed wyrokiem,
Który miał ich sprawiedliwie
Strącić w ciemną otchłań piekła.
- 3 O szczęśliwe narodzenie,
Gdy Dziewica nieskalana
Dała nam Odkupiciela
Poczętego mocą Ducha;

Oto Dziecię, nasz Zbawiciel,
Przeszedł już przez świętą bramę!

4 Ten, którego dawnych wieszczów
Głos natchniony zapowiadał
I stronice ksiąg prorockich
Uroczyście przyrękały,
Przyszedł z dawna obiecany,
Niech więc wszystko Go uwielbia!

5 Cześć oddajmy Bogu Ojcu,
Równa chwała niechaj będzie
Chrystusowi zrodzonemu
Przez Maryję, Matkę czystą;
Wysławiajmy też z weselem
Ducha łaski i pociechy. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. O cudowna wymiano! * Stwórca ludzkości przyjął
duszę i ciało, / narodził się z Dziewicy, / a stając się
człowiekiem bez udziału ziemskiego ojca, / obdarzył nas
swoim Bóstwem.

Psalm 122 Święte miasto Jeruzalem

*Przystąpiliście do góry Syjon, do miasta Boga żyjącego,
Jeruzalem niebieskiego (Hbr 12, 22)*

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: *
„Pójdziemy do domu Pana”.

Już stoją nasze stopy *
w twoich bramach, Jeruzalem.

Jeruzalem, wzniesione jak miasto *
gęsto i ściśle zabudowane.

Do niego wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie, †
aby zgodnie z prawem Izraela *
wielbić imię Pana.

Tam ustawiono trony sędziowskie, *
trony domu Dawida.

Proście o pokój dla Jeruzalem: *
Niech żyją w pokoju, którzy cię miłują.

Niech pokój panuje w twych murach, *
a pomyślność w twoich pałacach.

Ze względu na moich braci i przyjaciół *
będę wołał: „Pokój z tobą!”

Ze względu na dom Pana, Boga naszego, *
modłę się o dobro dla ciebie.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. O cudowna wymiano! / Stwórca ludzkości przyjął duszę
i ciało, / narodził się z Dziewicy, / a stając się człowiekiem
bez udziału ziemskiego ojca, / obdarzył nas swoim
Bóstwem.

2 Ant. Spełniłeś, Panie, zapowiedzi Pisma, * kiedy w sposób
cudowny rodząc się z Dziewicy, / zstąpiłeś jak deszcz na
runo, aby zbawić wszystkich ludzi. / Tobie chwała, nasz
Boże.

Psalm 127
Daremny trud bez Boga

Wy jesteście budowlą Bożą (por. 1 Kor 3, 9)

Jeżeli domu Pan nie zbuduje, *
na próżno się trują, którzy go wznoszą.

Jeżeli miasta Pan nie strzeże, *
daremnie czuwają straż.

Daremne jest wasze wstawanie przed świtem *
i przesiadywanie do późna w nocy.

Chleb spożywacie zapracowany ciężko, *
a Pan i we śnie darzy swych umiłowanych.

Oto synowie są darem Pańskim, *
a owoc łona nagrodą.

Jak strzały w ręku wojownika, *
tak synowie zrodzeni w młodości.

Szczęśliwy człowiek, *
który nimi nappełnił swój kołczan.

Nie zawstydzi się, gdy będzie się spierał *
ze swymi nieprzyjaciółmi w sądzie.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Spełniłeś, Panie, zapowiedzi Pisma, / kiedy w sposób
cudowny rodząc się z Dziewicy, / zstąpiłeś jak deszcz na
runo, aby zbawić wszystkich ludzi. / Tobie chwała, nasz
Boże.

3 Ant. Wyznajemy, Matko Boża, Twe nietknięte
dziewictwo, * które jest jak krzak gorejący widziany przez
Mojżesza, / krzak, który płonął, a nie uległ spaleniu. /
Bogarodzico, módl się za nami.

Pieśń

Ef 1, 3-10

Bóg Zbawca

Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec *
naszego Pana Jezusa Chrystusa.

On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym *
na wyżynach niebieskich, w Chrystusie.

W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, *
abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem.

Z miłości przeznaczył nas dla siebie †
jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa, *
według postanowienia swojej woli,

Ku chwale majestatu swej łaski, *
którą nas obdarzył w Umiłowanym.

W Nim odkupienie mamy przez krew Jego, †
odpuszczenie grzechów, *
według bogactwa Jego łaski.

Szczodrze ją na nas wylał *
w postaci wszelkiej mądrości i zrozumienia,

Przez to, że nam oznajmił tajemnicę swej woli, †
według swojego postanowienia,
które przedtem w Nim powziął *
dla dokonania pełni czasów,

Aby wszystko zjednoczyć na nowo w Chrystusie jako Głowie: *
to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Wyznajemy, Matko Boża, Twe nietknięte dziewictwo, /
które jest jak krzak gorejący widziany przez Mojżesza, /
krzak, który płonął, a nie uległ spaleniu. / Bogarodzico,
módl się za nami.

CZYTANIE

Ga 4, 4-5

Gdy nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby wykupił tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Słowo ciałem się stało. * Alleluja, alleluja.

W. Słowo ciałem się stało. / Alleluja, alleluja.

K. I zamieszkało między nami.

W. Alleluja, alleluja.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Słowo ciałem się stało. / Alleluja, alleluja.

Ant. do pieśni Maryi Błogosławione łono, które Cię nosiło,
Chryste; * błogosławione piersi, które Cię karmiły, / Panie,
Zbawicielu świata. / Alleluja.

Pieśń Maryi, s. 207.

PROŚBY

Błogosławmy Chrystusa Emmanuela, którego Dziewica Maryja poczęła i porodziła. Zanośmy do Niego pokorne błagania:

Wysłuchaj nas, Synu Dziewicy Maryi.

Panie, Ty obdarzyłeś Maryję radością macierzyństwa,

— daj wszystkim rodzicom radość ze swych dzieci.

Królu pokoju, Twoje królestwo jest sprawiedliwością i pokojem,

— spraw, abyśmy wszędzie wprowadzali pokój.

Panie, Ty przyszedłeś, aby z całej ludzkości zgromadzić święty lud Boży,

— przywróć zgodę między narodami i doprowadź je do jedności.

Ty się narodziłeś i żyłeś w ludzkiej rodzinie,

— umacniaj jedność wszystkich rodzin.

Ty się narodziłeś w dniach naszej doczesności,

— spraw, aby zmarli powstali do życia z Tobą na wieki.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Boże, Ty przez dziewicze macierzyństwo Najświętszej Maryi Panny obdarzyłeś ludzi łaską wiecznego zbawienia, † spraw, abyśmy doznawali orędownictwa Dziewicy, * przez którą otrzymaliśmy Twojego Syna, Dawcę życia. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

14 października

ŚW. MAŁGORZATY MARII ALACOQUE,
DZIEWICY

Wspomnienie obowiązkowe

Małgorzata Maria Alacoque urodziła się 22 lipca 1647 roku w Burgundii (Francja). W 1677 roku wstąpiła do Zakonu Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny (wizytki) w Paray-le-Monial. W latach 1685-1687 była mistrzynią nowicjuszek. W latach 1673-1689 otrzymała liczne objawienia prywatne Pana Jezusa, wśród nich cztery tzw. wielkie w latach 1673-1675, wprowadzające w misterium Jego Serca pełnego miłości i spragnionego miłości od ludzi. Chrystus żądał od zakonnicy częstego przystępowania do Komunii Świętej, zwłaszcza w pierwsze piątki miesiąca. Polecał także, aby w każdą noc z czwartku na pierwszy piątek miesiąca uczestniczyła w Jego konaniu w Ogrojcu. W związku z otrzymanym orędziem i poleceniem, aby ustanowiono święto czczące Jego Najświętsze Serce oraz przystępowano przez 9 pierwszych piątków miesiąca do Komunii Świętej wynagradzającej, Małgorzata doznała wielu przykrości i sprzeciwów od przełożonych. Od 1686 roku Małgorzata Maria obchodziła święto Najświętszego Serca Pana Jezusa, rozszerzając je również na inne klasztory wizytek. Z jej inicjatywy wzniesiono w Paray-le-Monial kaplicę poświęconą Sercu Jezusa. Zmarła 17 października 1690 roku. Beatyfikowana w 1864 roku przez papieża Piusa IX i kanonizowana w 1920 roku przez papieża Benedykta XV.

WEZWANIE

Panie, otwórz wargi moje.

Ant. Uwielbiamy Baranka Bożego, / za którym idą dziewice.

Psalm Wezwania, s. 198.

GODZINA CZYTAŃ

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 Niech wierny lud jednogłośnie
Wysławia dźwięczną melodią
Dziewicę, która na niebie
Jaśniej blaskiem promiennym.
- 2 Gdyż ona całe swe życie
Oddała chwale Chrystusa,
A teraz już się weseli
Wśród grona Jego wybranych.
- 3 Przewyciężyła czystością
Słabego ciała pokusy
I gardząc świata urokiem
Zdążała śladem Chrystusa.
- 4 Za jej przyczyną, o Panie,
Właściwą ukaż nam drogę,
Podźwignij z nędzy upadków
I pomóż świętość zdobywać.
- 5 Niech Ciebie, Jezu zrodzony
Z nienaruszonej Dziewicy,
I Ojca z Duchem Najświętszym
Wychwala całe stworzenie. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Dziewico pełna blasku, * mądra i roztropna, /
Oblubieńcem twojej duszy / jest preczyste Słowo Ojca.

Psalm 19 A, 2-7
Chwała Boga Stwórcy

Nawiedzi nas z wysoka Wschodzące Słońce (...), aby nasze kroki skierować na drogę pokoju (Łk 1, 78. 79)

Niebiosa głoszą chwałę Boga, *
dzieło rąk Jego obwieszcza nieboskłon.

Dzień opowiada dniowi, *
noc nocy wiadomość przekazuje.

Nie są to słowa ani nie jest to mowa, *
których by dźwięku nie usłyszano.

Ich głos się rozchodzi po całej ziemi, *
ich słowa aż po krańce świata.

Tam słońcu namiot postawił, †
a ono jak oblubieniec wychodzi ze swej komnaty, *
cieszy się jak siłacz ruszający do biegu.

Ono wschodzi na krańcu nieba †
i biegnie aż po drugi kraniec, *
a nic przed jego żarem się nie schroni.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Dziewico pełna blasku, / mądra i roztropna, /
Oblubieńcem twojej duszy / jest preczyste Słowo Ojca.

2 Ant. Wzgardziłam światem i jego królestwem * z miłości do mojego Pana, Jezusa Chrystusa.

Psalm 45 Zaślubiny króla

Oblubieniec nadchodzi, wyjdźcie mu na spotkanie (Mt 25, 6)

I

Z mego serca płynie piękne słowo, †
pieśń moją śpiewam królowi, *
język mój jest jak rylec biegłego pisarza.

Najpiękniejszy jesteś spośród synów ludzkich, †
wdzięk się rozlał na twoich wargach, *
przeto Bóg pobłogosławił tobie na wieki.

Przypasz do biodra swój miecz, mocarzu, *
chlubę twoją i ozdobę.

Wstąp szczęśliwie na rydwan †
w obronie wiary, prawa i ubogich, *
a twoja prawica niech ci wskaże wielkie czyny.

Two ostre strzały trafiają w serce wrogów króla, *
ludy padają przed tobą.

Tron Twój, Boże, trwa na wieki, *
berłem sprawiedliwym berło Twego królestwa.

Miłujesz sprawiedliwość, wstrętne ci bezprawie, †
dlatego Bóg, twój Bóg, namaścił ciebie *
olejkiem radości hojniej niż równych ci losem.

Two szaty pachną mirrą, kasją i aloesem, *
z pałaców z kości słoniowej cieszy cię dźwięk lutni.

Córki królewskie wychodzą na spotkanie z tobą, *
królowa w złocie z Ofiru stoi po twojej prawicy.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Wzgardziłam światem i jego królestwem / z miłości do
mojego Pana, Jezusa Chrystusa.

3 Ant. Król zapragnął twego piękna, dziewico; * On twoim
Panem i Bogiem.

II

Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha, *
zapomnij o swym ludzie, o domu swego ojca.

Król pragnie twego piękna, *
on twoim panem, oddaj mu pokłon.

Oto córka Tyru zbliża się z darami, *
możni narodów szukają twych względów.

Córa królewska wchodzi pełna chwały, *
w złotogłów odziana.

W szacie wzorzystej do króla ją prowadzą, *
za nią przywodzą do ciebie dziewice, jej drużny.

Wiodą je z radością i w uniesieniu, *
wkraczają do królewskiego pałacu.

Synowie twoi zajmą miejsce twych ojców, *
ustanowisz ich książętami na całej ziemi.

Przez wszystkie pokolenia upamiętnię twe imię, *
dlatego na wieki sławić cię będą narody.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Król zapragnął twego piękna, dziewico; / On twoim Panem i Bogiem.

K. Ukazałeś mi, Panie, drogi życia.

W. Napełnisz mnie radością w Twojej obecności.

I CZYTANIE

1 Kor 7, 25-40

Z Pierwszego Listu św. Pawła Apostoła
do Koryntian

Dziewictwo chrześcijańskie

Nie mam nakazu Pańskiego co do dziewic, lecz daję radę jako ten, który – wskutek doznanego od Pana miłosierdzia – godzien jest, aby mu wierzone. Uważam, iż przy obecnych utrapieniach dobrze jest tak zostać, dobrze to dla człowieka tak żyć.

Jesteś związany z żoną? Nie usiłuj odłączać się od niej! Jesteś wolny? Nie szukaj żony! Ale jeżeli się ożenisz, nie grzeszysz. Podobnie i dziewica, jeśli wychodzi za mąż, nie grzeszy. Tacy jednak cierpieć będą udręki w ciele, a ja chciałbym ich wam oszczędzić. Mówię, bracia, czas jest krótki.

Trzeba więc, aby ci, którzy mają żony, tak żyli, jakby byli nieżonaci, a ci, którzy płaczą, tak jakby nie płakali, ci zaś, co się radują, tak jakby się nie radowali; ci, którzy nabywają, jak gdyby nie posiadali; ci, którzy używają tego świata, tak jakby z niego nie korzystali. Przemija bowiem postać tego świata.

Chciałbym, żebyście byli wolni od utrapień. Człowiek bezzenny troszczy się o sprawy Pana, o to, jak by się przypodobać Panu. Ten zaś, kto wstąpił w związek małżeński, zabiega o sprawy świata, o to, jak by się przypodobać żonie.

I doznaje rozterki. Podobnie i kobieta: niezamężna i dziewczica troszczy się o sprawy Pana, o to, by była święta i ciałem, i duchem. Ta zaś, która wyszła za męża, zabiega o sprawy świata, o to, jak by się przypodobać mężowi. Mówię to dla waszego pożytku, nie zaś by zastawiać na was pułapkę; po to, byście godnie i z upodobaniem trwali przy Panu.

Jeżeli kto jednak uważa, że nieuczciwość popełnia wobec swej dziewicy, jako że przeszły już jej lata, i jest przekonany, że tak powinien postąpić, niech czyni, co chce: nie grzeszy; niech się pobiorą! Lecz jeśli kto, bez jakiegokolwiek przymusu, w pełni panując nad swoją wolą, postanowił sobie mocno w sercu zachować nietkniętą swoją dziewicę, dobrze czyni. Tak więc dobrze czyni, kto poślubia swoją dziewicę, a jeszcze lepiej ten, kto jej nie poślubia. Żona związana jest tak długo, jak długo żyje jej mąż. Jeśli mąż umrze, może poślubić kogo chce, byleby w Panu. Szczęśliwszą jednak będzie, jeżeli pozostanie tak, jak jest, zgodnie z moją radą. A wydaje mi się, że ja też mam Ducha Bożego.

RESPONSORIUM

- W.** Król zapragnął piękna twojej duszy, † którą sam stworzył; /
On jest twoim Bogiem i twoim Władcą. * On twoim
Królem i twym Oblubieńcem.
- K.** Poślubiasz, dziewico, Króla i Boga, który się wyposażył,
przyozdobił, odkupił i uświęcił.
- W.** On twoim Królem i twym Oblubieńcem.

II CZYTANIE

Z listów św. Małgorzaty Marii Alacoque, dziewicy

(Vie et Oeuvres 2, Paris 1915, 321. 336. 493. 554)

Poznajmy miłość Chrystusa przewyższającą wszelką wiedzę

Gorące pragnienie naszego Pana, by Jego Najświętsze Serce doznawało szczególnej czci, zmierza – jak sądzę – do odnowienia w naszych duszach skutków Odkupienia. Najświętsze Serce Jezusa jest bowiem niewyczerpalnym źródłem, które nic innego nie pragnie, jak tylko wypełnić sobą serca pokorne, aby były wolne i gotowe poświęcić życie zgodnie z Jego świętą wolą.

Z tego Bożego Serca nieustannie wypływają trzy strumienie: pierwszy jest strumieniem miłosierdzia dla grzeszników, strumieniem sprowadzającym ducha żalu i pokuty; drugi jest strumieniem miłości niosącym pomoc wszystkim uciśnionym, zwłaszcza tym, co dążą do doskonałości, by mogli znaleźć moc do pokonania przeszkód. Z trzeciego zaś strumienia płynie miłość i światło dla wiernych Jego przyjaciół, których pragnie zjednoczyć z sobą przekazując im swą naukę i przykazania, aby każdy z nich na swój sposób poświęcił się całkowicie pomnażaniu Jego chwały.

To Boże Serce jest niezgłębianą otchłanią wszelkich dóbr, do której ubodzy mają się zwracać we wszystkich swoich potrzebach. Ono jest otchłanią radości, w której przepadają wszystkie nasze smutki. Jest otchłanią pokory przeciwko naszej pysze; jest otchłanią miłosierdzia dla nieszczęśliwych, jest wreszcie otchłanią miłości, w której powinniśmy ukryć całą naszą nędzę.

We wszystkim, co czynicie, chcecie się jednoczyć z Sercem Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Na początku dla osiągnięcia właściwego usposobienia, przy końcu dla zaśluszczenia. Nie czynicie żadnego postępu w modlitwie? Ofiarujcie Bogu modlitwę, którą Boski Zbawiciel zanosz za nas w Najświętszym Sakramencie Ołtarza. Ofiarujcie Jego żarliwość jako wynagrodzenie za waszą letniość. We wszystkim, co czynicie, mówcie: „Boże mój, czynię to lub znoszę w Sercu Twego Syna, według świętych Jego pragnień, jakie ofiaruję Tobie na wynagrodzenie za wszystko, co jest grzeszne i niedoskonałe w moich czynach”. Tak czyńcie we wszystkich okolicznościach życia. Kiedy zaś spotka was jakaś przykrość, udręczenie lub niesprawiedliwość, wtedy tak mówcie do siebie: „Przyjmij ochotnie to, co dla zjednoczenia się z tobą zsyła na ciebie Najświętsze Serce Jezusa”.

Nade wszystko zaś zachowajcie pokój serca, który przewyższa wszelkie skarby. Do jego utrzymania nic bardziej nie pomaga jak wyrzeczenie się własnej woli i przyjęcie zamiast niej woli Bożego Serca, aby ta dokonywała w nas wszystkiego, co służy Jego chwale, my zaś abyśmy z radością poddawali się jej i we wszystkim jej ufali.

RESPONSORIUM**Mt 11, 25-26; Ps 73, 26**

- W.** Wysławiam Cię, Ojcze, † Panie nieba i ziemi, / że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, / a objawiłeś je prostaczkom. * Tak, Ojcze, gdyż takie było Twoje upodobanie.
- K.** Bóg moją opoką, moim udziałem na wieki.
- W.** Tak, Ojcze, gdyż takie było Twoje upodobanie.

Modlitwa

Módlmy się. Wszechmogący Boże, ześlij na nas Ducha, którym w szczególnie sposób obdarzyłeś świętą Małgorzatę Marię, † abyśmy poznali przekraczającą wszelką wiedzę miłość Chrystusa * i mieli udział w pełni życia Bożego. Przez naszego Pana.

JUTRZNIA

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 W Miłość Chrystusa porywa
Potężnym nurtem jak rzeka,
Która unosi do portu
Wiecznego światła i szczęścia.
- 2 Miłość mocniejsza od śmierci
I nic jej zniszczyć nie zdoła,
Swoim płomieniem ogarnia
Człowieczą duszę i ciało.
- 3 Miłość Chrystusa jest głębią
Poznania Bożych tajemnic,
Źródłem przejrzystym pokoju,
Ogniskiem czystej radości.
- 4 Miłość wymaga ofiary,
By upodobnić do Pana
Tych, którzy żyjąc na ziemi,
Zdążają śladem Jezusa.

- 5 Ciebie, jedyna Miłości,
Przedwieczne Słowo Wcielone,
Z Ojcem i Duchem wielbimy
Za dar wierności dziewiczej. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Wysławiam Chrystusa, * żarliwym sercem Jego
oczekuję, / przez całą wieczność pragnę z Nim przebywać.

Psalmy i pieśń z niedzieli I tygodnia, s. 202.

2 Ant. Błogosławcie Pana, dziewice, * bo Ten, który wzywa
do czystej miłości, / już w was wieńczy swoje własne dary.

3 Ant. Święte dziewice cieszą się w chwale, * bo nad mocami
krwi i ciała / odniosły wspaniałe zwycięstwo.

CZYTANIE

Pnp 8, 7

Wody wielkie nie zdołają ugasić miłości, nie zatopią jej
rzeki. Jeśliby kto oddał za miłość całe bogactwo swego
domu, pogardzą nim tylko.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Szukam Ciebie, Panie, * Mówi serce moje.

W. Szukam Ciebie, Panie, / Mówi serce moje.

K. Będę szukać Twego oblicza.

W. Mówi serce moje.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Szukam Ciebie, Panie, / Mówi serce moje.

Ant. do pieśni Zachariasza Roztropna dziewica odeszła do Chrystusa * i jaśniej wśród chórów dziewic / jak słońce na wyżynach nieba.

Pieśń Zachariasza, s. 206.

PROŚBY

Chrystus jest Oblubieńcem i nagrodą dziewic. Uwielbiamy Go z radością i wołamy do Niego:

Nagrodo dziewic, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Ciebie święte dziewice umiłowały jako jedynego Oblubieńca,

— spraw, aby nic nas nie odłączyło od Twojej miłości.

Ty ukoronowałeś swą Matkę, Maryję, na Królową dziewic,

— spraw za Jej wstawiennictwem, abyśmy zawsze służyli Tobie z czystym sercem.

Przez orędownictwo dziewic, które czystym i niepodzielnym sercem służyły Tobie,

— spraw, aby dobra tego przemijającego świata nigdy nas nie odłączyły od Ciebie.

Panie Jezu, Oblubieńcze, Twego przyjścia oczekiwały roztropne dziewice,

— spraw, abyśmy oczekiwali Ciebie w czujności i nadziei.

Za wstawiennictwem świętej Małgorzaty Marii, która należała do mądrych i roztropnych dziewic,

— udziel nam niewinności życia i mądrości.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Wszechmogący Boże, ześlij na nas Ducha, którym w szczególny sposób obdarzyłeś świętą Małgorzatę Marię, † abyśmy poznali przekraczającą wszelką wiedzę miłość Chrystusa * i mieli udział w pełni życia Bożego. Przez naszego Pana.

MODLITWA W CIĄGU DNIA

Hymn, s. 210, psalmy z bieżącego dnia albo z psalmodii dodatkowej, s. 212.

Modlitwa przedpołudniowa

Ant. Dobrze jest dla mnie należeć do Chrystusa, * w Panu i Bogu złożyć moją nadzieję.

CZYTANIE

Mdr 8, 21

Wiedziałam, że nie zdobędę Mądrości inaczej, tylko jeśli Bóg jej udzieli, a i to już było sprawą Mądrości wiedzieć, czyja jest ta łaska.

K. Oto jest roztropna dziewica.

W. Którą Pan zastał czuwającą.

Modlitwa południowa

Ant. Podtrzymuj mnie, Panie, według swej obietnicy, a żyć będę, * nie zawieźdź mojej nadziei.

CZYTANIE

1 Kor 7, 25

Nie mam nakazu Pańskiego co do dziewic, lecz daję radę jako ten, który – wskutek doznanego od Pana miłosierdzia – godzin jest, aby mu wierzone.

K. Oto jest roztropna dziewczica.

W. I jedna spośród panien mądrych.

Modlitwa popołudniowa

Ant. O jakże piękne jest dziewictwo, * pełne blasku czystości.

CZYTANIE

Ap 19, 6b. 7

Zakrólował Pan Bóg nasz, Wszechmogący. Weselmy się i radujmy, i oddajmy Mu chwałę, bo nadeszły gody Baranka, a Jego Małżonka się przystroiła.

K. Znalazłam umiłowanego mej duszy.

W. Pochwyciłam go i nie puszczę.

Modlitwa jak w Jutrzni.

NIESZPORY

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

HYMN

- 1 Nadchodzi wiosna, co nigdy nie minie,
Więc wstań, dziewico, i biegnij z radością,
By spotkać Pana, bo idzie przez gaje
Rozkwitłych winnic.
- 2 Spokojny wieczór zapada nad ziemią,
A wzgórza pachną kadzidłem i mirrą,
I słyszysz wreszcie wezwanie na gody
W krainie światła.

- 3 Gdy śmierć się zbliży, rozpoznasz oblicze
Twojego Mistrza, którego szukałaś;
Pójdziecie razem przez łąki wieczności
Do domu Ojca.
- 4 Niech będzie chwała Synowi Dziewicy
I Jego Ojcu z Płomieniem miłości;
Niech Boga w Trójcy wysławia z weselem
Człowiecze serce. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Dla Ciebie, Panie, zachowałam czystość, * a teraz,
Oblubieńcze, wychodzę Ci naprzeciw / z płonąca lampą.

Psalm 122
Święte miasto Jeruzalem

*Przystąpiliście do góry Syjon, do miasta Boga żyjącego,
Jeruzalem niebieskiego (Hbr 12, 22)*

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: *
„Pójdziemy do domu Pana”.

Już stoją nasze stopy *
w twoich bramach, Jeruzalem.

Jeruzalem, wzniesione jak miasto *
gęsto i ściśle zabudowane.

Do niego wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie, †
aby zgodnie z prawem Izraela *
wielbić imię Pana.

Tam ustawiono trony sędziowskie, *
trony domu Dawida.

Proście o pokój dla Jeruzalem: *
Niech żyją w pokoju, którzy cię miłują.

Niech pokój panuje w twych murach, *
a pomyślność w twoich pałacach.

Ze względu na moich braci i przyjaciół *
będę wołał: „Pokój z tobą!”

Ze względu na dom Pana, Boga naszego, *
modłę się o dobro dla ciebie.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Dla Ciebie, Panie, zachowałam czystość, / a teraz,
Oblubieńcze, wychodzę Ci naprzeciw / z płonąca lampą.

2 Ant. Błogosławieni czystego serca, * albowiem oni Boga
oglądać będą.

Psalm 127 Daremny trud bez Boga

Wy jesteście budowlą Bożą (por. 1 Kor 3, 9)

Jeżeli domu Pan nie zbuduje, *
na próżno się trudzą, którzy go wznoszą.

Jeżeli miasta Pan nie strzeże, *
daremnie czuwają straże.

Daremne jest wasze wstawanie przed świtem *
i przesiadywanie do późna w nocy.

Chleb spożywacie zapracowany ciężko, *
a Pan i we śnie darzy swych umiłowanych.

Oto synowie są darem Pańskim, *
a owoc łona nagrodą.

Jak strzały w rękę wojownika, *
tak synowie zrodzeni w młodości.

Szczęśliwy człowiek, *
który nimi napełnił swój kołczan.

Nie zawstydzi się, gdy będzie się spierał *
ze swymi nieprzyjaciółmi w sądzie.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Błogosławieni czystego serca, / albowiem oni Boga
oglądać będą.

3 Ant. Mój duch się umocnił, * moje życie oparło się na
Chryście.

Pieśń
Bóg Zbawca

Ef 1, 3-10

Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec *
naszego Pana Jezusa Chrystusa.

On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym *
na wyżynach niebieskich, w Chrystusie.

W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, *
abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem.

Z miłości przeznaczył nas dla siebie †
jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa, *
według postanowienia swojej woli,

Ku chwale majestatu swej łaski, *
którą nas obdarzył w Umiłowanym.

W Nim odkupienie mamy przez krew Jego, †
odpuszczenie grzechów, *
według bogactwa Jego łaski.

Szczodrze ją na nas wylał *
w postaci wszelkiej mądrości i zrozumienia,
Przez to, że nam oznajmił tajemnicę swej woli, †
według swojego postanowienia,
które przedtem w Nim powziął *
dla dokonania pełni czasów,
Aby wszystko zjednoczyć na nowo
w Chrystusie jako Głowie: *
to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Mój duch się umocnił, / moje życie oparło się na Chrystusie.

CZYTANIE

1 Kor 7, 32b. 34a

Człowiek bezzenny troszczy się o sprawy Pana, o to, jak by się przypodobać Panu. Podobnie i kobieta: niezamężna i dziewica troszczy się o sprawy Pana, o to, by była święta i ciałem, i duchem.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Wiodą do Króla dziewice * Z radością i w uniesieniu.
W. Wiodą do Króla dziewice / Z radością i w uniesieniu.
K. Wkraczają do królewskiego pałacu.
W. Z radością i w uniesieniu.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Wiodą do Króla dziewice / Z radością i w uniesieniu.

Ant. do pieśni Maryi Przyjdź, oblubienico Chrystusa, *
przyjmij wieniec, / który Pan przygotował ci na wieki.

Pieśń Maryi, s. 207.

PROŚBY

Chrystus pochwalił tych, którzy ze względu na królestwo Boże wybierają drogę dziewiczej czystości. Z radością cześć Mu oddajmy i skierujmy ku Niemu nasze prośby:

Jezu, Królu dziewic, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Ty jako jedyny Oblubieniec zjednoczyłeś ze sobą Kościół, swą czystą Dziewicę,

— spraw, aby on był święty i nieskalany.

Chryste, na Twoje spotkanie wyszły z lampami święte dziewice,

— nie dozwól, aby kiedyś zabrakło oliwy wierności w lampach służebnic Tobie poświęconych.

Panie, Tobie Kościół zawsze dochowywał dziewiczej wierności,

— daj wszystkim chrześcijanom łaskę wytrwania w nieskażonej wierze.

Panie, Ty pozwalasz swemu ludowi radować się obchodem ku czci świętej Małgorzaty Marii,

— spraw, aby zawsze się cieszył jej orędownictwem.

Panie, Ty przyjąłeś święte dziewice na swe gody weselne,

— wprowadź łaskawie zmarłych na niebiańską ucztę.

Ojcie nasz.

Modlitwa

Wszechmogący Boże, ześlij na nas Ducha, którym w szczególny sposób obdarzyłeś świętą Małgorzatę Marię, † abyśmy poznali przekraczającą wszelką wiedzę miłość Chrystusa * i mieli udział w pełni życia Bożego. Przez naszego Pana.

16 listopada

ŚW. GERTRUDY, DZIEWICY

Wspomnienie obowiązkowe

Gertruda z Helfty urodziła się 6 stycznia 1256 roku w pobliżu Eisleben w Turyngii (Niemcy). W 1261 roku została oddana na wychowanie do klasztoru Cysterek w Helfcie, gdzie uzyskała solidne wykształcenie humanistyczne i teologiczne. Spędziła tam całe życie. Była jedną z największych mistyczek chrześcijaństwa. Jako powiernica Serca Jezusowego przekazywała tajemnice Jego Serca w licznych formach i obrazach skierowanych do poszczególnych dusz, społeczności oraz Kościoła. Została liczne pisma duchowe. Zmarła 13 lub 17 listopada 1302 roku.

WEZWANIE

Panie, otwórz wargi moje.

Ant. Uwielbiamy Pana, / Króla świętych dziewic.

Psalm Wezwania, s. 198.

GODZINA CZYTAŃ

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 O Gertrudo, proś za nami,
Niech wysłucha nas Duch Boży,
Co uczynił z ciebie lirę
Słodko brzmiącą Jego pieśnią.
- 2 Tyle łaski zlał na ciebie,
Tyle darów Najwyższego,
Że już jako dziecko małe,
Miła byłaś Chrystusowi.
- 3 Jemu też oddałaś życie
I w ukryciu pędząc lata,
Jeszcze bardziej roślaś w łasce
I miłości Najwyższego.
- 4 Trwałaś wiernie, nieustannie
Przy Chrystusa Boskim Sercu,
Skąd czerpałaś słowa łaski,
By je móc przekazać światu.
- 5 Dziś przyjęta już radośnie
Do twojego Pana chwały,
Daj nam w takiej żyć czystości,
By osiągnąć nieba progi.
- 6 Umiłowanego Pana
Proś za nami nieustannie,
Niech umocni nasze serca,
Aby chwałę Mu śpiewały. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Dziewico pełna blasku, * mądra i roztropna, /
Oblubieńcem twojej duszy / jest preczyste Słowo Ojca.

Psalm 19 A, 2-7
Chwała Boga Stwórcy

Nawiedzi nas z wysoka Wschodzące Słońce (...), aby nasze kroki skierować na drogę pokoju (Łk 1, 78. 79)

Niebiosa głoszą chwałę Boga, *
dzieło rąk Jego obwieszcza nieboskłon.

Dzień opowiada dniowi, *
noc nocy wiadomość przekazuje.

Nie są to słowa ani nie jest to mowa, *
których by dźwięku nie usłyszano.

Ich głos się rozchodzi po całej ziemi, *
ich słowa aż po krańce świata.

Tam słońcu namiot postawił, †
a ono jak oblubieniec wychodzi ze swej komnaty, *
cieszy się jak siłacz ruszający do biegu.

Ono wschodzi na krańcu nieba †
i biegnie aż po drugi kraniec, *
a nic przed jego żarem się nie schroni.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Dziewico pełna blasku, / mądra i roztropna, /
Oblubieńcem twojej duszy / jest preczyste Słowo Ojca.

2 Ant. Wzgardziłam światem i jego królestwem * z miłości
do mojego Pana, Jezusa Chrystusa.

Psalm 45
Zaślubiny króla

Oblubieniec nadchodzi, wyjdźcie mu na spotkanie (Mt 25, 6)

I

Z mego serca płynie piękne słowo, †
pieśń moją śpiewam królowi, *
język mój jest jak rylec biegłego pisarza.

Najpiękniejszy jesteś spośród synów ludzkich, †
wdzięk się rozlał na twoich wargach, *
przeto Bóg pobłogosławił tobie na wieki.

Przypasz do biodra swój miecz, mocarzu, *
chlubę twoją i ozdobę.

Wstąp szczęśliwie na rydwan †
w obronie wiary, prawa i ubogich, *
a twoja prawica niech ci wskaże wielkie czyny.

Two ostre strzały trafiają w serce wrogów króla, *
ludy padają przed tobą.

Tron Twój, Boże, trwa na wieki, *
berłem sprawiedliwym berło Twego królestwa.

Miłujesz sprawiedliwość, wstrętne ci bezprawie, †
dlatego Bóg, twój Bóg, namaścił ciebie *
olejkiem radości hojniej niż równych ci losem.

Two szaty pachną mirrą, kasją i aloesem, *
z pałaców z kości słoniowej cieszy cię dźwięk lutni.

Córki królewskie wychodzą na spotkanie z tobą, *
królowa w złocie z Ofiru stoi po twojej prawicy.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Wzgardziłam światem i jego królestwem / z miłości do
mojego Pana, Jezusa Chrystusa.

3 Ant. Król zapragnął twego piękna, dziewico; * On twoim
Panem i Bogiem.

II

Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha, *
zapomnij o swym ludzie, o domu swego ojca.

Krół pragnie twego piękna, *
on twoim panem, oddaj mu pokłon.

Oto córka Tyru zbliża się z darami, *
możni narodów szukają twych względów.

Córa królewska wchodzi pełna chwały, *
w złotogłów odziana.

W szacie wzorzystej do króla ją prowadzą, *
za nią przywodzą do ciebie dziewice, jej drużyny.

Wiodą je z radością i w uniesieniu, *
wkraczają do królewskiego pałacu.

Synowie twoi zajmą miejsce twych ojców, *
ustanowisz ich książętami na całej ziemi.

Przez wszystkie pokolenia upamiętnię twe imię, *
dlatego na wieki sławić cię będą narody.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Król zapragnął twego piękna, dziewico; / On twoim
Panem i Bogiem.

K. Ukazałeś mi, Panie, drogi życia.

W. Napełnisz mnie radością w Twojej obecności.

I CZYTANIE

1 Kor 7, 25-40

Z Pierwszego Listu św. Pawła Apostoła
do Koryntian

Dziewictwo chrześcijańskie

Nie mam nakazu Pańskiego co do dziewic, lecz daję radę jako ten, który – wskutek doznanego od Pana miłosierdzia – godzien jest, aby mu wierzone. Uważam, iż przy obecnych utrapieniach dobrze jest tak zostać, dobrze to dla człowieka tak żyć.

Jesteś związany z żoną? Nie usiłuj odłączać się od niej! Jesteś wolny? Nie szukaj żony! Ale jeżeli się ożenisz, nie grzeszysz. Podobnie i dziewica, jeśli wychodzi za mąż, nie grzeszy. Tacy jednak cierpieć będą udręki w ciele, a ja chciałbym ich wam oszczędzić. Mówię, bracia, czas jest krótki.

Trzeba więc, aby ci, którzy mają żony, tak żyli, jakby byli nieżonaci, a ci, którzy płaczą, tak jakby nie płakali, ci zaś, co się radują, tak jakby się nie radowali; ci, którzy nabywają, jak gdyby nie posiadali; ci, którzy używają tego świata, tak jakby z niego nie korzystali. Przemija bowiem postać tego świata.

Chciałbym, żebyście byli wolni od utrapień. Człowiek bezżenny troszczy się o sprawy Pana, o to, jak by się przypodobać Panu. Ten zaś, kto wstąpił w związek małżeński, zabiega o sprawy świata, o to, jak by się przypodobać żonie. I doznaje rozterki. Podobnie i kobieta: niezamężna i dziewica troszczy się o sprawy Pana, o to, by była święta i ciałem, i duchem. Ta zaś, która wyszła za mąż, zabiega o sprawy

świata, o to, jak by się przypodobać mężowi. Mówię to dla waszego pożytku, nie zaś by zastawiać na was pułapkę; po to, byście godnie i z upodobaniem trwali przy Panu.

Jeżeli kto jednak uważa, że nieuczciwość popełnia wobec swej dziewicy, jako że przeszły już jej lata, i jest przekonany, że tak powinien postąpić, niech czyni, co chce: nie grzeszy; niech się pobiorą! Lecz jeśli kto, bez jakiegokolwiek przymusu, w pełni panując nad swoją wolą, postanowił sobie mocno w sercu zachować nietkniętą swoją dziewicę, dobrze czyni. Tak więc dobrze czyni, kto poślubia swoją dziewicę, a jeszcze lepiej ten, kto jej nie poślubia.

Żona związana jest tak długo, jak długo żyje jej mąż. Jeśli mąż umrze, może poślubić kogo chce, byleby w Panu. Szczęśliwszą jednak będzie, jeżeli pozostanie tak, jak jest, zgodnie z moją radą. A wydaje mi się, że ja też mam Ducha Bożego.

RESPONSORIUM

- W.** Król zapragnął piękna twojej duszy, † którą sam stworzył; /
On jest twoim Bogiem i twoim Władcą. * On twoim
Królem i twym Oblubieńcem.
- K.** Poślubiasz, dziewico, Króla i Boga, który się wyposażył,
przyozdobił, odkupił i uświęcił.
- W.** On twoim Królem i twym Oblubieńcem.

II CZYTANIE

Z Objawień miłości Bożej św. Gertrudy, dziewicy

(Księga 2, 23, 1. 3. 5. 8. 10)

Żywileś względem mnie myśli pokoju

Niech błogosławi dusza moja Ciebie, Panie Boże, mój Stworzycielu. Niech błogosławi Cię moja dusza i z głębi mego serca niech sławią Ciebie Twoje zmiłowania, którymi tak niezasłużenie otoczyła mnie Twa niezmierna miłość. Jak tylko potrafię, dzięki składam Twemu nieukończonemu miłosierdziu. Wielbię i sławię Twoją wielkoduszną cierpliwość, którą mi okazywałeś. Moje lata dzieciństwa, dorastania i młodości prawie do dwudziestego piątego roku życia upływały w nierozumnym zaślepieniu. Pełniłam wówczas bez wyrzutów sumienia, jak mi się teraz wydaje, słowem i czynem wszystko, co mi się podobało i co było mi wolno. Nie zwracałam uwagi na Twoje przestrogi dawane mi czy to przez wrodzoną niechęć do zła i umiłowanie dobra, czy to przez upomnienia pochodzące z zewnątrz, od bliźnich. Zupełnie jak gdybym była poganą żyjącą wśród pogan, która nigdy się nie dowiedziała, że Ty, mój Boże, nagradzasz dobro, a karzesz zło. A jednak od dzieciństwa, od piątego roku życia, wezwałeś mnie, abym przebywała pośród najbardziej oddanych Ci przyjaciół u stołu wiary świętej.

Dlatego, ukochany Ojczy, ofiaruję Ci jako zadośćuczynienie wszystkie cierpienia Twego najmilszego Syna, począwszy od tej godziny, kiedy zapłakał po raz pierwszy, leżąc na sianie w żłobie, przez nieuniknione niedogodności niemowlęcego wieku, słabości dziecka, przeciwności chłopięce, cierpienia młodzieńcze aż do momentu,

w którym skłonił głowę i wołając głosem wielkim, oddał duszę Bogu. Poza tym dla wynagrodzenia za wszystkie moje zaniedbania, umiłowany Ojczy, ofiaruję Ci najświętsze życie Twego Jednorodzonego Syna, życie najdoskonalsze we wszystkich myślach, słowach i czynach, od chwili gdy posłany od Tronu niebieskiego, zstąpił na naszą ziemię, aż do momentu, gdy Ojcowskiemu Twemu Obliczu okazał chwałę zwycięskiego ciała.

Z dziękczynieniem, w najgłębszej pokorze wielbię i sławię Twoją niezrównaną łagodność wraz z niewysłowionym miłosierdziem Twoim. Dzięki niej, Ojczy miłosierdzia, żywiłeś względem mnie, choć tak nierozważnie żyłam, myśli pokoju, a nie udręczenia, podnosząc mnie mnogością i wielkością Twoich dobrodziejstw.

Zechciałeś także ofiarować mi niezrównaną serdeczność Twojej przyjaźni, otwierając dla mnie na różne sposoby owo najwznioślejsze sanktuarium Bóstwa, to jest Twe Boskie Serce, jako dopełnienie wszystkich moich radości.

A wreszcie pociągnąłeś moją duszę Twymi dotrzymywanymi zawsze obietnicami dobrodziejstw, którymi pragniesz mnie obdarzyć w śmierci i po śmierci. Nawet jeślibym żadnego innego daru nie otrzymała, już przez to samo moje serce pożałoby Ciebie w żywej nadziei.

RESPONSORIUM

por. Jr 31, 3; Oz 2, 16. 21

W. Pan ukochał Gertrudę odwieczną miłością, † dlatego ją pociągnął już od dzieciństwa, / wyprowadził na samotność * I mówił do jej serca.

K. Poślubił ją sobie na wieki przez wierność i miłosierdzie.

W. I mówił do jej serca.

Modlitwa

Módlmy się. Boże, Ty upodobałeś sobie przebywanie w sercu świętej Gertrudy, dziewicy, † za jej wstawiennictwem oświeć ciemności naszego serca, * abyśmy z radością doświadczyli, że jesteś w nas obecny i działasz. Przez naszego Pana.

JUTRZNIA

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

- 1 Gertrudy serce Bogiem przepelnione
Święta tęsknota coraz bardziej spala
Za Tym jedynym i umiłowanym
Jej duszy Panem.
- 2 Gdy ciężką leży chorobą złożona,
Chrystus się jawnie ukazuje w celi
I światłem swego Boskiego oblicza
Cierpiącą cieszy.
- 3 „Wstań, siostró moja, przyjaciółko moja!
Oto ci serca otworzyłem głębię,
Byś wyzwolona mogła tam na wieki
Mieszkać bezpiecznie”.
- 4 Ten głos przenika duszę aż do głębi
I zrywa więzy z ciałem ją łączące:
Radosna, wolna ulatuje prosto
Ku Sercu Pana.

- 5 Bądź chwała Bogu w Trójcy Jedynemu,
Serca Mu nasze oddajmy na wieki,
Aby miłości niepojętej złożyć
Hołd uwielbienia. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Wysławiam Chrystusa, * żarliwym sercem Jego
oczekuję, / przez całą wieczność pragnę z Nim przebywać.

Psalmy i pieśń z niedzieli I tygodnia, s. 202.

2 Ant. Błogosławcie Pana, dziewice, * bo Ten, który wzywa
do czystej miłości, / już w was wieńczy swoje własne dary.

3 Ant. Święte dziewice cieszą się w chwale, * bo nad mocami
krwi i ciała / odniosły wspaniałe zwycięstwo.

CZYTANIE

1 Kor 6, 19-20

Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest przybytkiem Ducha
Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że
już nie należycie do samych siebie? Za wielką bowiem cenę
zostaliście nabyci. Chwalcie więc Boga w waszym ciele.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Tobie chcę śpiewać, o Panie, * Bo drogę życia mi ukazujesz.

W. Tobie chcę śpiewać, o Panie, / Bo drogę życia mi ukazujesz.

K. Cieszy się moje serce i dusza raduje.

W. Bo drogę życia mi ukazujesz.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Tobie chcę śpiewać, o Panie, / Bo drogę życia mi ukazujesz.

Ant. do pieśni Zachariasza Duch proroczy przenikał Gertrudę *
i czystym sercem ukochała Chrystusa.

Pieśń Zachariasza, s. 206.

PROŚBY

Chrystus jest Oblubieńcem i nagrodą dziewic. Uwielbiamy Go z radością i wołajmy do Niego:

Nagrodo dziewic, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Ciebie święte dziewice umiłowały jako jedynego Oblubieńca,

— spraw, aby nic nas nie odłączyło od Twojej miłości.

Ty ukoronowałaś swą Matkę, Maryję, na Królową dziewic,

— spraw za Jej wstawiennictwem, abyśmy zawsze służyli Tobie z czystym sercem.

Przez orędownictwo dziewic, które czystym i niepodzielnym sercem służyły Tobie,

— spraw, aby dobra tego przemijającego świata nigdy nas nie odłączyły od Ciebie.

Panie Jezu, Oblubieńcze, Twego przyjścia oczekiwały roztropne dziewice,

— spraw, abyśmy oczekiwali Ciebie w czujności i nadziei.

Za wstawiennictwem świętej Gertrudy, która należała do mądrych i roztropnych dziewic,

— udziel nam niewinności życia i mądrości.

Ojciec nasz.

Modlitwa

Boże, Ty upodobałeś sobie przebywanie w sercu świętej Gertrudy, dziewicy, † za jej wstawiennictwem oświeć ciemności naszego serca, * abyśmy z radością doświadczali, że jesteś w nas obecny i działasz. Przez naszego Pana.

MODLITWA W CIĄGU DNIA

Hymn, s. 210, psalmy z bieżącego dnia albo z psalmodii dodatkowej, s. 212.

Modlitwa przedpołudniowa

Ant. Dobrze jest dla mnie należeć do Chrystusa, * w Panu i Bogu złożyć moją nadzieję.

CZYTANIE

MDR 8, 21

Wiedziałam, że nie zdobędę Mądrości inaczej, tylko jeśli Bóg jej udzieli, a i to już było sprawą Mądrości wiedzieć, czyja jest ta łaska.

K. Oto jest roztropna dziewica.

W. Którą Pan zastał czuwającą.

Modlitwa południowa

Ant. Podtrzymuj mnie, Panie, według swej obietnicy, a żyć będę, * nie zawieść mojej nadziei.

CZYTANIE

1 KOR 7, 25

Nie mam nakazu Pańskiego co do dziewic, lecz daję radę jako ten, który – wskutek doznanego od Pana miłosierdzia – godzinę jest, aby mu wierzone.

K. Oto jest roztropna dziewica.

W. I jedna spośród panien mądrych.

Modlitwa popołudniowa

Ant. O jakże piękne jest dziewictwo, * pełne blasku czystości.

CZYTANIE

Ap 19, 6b. 7

Zakrólował Pan Bóg nasz, Wszechmogący. Weselmy się i radujmy, i oddajmy Mu chwałę, bo nadeszły gody Baranka, a Jego Małżonka się przystroiła.

K. Znalazłam umiłowanego mej duszy.

W. Pochwyciłam go i nie puszczę.

Modlitwa jak w Jutrzni.

NIESZPORY

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku.
Alleluja.

HYMN

- 1 Gertrudy serce Bogiem przepelnione
Święta tęsknota coraz bardziej spala
Za Tym jedynym i umiłowanym
Jej duszy Panem.
- 2 Gdy ciężką leży chorobą złożona,
Chrystus się jawnie ukazuje w celi
I światłem swego Boskiego oblicza
Cierpiącą cieszy.
- 3 „Wstań, siostró moja, przyjaciółko moja!
Oto ci serca otworzyłem głębie,
Byś wyzwolona mogła tam na wieki
Mieszkać bezpiecznie”.

- 4 Ten głos przenika duszę aż do głębi
I zrywa więzy z ciałem ją łączące:
Radosna, wolna ulatuje prosto
Ku Sercu Pana.
- 5 Bądź chwała Bogu w Trójcy Jedynemu,
Serca Mu nasze oddajmy na wieki,
Aby miłości niepojętej złożyć
Hołd uwielbienia. Amen.

PSALMODIA

1 Ant. Dla Ciebie, Panie, zachowałam czystość, * a teraz,
Oblubieńcze, wychodzę Ci naprzeciw / z płonąca lampą.

Psalm 122
Święte miasto Jeruzalem

*Przystąpiliście do góry Syjon, do miasta Boga żyjącego,
Jeruzalem niebieskiego (Hbr 12, 22)*

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: *
„Pójdziemy do domu Pana”.

Już stoją nasze stopy *
w twoich bramach, Jeruzalem.

Jeruzalem, wzniesione jak miasto *
gęsto i ściśle zabudowane.

Do niego wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie, †
aby zgodnie z prawem Izraela *
wielbić imię Pana.

Tam ustawiono trony sędziowskie, *
trony domu Dawida.

Proście o pokój dla Jeruzalem: *
Niech żyją w pokoju, którzy cię miłują.

Niech pokój panuje w twych murach, *
a pomyślność w twoich pałacach.

Ze względu na moich braci i przyjaciół *
będę wołał: „Pokój z tobą!”

Ze względu na dom Pana, Boga naszego, *
modłę się o dobro dla ciebie.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Dla Ciebie, Panie, zachowałam czystość, / a teraz,
Oblubieńcze, wychodzę Ci naprzeciw / z płonąca lampą.

2 Ant. Błogosławieni czystego serca, * albowiem oni Boga
oglądać będą.

Psalm 127 Daremny trud bez Boga

Wy jesteście budowlą Bożą (por. 1 Kor 3, 9)

Jeżeli domu Pan nie zbuduje, *
na próżno się trudzą, którzy go wznoszą.

Jeżeli miasta Pan nie strzeże, *
daremnie czuwają straże.

Daremne jest wasze wstawanie przed świtem *
i przesiadywanie do późna w nocy.

Chleb spożywacie zapracowany ciężko, *
a Pan i we śnie darzy swych umiłowanych.

Oto synowie są darem Pańskim, *
a owoc łona nagrodą.

Jak strzały w ręku wojownika, *
tak synowie zrodzeni w młodości.

Szczęśliwy człowiek, *
który nimi nappełnił swój kołczan.

Nie zawstydzi się, gdy będzie się spierał *
ze swymi nieprzyjaciółmi w sądzie.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Błogosławieni czystego serca, / albowiem oni Boga
oglądać będą.

3 Ant. Mój duch się umocnił, * moje życie oparło się na
Chrystusie.

Pieśń Bóg Zbawca

Ef 1, 3-10

Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec *
naszego Pana Jezusa Chrystusa.

On nappełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym *
na wyżynach niebieskich, w Chrystusie.

W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, *
abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem.

Z miłości przeznaczył nas dla siebie †
jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa, *
według postanowienia swojej woli,

Ku chwale majestatu swej łaski, *
którą nas obdarzył w Umiłowanym.

W Nim odkupienie mamy przez krew Jego, †
odpuszczenie grzechów, *
według bogactwa Jego łaski.

Szczodrze ją na nas wylał *

w postaci wszelkiej mądrości i zrozumienia,

Przez to, że nam oznajmił tajemnicę swej woli, †
według swojego postanowienia,
które przedtem w Nim powziął *
dla dokonania pełni czasów,

Aby wszystko zjednoczyć na nowo w Chrystusie jako Głowie: *
to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Mój duch się umocnił, / moje życie oparło się na Chrystusie.

CZYTANIE

1 J 5, 19a-20

Wiemy, że jesteśmy z Boga. Wiemy także, że Syn Boży przyszedł i obdarzył nas zdolnością rozumu, abyśmy poznawali Prawdziwego. Jesteśmy w prawdziwym Bogu, w Synu Jego, Jezusie Chrystusie, On zaś jest prawdziwym Bogiem i Życiem wiecznym.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Wiodą do Króla dziewice * Z radością i w uniesieniu.

W. Wiodą do Króla dziewice / Z radością i w uniesieniu.

K. Wkraczają do królewskiego pałacu.

W. Z radością i w uniesieniu.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Wiodą do Króla dziewice / Z radością i w uniesieniu.

Ant. do pieśni Maryi Z obłoków jasnych zeszli aniołowie, *
mieszkańcy chwały wyszli na spotkanie / i pieśnią radosną
witali Gertrudę: / Oto w krainie życia jest nagroda twoja.

Pieśń Maryi, s. 207.

PROŚBY

Chrystus pochwalił tych, którzy ze względu na królestwo
Boże wybierają drogę dziewiczej czystości. Z radością cześć
Mu oddajmy i skierujmy ku Niemu nasze prośby:

Jezu, Królu dziewic, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Ty jako jedyny Oblubieniec zjednoczyłeś ze sobą
Kościół, swą czystą Dziewicę,

— spraw, aby on był święty i nieskalany.

Chryste, na Twoje spotkanie wyszły z lampami święte
dziewice,

— nie dozwól, aby kiedyś zabrakło oliwy wierności w lam-
pach służebnic Tobie poświęconych.

Panie, Tobie Kościół zawsze dochowywał dziewiczej
wierności,

— daj wszystkim chrześcijanom łaskę wytrwania w nie-
skażonej wierze.

Panie, Ty pozwalasz swemu ludowi radować się obchodem
ku czci świętej Gertrudy,

— spraw, aby zawsze się cieszył jej orędownictwem.

Panie, Ty przyjąłeś święte dziewice na swe gody weselne,
— wprowadź łaskawie zmarłych na niebiańską ucztę.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Boże, Ty upodobałeś sobie przebywanie w sercu świętej Gertrudy, dziewicy, † za jej wstawiennictwem oświeć ciemności naszego serca, * abyśmy z radością doświadczali, że jesteś w nas obecny i działasz. Przez naszego Pana.

3 grudnia

ŚW. FRANCISZKA KSAWEREGO, KAPŁANA

Wspomnienie obowiązkowe

Franciszek Ksawery urodził się 7 kwietnia 1506 roku na zamku Xavier w Kraju Basków (Hiszpania). W 1525 roku podjął studia teologiczne na Sorbonie w Paryżu, gdzie w roku 1529 poznał św. Ignacego Loyolę. W 1534 roku wraz z nim założył w Paryżu Towarzystwo Jezusowe (jezuici). Święcenia kapłańskie przyjął 24 czerwca 1537 roku w Rzymie. 7 kwietnia 1541 roku z grupą towarzyszy udał się na misje do Indii, a od 1549 roku był pierwszym misjonarzem katolickim w Japonii. Po opuszczeniu Japonii w 1551 roku krótko przebywał w Chinach. Zmarł z 2 na 3 grudnia 1552 roku na chińskiej wyspie Sancian. Beatyfikowany w roku 1619 przez papieża Pawła V i kanonizowany w 1622 roku przez papieża Grzegorza XV. W roku 1910 papież Pius X ogłosił go patronem Dzieła Rozkrzewiania Wiary, a w roku 1927 papież Pius XI – patronem misji katolickich.

Wszystko z Liturgii godzin, t. I. Teksty własne, s. 961, teksty wspólne o pasterzach, s. 1148.

27 grudnia

ŚW. JANA, APOSTOŁA I EWANGELISTY

Święto

Święty Jan był umiłowanym uczniem Pana Jezusa. Był świadkiem przemienienia Pańskiego i konania w Ogrodzie Oliwnym. Przy ostatniej wieczerzy spoczął na piersi Zbawiciela. Umierając na krzyżu, Pan Jezus oddał mu w opiekę swoją Matkę. Święty Jan napisał trzy Listy Apostolskie, Apokalipsę i Ewangelię. Zgodnie z zapowiedzią Pana Jezusa św. Jan umarł śmiercią naturalną w późnej starości. Ewangelia św. Jana, która uzupełnia pozostałe, zawiera najgłębszy wykład tajemnic Bożych. W Kościele Wschodnim nadano św. Janowi tytuł teologa. W ikonografii chrześcijańskiej symbolem św. Jana jest orzeł. Święty Jan Apostoł jest szczególnym patronem i wzorem sercańskiego powołania. Ojciec Leon Dehon wybrał imię umiłowanego ucznia Chrystusa na swoje imię zakonne. Stąd w Zgromadzeniu tego dnia obchodzi się jego imieniny.

Wszystko z Liturgii godzin, t. I, s. 1006.

TEKSTY
CZĘSTO UŻYWANE

WEZWANIE – PSALMY

Psalm 95

Wezwanie do chwalenia Boga

*Zachęcajcie się wzajemnie każdego dnia, póki trwa to,
co „dziś” się nazywa (Hbr 3, 13)*

Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, *
wznośmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia.
Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem, *
z weselem śpiewajmy Mu pieśni.

Bo Pan jest Bogiem wielkim, *
wielkim Królem nad wszystkimi bogami.

W Jego rękę głębiny ziemi, *
szczyty gór do Niego należą.

Jego własnością jest morze, które sam stworzył, *
i ziemia, którą ulepił Jego ręce.

Przyjdźcie, uwielbiajmy Go padając na twarze, *
klękajmy przed Panem, który nas stworzył,
Albowiem On jest naszym Bogiem, †
a my ludem Jego pastwiska *
i owcami w Jego rękę.

Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego: †
„Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba, *
jak na pustyni w dniu Massa,
Gdzie Mnie kusili wasi ojcowie, *
doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła.

Przez lat czterdzieści to pokolenie wstręt we Mnie budziło †
i powiedziałem: «Są ludem o sercu zbłąkanym *
i moich dróg nie znają».

Przeto przysiągłem w gniewie, *
że nie wejdą do mojej krainy spoczynku”.

Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *

i na wieki wieków. Amen.

Psalm 100

Radość wchodzących do świątyni

Pan chce, by odkupieni śpiewali pieśń zwycięstwa (św. Atanazy)

Wykrzykujcie na cześć Pana, wszystkie ziemie, *
służcie Panu z weselem.

Stańcie przed obliczem Pana *
z okrzykami radości.

Wiedźcie, że Pan jest Bogiem, *

On sam nas stworzył,

Jesteśmy Jego własnością, *

Jego ludem, owcami Jego pastwiska.

W Jego bramy wstępujcie z dziękczynieniem, †
z hymnami w Jego przedsionki, *
chwalcie i błogosławcie Jego imię.

Albowiem Pan jest dobry, †

Jego łaska trwa na wieki, *

a Jego wierność przez pokolenia.

Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *

i na wieki wieków. Amen.

Psalm 24

Pan wkracza do świątyni

Bramy niebios zostały otwarte dla Chrystusa ze względu na wywyższenie Jego ludzkiej natury (św. Ireneusz)

Do Pana należy ziemia i wszystko, co ją napęlnia, *
świat cały i jego mieszkańcy.

Albowiem On go na morzach osadził *
i utwierdził ponad rzekami.

Kto wstąpi na górę Pana, *
kto stanie w Jego świętym miejscu?
Człowiek rąk nieskalanych i czystego serca, †
którego dusza nie lgnęła do marności *
i nie przysięgał kłamliwie.

On otrzyma błogosławieństwo od Pana *
i zapłatę od Boga, swego Zbawcy.
Oto pokolenie tych, którzy Go szukają, *
którzy szukają oblicza Boga Jakuba.

Bramy, podnieście swe szczyty, †
unieście się, odwieczne podwoje, *
aby mógł wkroczyć Król chwały!
„Któż jest tym Królem chwały?” †
Pan dzielny i potężny, *
Pan potężny w boju.

Bramy, podnieście swe szczyty, †
unieście się, odwieczne podwoje, *
aby mógł wkroczyć Król chwały!
„Któż jest tym Królem chwały?” *
Pan Zastępów, On jest Królem chwały.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Psalm 67

Niech wszystkie narody wysławiają Boga

Wiedźcie, że to zbawienie Boże posłane jest do pogan (Dz 28, 28)

Niech Bóg się zmiłuje nad nami i nam błogosławi, *
niech nam ukaze pogodne oblicze,
Aby na ziemi znano Jego drogę, *
Jego zbawienie wśród wszystkich narodów.

Niech Ciebie, Boże, wysławiają ludy, *
niech wszystkie narody oddają Ci chwałę.
Niech się narody cieszą i weselą, †
bo rzadzisz ludami sprawiedliwie *
i kierujesz narodami na ziemi.

Niech Ciebie, Boże, wysławiają ludy, *
niech wszystkie narody oddają Ci chwałę.
Ziemia wydała swój owoc, *
Bóg, nasz Bóg, nam pobłogosławił.
Niech nam Bóg błogosławi *
i niech cześć Mu oddają wszystkie krańce ziemi.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

PSALMODIA JUTRZNI Z NIEDZIELI I TYGODNIA

Psalm 63, 2-9 Tęsknota za Bogiem

Ten czuwa przy Bogu, kto odrzuca ciemne uczynki

Boże, mój Boże, szukam Ciebie *
i pragnie Ciebie moja dusza.

Ciało moje tęskni za Tobą, *
jak zeschła ziemia łaknąca wody.

Oto wpatruję się w Ciebie w świątyni, *
by ujrzeć Twą potęgę i chwałę.

Twoja łaska jest cenniejsza od życia, *
więc sławić Cię będą moje wargi.

Będę Cię wielbił przez całe me życie *
i wzniosę ręce w imię Twoje.

Moja dusza syci się obficie, *
a usta Cię wielbią radosnymi wargami,

Gdy myślę o Tobie na moim posłaniu *
i o Tobie rozważam w czasie moich czuwań.

Bo stałeś się dla mnie pomocą *
i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie:

„Do Ciebie Ignie moja dusza, *
prawica Twoja mnie wspiera”.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Pieśń

Dn 3, 57-88. 56

Całe stworzenie wielbi Boga

Chwalcie Boga naszego, wszyscy Jego słudzy (Ap 19, 5)

Błogosławcie Pana, wszystkie dzieła Pańskie, *
chwalcie Go i wywyższajcie na wieki.

Błogosławcie Pana, aniołowie Pańscy, *
błogosławcie Pana, niebiosia.

Błogosławcie Pana, wszelkie wody podniebne, *
błogosławcie Pana, wszystkie potęgi.

Błogosławcie Pana, słońce i księżycu, *
błogosławcie Pana, gwiazdy na niebie.

Błogosławcie Pana, deszcze i rosy, *
błogosławcie Pana, wszystkie wichry niebieskie.

Błogosławcie Pana, ogniu i żarze, *
błogosławcie Pana, upale i chłodzie.

Błogosławcie Pana, rosy i szrony, *
błogosławcie Pana, mrozy i zimna.

Błogosławcie Pana, lody i śniegi, *
błogosławcie Pana, dnie i noce.

Błogosławcie Pana, światło i ciemności, *
błogosławcie Pana, błyskawice i chmury.

Niech ziemia błogosławi Pana, *
niech Go chwali i wywyższa na wieki.

Błogosławcie Pana, góry i pagórki, *
błogosławcie Pana, wszelkie rośliny na ziemi.

Błogosławcie Pana, źródła wodne, *
błogosławcie Pana, morza i rzeki.

Błogosławcie Pana, wieloryby i morskie stworzenia, *
błogosławcie Pana, wszelkie ptaki powietrzne.

Błogosławcie Pana, dzikie zwierzęta i trzody, *
błogosławcie Pana, synowie ludzcy.

Błogosław Pana, Izraelu, *
chwal Go i wywyższaj na wieki.

Błogosławcie Pana, kapłani Pańscy, *
błogosławcie Pana, słudzy Pańscy.

Błogosławcie Pana, duchy i dusze sprawiedliwych, *
błogosławcie Pana, święci i pokornego serca.

Błogosławcie Pana, Chananiaszu, Azariaszu i Miszaelu, *
chwalcie Go i wywyższajcie na wieki.

Błogosławmy Ojca i Syna, i Ducha Świętego, *
chwalmy Go i wywyższajmy na wieki.

Błogosławiony jesteś, Panie, na sklepieniu nieba, *
pełen chwały i wywyższony na wieki.

Na końcu tej pieśni nie mówi się Chwała Ojcu.

Psalm 149
Radość świętych

*Synowie Kościoła, synowie nowego ludu, radują się swym
Królem, Chrystusem (Hezychiusz)*

Śpiewajcie Panu pieśń nową, *
głoście Jego chwałę w zgromadzeniu świętych.

Niech się Izrael cieszy swoim Stwórcą, *
a synowie Syjonu radują swym Królem.

Niech imię Jego czczą tańcem, *
niech grają Mu na bębnie i cytrze.

Bo Pan swój lud miłuje, *
pokornych wieńczy zwycięstwem.

Niech święci cieszą się w chwale, *
niech się weselą przy uczcie niebieskiej.

Chwała Boża niech będzie w ich ustach, *
a miecz obosieczny w ich ręku,

Aby pomścić się na poganach *
i karę wymierzyć narodom,

Aby ich królów zakuć w kajdany, *
a dostojników w żelazne łańcuchy,

Aby się spełnił wydany na nich wyrok. *
To jest chwałą wszystkich świętych Jego.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

PIEŚŃ ZACHARIASZA

Mesjasz i Jego poprzednik

Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, *
bo lud swój nawiedził i wyzwolił.

I wzbudził dla nas moc zbawczą *
w domu swego sługi Dawida.

Jak zapowiedział od dawna *
przez usta swych świętych proroków,
Że nas wybawi od naszych nieprzyjaciół *
i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą;

Że naszym ojcom okaże miłosierdzie *
i wspomni na swe święte przymierze,

Na przysięgę, którą złożył *
ojcu naszemu Abrahamowi.

Da nam, że z mocy nieprzyjaciół wyrwani, *
służyć Mu będziemy bez trwogi,

W pobożności i sprawiedliwości przed Nim *
po wszystkie dni nasze.

A ty, dziecię, zwać się będziesz prorokiem Najwyższego, *
gdyż pójdziesz przed Panem przygotować Mu drogi.

Jego ludowi dasz poznać zbawienie *
przez odpuszczenie grzechów.

Dzięki serdecznej litości naszego Boga, *
z jaką nas nawiedzi z wysoka Wschodzące Słońce,

By oświecić tych, co w mroku i cieniu śmierci mieszkają, *
aby nasze kroki skierować na drogę pokoju.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

PIEŚŃ MARYI

Radość duszy w Bogu

Wielbi dusza moja Pana *
i raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim.

Bo wejrzał na uniżenie swojej Służebnicy. *
Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą
wszystkie pokolenia.

Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, *
a Jego imię jest święte.

Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie *
nad tymi, którzy się Go boją.

Okazał moc swego ramienia, *
rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich.

Strącił władców z tronu, *
a wywyższył pokornych.

Głodnych nasycił dobrami, *
a bogatych z niczym odprowadził.

Ujął się za swoim sługą, Izraelem, *
pomny na swe miłosierdzie,

Jak obiecał naszym ojcom, *
Abrahamowi i jego potomstwu na wieki.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

CIEBIE, BOŻE, CHWALIMY

Ciebie, Boże, chwalimy,

Ciebie, Panie, wysławiamy.

Tobie, Ojcu Przedwiecznemu,
wszystka ziemia cześć oddaje.

Tobie wszyscy Aniołowie,

Tobie niebiosa i wszystkie Moce:

Tobie Cherubini i Serafini
nieustannym głoszają pieniem:

Święty, Święty, Święty

Pan Bóg Zastępów!

Pełne są niebiosa i ziemia
majestatu chwały Twojej.

Ciebie przesławny chór Apostołów,

Ciebie Proroków poczet chwalebny,

Ciebie wychwala

Męczenników zastęp świetlany.

Ciebie po wszystkiej ziemi

wysławia Kościół święty:

Ojca niezmierzonego majestatu,
godnego uwielbienia, prawdziwego
i Jedynego Twojego Syna,

Świętego także

Ducha Pocieszyciela.

Tyś Królem chwały, o Chryste,

Tyś Ojca Synem Przedwiecznym.

Ty, dla zbawienia naszego biorąc człowieczeństwo,
nie wahałeś się wstąpić w łono Dziewicy.

Ty, skruszywszy żądló śmierci,
otworzyłeś wierzącym królestwo niebios.

Ty po prawicy Boga zasiadasz
w Ojcowskiej chwale.

Ty przyjdiesz jako Sędzia:
tak wszyscy wierzymy.

Błagamy Cię przeto: dopomóż swym sługom,
których najdroższą Krwią odkupiłeś.

Policz ich między świętych Twoich
w wiekuistej chwale.

Następującą część hymnu można według uznania opuścić:

Zachowaj lud swój, o Panie,
i błogosław dziedzictwu swojemu.

I rządz nimi,
i wywyższaj ich aż na wieki.

Po wszystkie dni
błogosławimy Ciebie

I wysławiamy imię Twe na wieki,
na wieki bez końca.

Racz, Panie, w dniu dzisiejszym
zachować nas od grzechu.

Zmiłuj się nad nami, Panie,
zmiłuj się nad nami.

Niech miłosierdzie Twoje, Panie, okaże się nad nami,
jako my w Tobie ufność pokładamy.

W Tobie, o Panie, złożyłem nadzieję,
nie będę zawstydzon na wieki.

HYMNY MODLITWY W CIĄGU DNIA

Modlitwa przedpołudniowa

- 1 Teraz wzywamy Ciebie, Duchu,
Coś równy w Bóstwie Ojcu z Synem,
Przyjdź i napelnij nasze serca
Ożywczym światłem swojej łaski.
- 2 Słowa, uczynki, myśl i wola
Niech z mocą głoszą Twoją chwałę,
Miłość niech jasnym ogniem płonie,
By mogła objąć wszystkich ludzi.
- 3 Daj nam przez Ciebie poznać Ojca
I Jego Syna Jedyne;
Z wiarą niezłomną wyznajemy,
Że Ty pochodzisz od Nich Obu. Amen.

Modlitwa południowa

- 1 Władco potężny, wierny Boże,
W swej dłoni dzierzysz losy świata,
Zdobisz poranek blaskiem słońca
I dajesz ciepło w dnia połowie.
- 2 Zgaś płomień gniewu i niezgody,
Zarzewie waśni i wzburzenia,
Daj ciałom zdrowie i wytrwałość,
Pokojem obdarz nasze serca.

- 3 Spraw to, nasz Ojcze miłosierny,
W jedności Ducha z Twoim Synem;
Chwała niech będzie Trójcy Świętej
Przez wszystkie wieki nieskończone. Amen.

Modlitwa popołudniowa

- 1 Stwórco potężny wszystkich rzeczy,
Wśród przemian świata Tyś niezmienny,
Światłem i czasem rządysz mądrze
Następstwo godzin ustalając.
- 2 Wieczór napełnij swoim blaskiem,
By mroki nie zgasiły życia;
Kiedy zaś przyjdzie śmierć spokojna,
Doprowadź nas do wiecznej chwały.
- 3 Spraw to, nasz Ojcze miłosierny,
W jedności Ducha z Twoim Synem;
Chwała niech będzie Trójcy Świętej
Przez wszystkie wieki nieskończone. Amen.

PSALMODIA DODATKOWA MODLITWY W CIĄGU DNIA

Modlitwa przedpołudniowa

Psalm 120

Pragnienie pokoju

W ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie wytrwali (Rz 12, 12)

Wołałem do Pana w swoim utrapieniu, *
a On mnie wysłuchał.

Uwolnij moje życie, Panie, †
od warg kłamliwych *
i podstępного języka.

Co Bóg tobie uczyni †
i czym ci odpłaci, *
podstępny języku?

Ostre strzały mocarza *
i żar węgla płonących.

Biada mi, że przebywam wśród Twoich wrogów, *
że mieszkam pod namiotami barbarzyńców!

Zbyt długo mieszkała moja dusza *
z tymi, którzy nienawidzą pokoju.

Gdy ja głoszę pokój, *
oni dążą do wojny.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Psalm 121

Bóg czuwa nad wiernymi

Nie będą już łaknąć ani pragnąć i nie porazi ich słońce ani żaden upał (Ap 7, 16)

Wznoszę swe oczy ku górom: *
skąd nadejść ma dla mnie pomoc?

Pomoc moja od Pana, *
który stworzył niebo i ziemię.

On nie pozwoli, by potknęła się twa noga, *
ani się nie zdrzemnie Ten, który ciebie strzeże.

Nie zdrzemnie się ani nie zaśnie *
Ten, który czuwa nad Izraelem.

Pan ciebie strzeże, †
jest cieniem nad tobą, *
stoi po twojej prawicy.

We dnie nie porazi cię słońce *
ani księżyc wśród nocy.

Pan cię uchroni od zła wszelkiego, *
ochroni twoją duszę.

Pan będzie czuwał †
nad twoim wyjściem i powrotem, *
teraz i po wszystkie czasy

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Psalm 122

Święte miasto Jeruzalem

*Przystąpiliście do góry Syjon, do miasta Boga żyjącego,
Jeruzalem niebieskiego (Hbr 12, 22)*

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: *
„Pójdziemy do domu Pana”.

† Już stoją nasze stopy *
w twoich bramach, Jeruzalem.

Jeruzalem, wzniesione jak miasto *
gęsto i ściśle zabudowane.

Do niego wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie, †
aby zgodnie z prawem Izraela *
wielbić imię Pana.

Tam ustawiono trony sędziowskie, *
trony domu Dawida.

Proście o pokój dla Jeruzalem: *
Niech żyją w pokoju, którzy cię miłują.

Niech pokój panuje w twych murach, *
a pomyślność w twoich pałacach.

Ze względu na moich braci i przyjaciół *
będę wołał: „Pokój z tobą!”

Ze względu na dom Pana, Boga naszego, *
modłę się o dobro dla ciebie.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa południowa

Psalm 123

Bóg nadzieją narodu

Dwaj niewidomi wołali: „Panie, ulituj się nad nami, Synu Dawida!” (Mt 20, 30)

Do Ciebie wznoszę oczy, *
który mieszkasz w niebie.

Jak oczy sług są zwrócone na ręce ich panów, *
oczy służebnicy na ręce jej pani,

Tak oczy nasze ku Panu, Bogu naszemu, *
dopóki się nie zmiłuje nad nami.

Zmiłuj się nad nami, zmiłuj się, Panie, *
bo mamy już dosyć pogardy.

Ponad miarę nasza dusza jest nasycona *
szyderstwem zarozumialców i pysznych pogardą.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Psalm 124

Bóg ocaleniem Izraela

Pan przemówił do Pawła: „Przestań się lękać (...) bo Ja jestem z tobą” (Dz 18, 9-10)

Gdyby Pan nie był po naszej stronie, *
przyznaj, Izraelu,

Gdyby Pan nie był po naszej stronie, *
gdy ludzie przeciw nam powstali,

Wtedy żywcem by nas pochłonęli, *
kiedy gniew ich przeciw nam zapłonął.

Wówczas zatopiłaby nas woda, †
potok by popłynął nad nami, *
wówczas potoczyłyby się nad nami wezbrane wody.

Błogosławiony Pan, który nas nie wydał *
na pastwę ich zębom.

Dusza nasza jak ptak się wyrwała z siideł ptaszników; *
sidło się podarło i zostaliśmy uwolnieni.

Nasza pomoc w imieniu Pana, *
który stworzył niebo i ziemię.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Psalm 125

Bóg stróżem swojego ludu

Na Izraela Bożego niech zstąpi pokój (Ga 6, 16)

Ci, którzy ufają Panu, są jak góra Syjon, *
co niewzruszenie trwa przez wieki.

Jak góry otaczają Jeruzalem, †
tak Pan swój lud otacza *
teraz i na wieki.

Nie zaciąży berło bezbożne †
nad losem sprawiedliwych, *
aby prawi nie wyciągali rąk swych do niegodziwości.

Panie, czyń dobrze dobrym *
i ludziom prawego serca.

A tych, którzy schodzą na kręte drogi, †
niech Pan oddali razem ze złoczyńcami. *
Pokój nad Izraelem!

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa popołudniowa

Psalm 126 Radość i nadzieja w Bogu

Jak cierpień jesteście współuczestnikami, tak i pociechy
(2 Kor 1, 7)

Gdy Pan odmienił los Syjonu, *
wydawało się nam, że śnimy.

Usta nasze były pełne śmiechu, *
a język śpiewał z radości.

Mówiono wtedy między narodami: *
„Wielkie rzeczy im Pan uczynił!”

Pan uczynił nam wielkie rzeczy *
i radość nas ogarnęła.

Odmień znowu nasz los, o Panie, *
jak odmieniasz strumienie na Południu.

Ci, którzy we łzach sieją, *
żąć będą w radości.

Idą i płaczą niosąc ziarno na zasiew, *
lecz powrócą z radością niosąc swoje snopy.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Psalm 127 Daremny trud bez Boga

Wy jesteście budowlą Bożą (por. 1 Kor 3, 9)

Jeżeli domu Pan nie zbuduje, *
na próżno się trują, którzy go wznoszą.

Jeżeli miasta Pan nie strzeże, *
daremnie czuwają straże.

Daremne jest wasze wstawanie przed świtem *
i przesiadywanie do późna w nocy.

Chleb spożywacie zapracowany ciężko, *
a Pan i we śnie darzy swych umiłowanych.

Oto synowie są darem Pańskim, *
a owoc łona nagrodą.

Jak strzały w rękę wojownika, *
tak synowie zrodzeni w młodości.

Szczęśliwy człowiek, *
który nimi napełnił swój kołczan.

Nie zawstydy się, gdy będzie się spierał *
ze swymi nieprzyjaciółmi w sądzie.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Psalm 128
Szczęście domowe

„Niech cię ze Syjonu Pan błogosławi”, to znaczy: ze swego Kościoła (Arnobiusz)

Szczęśliwy człowiek, który służy Panu *
i chodzi Jego drogami.

Będziesz spożywał owoc pracy rąk swoich, *
szczęście osiągniesz i dobrze ci będzie.

Małżonka twoja jak płodny szcep winny *
w zaciszu twego domu.

Synowie twoi jak oliwne gałązki *
dokoła twego stołu.

Tak będzie błogosławiony człowiek, *
który służy Panu.

Niech cię ze Syjonu Pan błogosławi †
i obyś oglądał pomyślność Jeruzalem *
przez wszystkie dni twego życia.

Obyś oglądał potomstwo swych dzieci. *
Pokój nad Izraelem!

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie do Modlitwy liturgicznej dnia	6
Poranny akt ofiarowania	7
 Liturgia godzin – obchody własne	
<i>24 stycznia</i>	
Św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła	10
<i>15 lutego</i>	
Św. Klaudiusza de la Colombière’a, kapłana	10
<i>Wtorek przed Środą Popielcową</i>	
Jezusa Chrystusa modlącego się w Ogroju	
– Dzień Wynagrodzenia	30
<i>19 marca</i>	
Św. Józefa, Oblubieńca NMP	51
<i>7 maja</i>	
NMP Matki Łaski Bożej	52
<i>Piątek po 2. niedzieli po Zesłaniu Ducha Świętego</i>	
Najświętszego Serca Pana Jezusa	72
<i>Sobota po uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa</i>	
Niepokalanego Serca NMP	72
<i>Czwartek po Niedzieli Zesłania Ducha Świętego</i>	
Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana	73
<i>29 lipca</i>	
Świętych Marty, Marii i Łazarza, przyjaciół Pana Jezusa	93
<i>31 lipca</i>	
Św. Ignacego z Loyoli, kapłana	112

19 sierpnia

Św. Jana Eudesa, kapłana 113

28 sierpnia

Św. Augustyna, biskupa i doktora Kościoła 114

22 września

Bł. Jana Marii od Krzyża Méndeza, męczennika 114

29 września

Świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała 135

2 października

Świętych Aniołów Stróżów 135

4 października

Św. Franciszka z Asyżu 136

11 października

NMP Błogosławionego Macierzyństwa
– Matki Bożej Płaszowskiej 137

14 października

Św. Małgorzaty Marii Alacoque, dziewicy 157

16 listopada

Św. Gertrudy, dziewicy 176

3 grudnia

Św. Franciszka Ksawerego, kapłana 195

27 grudnia

Św. Jana, Apostoła i Ewangelisty 196

Teksty często używane	197
Wezwanie – Psalmy	198
Psalmody Jutrzni z niedzieli I tygodnia	202
Pieśń Zachariasza	206
Pieśń Maryi	207
Ciebie, Boże, chwalimy	208
Hymny Modlitwy w ciągu dnia	210
Psalmody dodatkowa Modlitwy w ciągu dnia	212

REDAKCJA

ks. Eugeniusz Ziemann SCJ
ks. Krzysztof Zimończyk SCJ

KONSULTACJA LITURGICZNA

ks. Stanisław Mieszczak SCJ

PROJEKT OKŁADKI

Wydawnictwo DEHON

KOREKTA

Wydawnictwo DEHON

IMPRIMI POTES

30.11.2017, L.dz. 249/2017

ks. Wiesław Święch SCJ

Prowincjał

Do użytku wewnętrznego

Wydawnictwo Księży Sercanów

ul. Saska 2, 30-715 Kraków

tel./fax: 12 290 52 93, 12 290 52 98

e-mail: dehon@wydawnictwo.net.pl

www.wydawnictwo.net.pl

Druk: Drukarnia SKLENIARZ, Kraków 2018